

EN TORNAR-HI

Són dels qui més han propagat perquè el catalanisme no es confongués amb un partit polític; estem segurs d'haver contribuït eficaçment, així, a examplar el seu camp fins a fer-lo coincidir, pràcticament, amb tota l'àrea del nostre poble. Volem que tot català trobi dins els partits catalans un que satisfaci la seva ideologia política i social i les seves concepcions quant a procediments de govern. Cal, però, que ningú, en posar-se al servei d'un partit, no oblidí que els partits estan al servei del país i que, si moltes coses els separen, una de més alta els uneix — una cosa la qual ni tan sols no existirien: Catalunya.

El senyor Salazar Alonso s'esforça a treure a la qüestió tot caràcter polític

de demostrar a aquests senyors que tot segueix igual.

(Continua a la pàg. 5)

Entrem a l'any 1935 en situació de crisi latent

El problema polític plantejat pels ministres de la CEDA en el Consell extraordinari de disjunt, segueix sense resoldre. Depenia la seva solució de l'entrevista que havien de celebrar avui els senyors Lleroux i Gil Robles. L'entrevista s'ha cancel·lat aquest matí, i ha durat una hora i mitja.

Es clar que malgrat anunciar-se que el dia de demà serà, per la seva festivitat, com un parèntesi en la vida política, és de suposar que serà aprofitat per a intentar de trobar una solució a allò que acuí sembla no tenir-ne.

El coronel Jiménez Arenas visita el senyor Portela

Entre els reporters es comentava que ahir ja s'els permetés "accés a l'antiga secretària de la Presidència, tal com es feia abans dels fets d'octubre. També comentaven els reporters que de l'esmentada Presidència han estat tret els retrats del primer i segon presidents de la Generalitat.

LA PUBLICITAT

destina : IN DON aos a/c : aos setores simpaticistas, e envia uma encaixada
cordial aos amigos presentes ; absente

**El senyor Teodomir
Menéndez nega que
hagi intentat
suïcidar-se**

TEODOMIR MENANDEZ

Et serit ha perdut l'ús de la paraula.
Hom deia que quaranta-vuit hores
abans de l'intent de suïcidi Teodomiro
Menéndez requeri la visita d'un parent
seu a la presó, i durant la conversa
que sostingué amb ell demostrà gran excita-
ció, i a crits deia que vollen matar-lo,
però que si ell tingués una pistola
abans, es mataria.

(Continua a la pàg. 5)

LLEGIU:

LES ARTS I LES LLETRES,
a la pàg. 4.
INFORMACIO DE MADRID,
a la pàg. 5.
INFORMACIO DE CATALUNYA
a la pàg. 6.
INFORMACIO D'ESTRANGER,
a la pàg. 7.

A la U. R. S. S.

L'assassinat de Kirov

Se'ns acut que l'assassinat de Kirov té importància per dos aspectes. El primer és que, interiorment, la U. R. S. S. té molts treballs. Aquest assassinat és un nou pas cap a l'enfament de la dictadura impecable de Stàlin i l'exèrcit. Perquè sembla que en realitat, el tret a la nuca contra Kirov —criatura de Stàlin— era de pur estil "Tchekista", era una demostració de venjança de la G. P. U. contra els homes que han controlat i minimitzat el seu poder.

La G. P. U. té una història massa llarga perquè els dirigents de la U. R. S. S. no s'adonin que en aquest moment que el país dels Soviets necessita emprèstits, la seva permanència els fa un flac servei. El jutj d'enguany es procedí a una reorganització de la G. P. U., la qual cosa — en realitat — significava passar a segon pla. Però la història del bolxevisme governant havia estat la història de la G. P. U.; i era aquesta policia la que continuava l'obra de realització del socialisme. En tots els fronts, a Orient com a Occident, la G. P. U. treballava amb ardor, i les seves gestes emplenen llibres enters.

Controlar i revisar la seva obra significava una revolució. Era una prova més que el "stalinisme" significava en realitat l'acomodació al món burgès. El qui sortien guanyant — en aquesta depuració de la G. P. U. — eren els trotskistes, que veien confirmades llurs denúncies contra l'aburguesament dels Soviets. ¿G. P. U. i trotskistes han format un front comú? Qui sap. Però el que és cert és que la dictadura de Stalin — que fins ara havia recolat en la G. P. U. — recolzà d'ací endavant en l'exèrcit. Són conegudes les diferències entre Stalin i Vorodílov (aquest últim, general en cap de l'exèrcit, va dir un dia a Stalin: "Si jo desapareixo, tu també desapareixeràs"), però ara els dos han conclòs un pacte, de mútua ajuda, i les amenaces d'abans s'han convertit en confiança i similitud.

mentrestant, quan entre passadissos s'esdevenen aquests pactes, cent-sis persones han estat afusellades. Continua el terror roig. Demés bé: se'n fauc que ningú, en el nostre país, sobretot els que coneixien la història del bolxevisme, suposaran que Trotsky, Kamenev i Zinoviev siguin "elements de la contrarevolució al servei dels russos blancs". En canvi d'una qüestió, no t'engega l'ex-

Es tracta d'una acusació per a tapar l'existència dels 100 afusellaments sense causa. En el nostre país hi ha moltes persones que s'han horroritzat contra les execucions i les barbaritats dels historiadors alemanys. Jo he estat un d'aquestes persones i he fet el que he pogut perquè a Catalunya es coneguessin els mètodes expeditius del règim hitlerà. Aquesta campanya no l'he fet per cap partit siné, únicament per esperit de solidaritat internacional. Davant d'aquestes execucions a la U. R.

S. S., què n'ha de dir? Jo crec que en nom de la solidaritat internacional se n'ha de protestar i, a l'exemple dels Comités Tàlianin i d'altres, se n'ha de fer un protestant de la dictadura proletària del senyor Stalin.

Però encara que no es faci aquest Comitè, em sembla convenient de fer remarcar les coses que s'esdevenen a Rússia. Com que els homes són desmemoriats, qualsevol dia que ens convinga dir el nostre pensament em trobaré davant de les boires i el fum de l'evangelí comunista. I com que d'humanitaris i amics del treballadors tots en som, convé que cadascú assenyali de la manera que n'hi

manera que n'és. **FATAL VERGLA**

AQUEST NUMERA HA
CAISSAT PER LA CENSURA

—I bé: què daura' estar tot això?
—“La vengança de Don Mendo”.

Pels Centres Oficials

GENERALITAT

Butlletí Oficial de la Generalitat. — En el seu número de diumenge publica, entre altres, la següent ordre:

Presidència. — Orden disposant que tots els Inspectores Sanitaris de Medicina del Districte d'enlengu, a la major brevedad, al Colegio Oficial de Médicos, o a sus Secciones Comarcales, los libros registro de Titulos y toda la documentación oficial que obre en su poder por razón de sus cargos.

AJUNTAMENT

La carta d'identitat. — L'Oficina de Col·locació de l'Ajuntament de Barcelona (Passeig de l'Indústria, 9 i 11), prega als senyors estrangers Antoni Brudi, Armand Romain, Alexandre Lapinier, Anna Helmer, Angel Ramos López, Batt Beatrice, Carlos Nahrstedt, Cossar Mico Mortino, Edgar Bruck, Eugeni Charrier, Francesc Solian, Guillem Adiwartz, Grau Valcher, Huc Simbald, Helena Cameron Paton, Pere Paris, Ramon Castillo Rodríguez, Rodolf Schroeder, Tonny Wina i Koren Stub, que se serveixin presentar-se per aquestes oficines a la major brevedad, d'onze a una, tots els dies feners per tractar d'un assumpte important relacionat amb la seva Carta d'Identitat Professional.

Non que s'extravii. — La policia Urbana es féu càrrec del nen Josep Pifol del Barrio, de tres anys d'edat, que s'havia extraviat. Després de practicades les diligències necessàries per tal d'obtenir les dades pertinents, la Policia Urbana lliurà el nen de referència als seus pares, que viuen al carrer de Carreres Canò, núm. 2.

Pagament d'un arbitral. — El Negociat municipal d'Arbitris, Passeig de Pujades, 1 i 3, posa a coneixement dels possessors de bicicletes, que des del dia 2 de gener fins al 31 de març propinent haurà d'esser canviada la placa de l'any 1934 per la placa corresponent a la matrícula de l'any 1935. A tal efecte haurà de lliurar-se al sudit Negociat la placa de l'any 1934, o bé presentar la factura de compra de la bicicleta. És necessari, així mateix, exhibir la cédula personal o un document segellat que acrediti el lloc on treballa l'interessat i en el qual es consigni el domicili d'aquest.

L'allistament de 1935. — Ha estat publicat el següent Ban: En Josep Martínez Herrera, tinent Coronel de l'Exèrcit, alcalde accidental de Barcelona. Faig avinent: Que, en virtut del que disposa el vigent Reglament per a l'aplicació de la Llei de Reclutament i Reemplament de l'Exèrcit de 1923, al procedir a la formació de l'allistament que correspon a l'any que avui comença i es recorda a tots els espanyols que, de conformitat amb el que disposa l'article 78 de l'esmentat Reglament, en complir l'edat de 20 anys, estan obligats a sol·licitar l'inscripció a l'allistament per al reemplaçament de l'Exèrcit, i que tenen la mateixa obligació llurs pares o tutors, si aquells no ho haguessin efectuat, així com els Directors o administradors dels manicomis o establiments de beneficència i els caps d'establiments penals, respecte als individus que, acollits o reclusos allí, pervenien a l'edat d'esser allistats.

Disposició que es fa pública amb el següent ban, per tal que arribi a coneixement de les persones a les quals pugui interessar, i a continuació s'insereixen els articles 3, 78, 79, 80, 93, 94 i 96 del Reglament, que determinen la sudita obligació i responsabilitats en què incorren aquells que dexin de complir el precepte legal.

Barcelona, 1 de gener de 1935. — L'alcalde, J. Martínez Herrera.

CONSELLERIA DE GOVERNACIO

Ahir al migdia el senyor Carreteres Pong no va rebre els periodistes per trobar-se a la Prefectura de Policia conferenciant amb el senyor Villaverde. El seu secretari particular, senyor Herrera, els manifestà que no hi havia notícies. Ahir visitaren el senyor Carreteres Pong els senyors Gómez Monge, delegat dels Serveis del Pirineu Oriental, i J. Lloç Rojo, president del Jurat Mixt del port.

Transcorregué dintre de la major notualitat: hi assistien 150 volants i s'elegiren els següents càrrecs: Un síndic i un suplent, per a Sant Coloma de Cervelló; tres síndics i tres suplents, per a Sant Boi del Llobregat; quatre síndics i quatre suplents, per al Prat del Llobregat; quatre jurats propietaris i quatre suplents, per a tota la zona del canal. Presidí la reunió el senyor Tomàs de Rivera, enginyer cap d'Obres Públiques.

Al vespre al visitaren els senyors Palau, una comissió de la secció femenina del partit radical, i l'administrador i secretari d'aquesta Administració de Correus.

PREFECTURA DE POLICIA

Deteneció important. — Pocs dies després dels successos d'octubre fou detingut Lluís Josep Gómez i Arnau, anarquista basc del qual se sospita que és un dels autors de l'atemptat a l'enginyer director de la fundició Girona. El detingut fou a l'Palau de l'Exposició, d'on va fugir sortint per la porta, aprofitant el moment en què entraven els familiars a veure els detinguts.

Diumenge l'inspector senyor Sancho veié Lluís al carrer i va detenir-lo després d'una persecució accidentada. Fou posat a disposició del Jutjat número 16, que és el que tramita aquest sumari.

La semblança amb un atracador de perillosa. — D'ençà que fou efectuada la detenció de més de vint atracadors, els agents es dedicava a la recerca i captura d'un d'ells, molt conegut de la policia, del qual se sap que és un dels caps. Diumenge al vespre els agents veieren al Paral·lel un individu que coincidí exactament amb la persona que hom cercava. El distingueren i el conduïren a la Prefectura.

El detingut manifestà anomenar-se diferent de l'individu que era cercat. Aleshores fou presentada la fotografia del cap de la banda, amb el qual resulta que té una semblança exacta.

Hom pogué aclarir que el detingut no era atracador, ja que per mitjà de les empremtes digitals es va comprovar la coincidència de semblança i fou alliberat.

Dispar que no se sap d'on ve. — En una torre del passeig de Don Bosco, de Sarrià, propietat del senyor Felip Klein i Reiniger, trobaren els serenos la matinal del diumenge, unes palanques. Mentre comentaven la troballa arribà el propietari de la torre, i estant els lres reunits, s'of un tret, el qual ferí el senyor Klein, encara que no de gravetat.

Hom ignora qui va disparar, però se suposa que el lladre o lladres, en veure fracassar llurs plans, volgueren venjar-se i dispararen contra el grup. L'autoritat donà una batuda per aquells indrets sense trobar cap persona sospitosa.

Denúncia. — Pilar Sainz Diez, artista de varietats, presentà una denúncia contra una companya de treball amb la qual no té relacions personals, i amb la qual està renyida, i digué que al mig del carrer li arrencà un anell de brillants valorat en mil sis-cents pessetes.

Lonx. — El cap superior de Policia obsequià amb passada els periodistes que fan informació en aquell centre oficial, amb un lonx. Hi assistiren els caps de la secció, de guàrdies d'assalt i de vigilància, i els comissaris de brigades.

AUDITORIA MILITAR

Manifestacions de l'auditor. — L'auditor de guerra, en rebre ahir al vespre els periodistes, els manifestà que durant l'any 1934 havien estat instruits en aquella Auditoria 127 sumaris; s'havien tramitat 275 expedients, providències prèvies, 249, i diverses consultes i ofisios no determinats, 17.379.

Durant l'any que acabà ahir s'instruïren 1.035 sumaris; fins al set d'octubre, n'hi havien 807; els restants són dels successos revolucionaris; 1.035 expedients; 704 diligències prèvies, i 26.553 ofisios diversos.

Libertat provisional. — Pel jutge senyor Bibiano ha estat concedida la llibertat provisional per deu dies, per tal que pugui posar al corrent els llibres de la casa on està empleat, al processat Alexandre Rigola.

Causas sobresagudes. — Ha estat sobresaguda la causa instruída pels successos de Portela (Lleida). També ha estat sobresaguda la causa contra Josep Figuerola.

La causa dels rabassaires elevada a plenari. — Ha estat elevada a plenari la causa seguida contra els rabassaires, la qual està en mans de l'auditor.

Alliberaments i denegació d'un qüestió de competència. — El jutge senyor Penàlver l'alliberament de molts dels que té processats a la seva disposició. El mateix jutge ha denegat la qüestió de competència sol·licitada pel lletat senyor Velilla en el sumari que se seguix contra tres processats de Badalona.

Sumaris conclusos. — Pel jutge senyor Penàlver han estat declarats conclusos dos sumaris: l'un per robatori i lesions contra Joan Andreu, i un altre per l'atracament a l'estanc del carrer de Claris, sense que hi hagi autors coneguts.

Tribunals i Jutjats

CAUSES VISTES AHIR

A la Secció primera se suspenderen les vistes que estaven anunciades.

A la Secció Quarta el processat Josep Cugat es conformà amb la multa de 2.020 pessetes que li fou aplicada, per uns danys causats conduint un tramvia.

A la Secció Quarta va compareixer Lluís Nicolau Gaya, acusat d'haver estatut una partida d'amulettes, valorada en uns quants milers de pessetes, a un comerciant de Reus. El fiscal va sol·licitar que li fos aplicada la pena de sis anys i dos dies de presó.

VARIA

El Jutjat de guàrdia va procedir a l'alliberament del cadàver d'una dona de setanta-dos anys, anomenada Narcisca Massó i Puig, que vivia sola en una barriada de la barriada del Somorrostro. Com que feia dies que no l'havia vista sortir de casa, els veïns venen donar-ne part.

El Jutjat va trobar el cadàver enterrat d'un basol de sang. Sembla que la mort fou natural, segons certificat del metge. El cadàver fou portat al dipòsit judicial, on li serà feta l'autòpsia.

En una clínica particular va morir l'obraer Joaquim Gómez, a conseqüència de les ferides rebudes en un accident del treball al moll. El cadàver fou portat al dipòsit judicial.

Amid motiu de l'explosió d'una bomba al carrer de Santa Rosa, es procedí a la detenció de dos individus, els quals foren alliberats ahir, per no haver-hi càrrecs contra ells.

S'ha donat compte al Jutjat de la baralla ocorreguda al Canòdrom Park on, un dels concurrents, que no estava d'acord amb un fall llarg cadires a la pista. Intervé en l'afar el jutjat municipal.

A l'Hospital de Sant Pau va morir Eduard López Castrovieja, a conseqüència de les ferides rebudes en barallar-se amb un altre individu, el dissabte passat, al carrer del Cid.

Ahir a la tarda es presentaren al Jutjat de guàrdia tres neus de non, sis i cinc anys, respectivament, els quals eren portadors d'una carta per al jutge, escrita per la mare dels neus, que s'anomena Concepció Pasqual, en la qual diu que havent-se vist abandonada pel seu capdell el dia d'agost últim, i no tenint mitjans per poder continuar atenint la subsistència dels tres nens, havia decidit posar aquests a la protecció del jutge, perquè tingues cura del seu ingré en un asil.

El jutge de guàrdia ordenà que ahir mateix els tres nens ingressassin en un asil benèfic.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala Primera. — Testimoni: Ramon de Bieles de Camillon contra Magi Alonca i Rosa. Major quantia: Josepina de Panfons contra Jira Puig i un altre.

Sala Segona. — Interdicte: Ferran Soler Calafons contra Pol·sea Ibarra i S. A. Menor quantia: Paulina Batllén contra Antònia Salguero.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció Primera. — Tres orals:

per culpa, atemptat i vagabundia contra Lluís Clara, Manuel Garcia i Josep Torruella, respectivament.

Secció Segona. — Dos orals per danys causats contra Josep Maria Zamora i Josep Benat, respectivament.

Secció Tercera. — Divorei: Rosa Ibern contra Ricard Cuchel.

Secció Quarta. — Dos orals per alçament de bens i estafa contra Teresa Viñola i Martí Berro.

Divorei: Salvador Vidal contra Ernest Pahul.

ANUNCIS JUDICIALS

EDICTE

EN JOSEP MARIA SALLET I RIERA, Jutge Municipal-Lletat de la ciutat de Terrassa, en funcions de primera instancia de la mateixa ciutat i el seu partit.

FAIG SABER: Que per aute del dia d'avui s'ha declarat en estat legal de quèbra o fallida el comerciant veí de Barcelona En Josep Farré Romà a instancia del Procurador N'Isidre Ripa i Codines en representació d'En Josep Guardiola Ros, havent-se acordat ensenys donar-hi publicitat i fer constar que ningú pagui al fallit i si al Dipositari, anomenat En Gustau Claveria Llobet, fins que altra cosa no es disposi.

I en degut compliment es lliura el present a Terrassa a vint-i-quatre d'agost de mil nou-cents trenta-quatre.

Josep Maria Sallet.

P. H. de D. Evaristo Casado=J. Prat.

Butlletí Pedagògic

ELS ESTUDIANTS

La Unió d'Estudiants i l'Ingrés a la Universitat. — La Unió d'Estudiants, per tal de donar més facilitats als estudiants, ha confeccionat tres cursos d'ingrés a la Universitat, amb la particularitat que cada un ofereix característiques diferents i d'interès per als estudiants. El curs A serà organitzat per als que vulguin examinar-se pel febrer. El curs B per als que desitgin presentar-se en altra convocatòria. El curs C serà dels estudis universitaris que comprenen les assignatures del primer any de la carrera. Es donen detalls a la Secretaria. Rivadeneyra, 4, segon (Plaça de Catalunya).

ENSENYAMENTS ESPECIALS

Patronat Escolar Bori i Fontost. — Ha estat assenyalada la data del 7 de gener per a la inauguració dels següents cursos: Català: dimarts i divendres, d'un quart de nou a un quart de deu de la nit. Francès: dilluns i dimecres, d'un quart de nou a un quart de deu de la nit. Escola d'Ensenyaments Elementals: dilluns, dimecres i divendres, de dos quarts de nou a dos quarts de deu de la nit.

Hom prega als que vulguin inscriure's, que s'acrecin qualsevol dia, de deu a onze de la nit, al Secretariat del Patronat que s'esmenta: carrer de Maria Aguiló, 27 (Poble Nou).

L'ACTUACIO SOCIAL

ELS OBRERS

Sindicat d'Indústries Gràfiques i similars. — Aquest Sindicat recorda als seus afiliats la necessitat de renovar el full de cotització del carnet d'afiliat; pot efectuar-se tots els dies, de set a vuit del vespre, al seu estalge social, carrer Portaferrissa, 19, entresol.

VIDA CORPORATIVA

El Centre Comarcal Lleidatà, en compliment del primer aniversari de la mort de Francesc Macià, que en vida n'havia estat el seu President Honorari, ha disposat retre-li tribut de recordança, i a l'efecte el Consell Directiu del Centre invita tots els socis a l'acte de disposar els ram de flors damunt la tomba del President, avui, dia de Cap d'Any, a les dotze en punt, del migdia. Lloc de reunió, a la mateixa Plaça de la Fe, del Cementiri Nou.

NOTICIES SULTES

De la casa Segimon Rovira hom rebut un bonic calentari, il·lustrat amb un bonic mot ben executat per l'artista C. Arny, i l'efecte degut a la seva sobrietat, el seu bon gust i, especialment, per la cura amb què ha estat impresa, cura en la qual, com se sap, està especialitzada la casa Segimon Rovira.

Les coses mixtes

Rovira i Virgili, a LA CIUTAT, fa ressaltar que el defecte més greu del passat règim estatutari va ésser el de les coses mixtes. Per efectes del règim centralista, no solament es dividí un mateix orde d'afers en la legislació atribuïda a l'Estat i en l'execució a la Generalitat, ans encara foren establertes, en les facultats de la Generalitat, una sèrie d'intervencions permanents o eventuals de l'Estat.

"En el règim suspès eren mixtes, en proporcions diverses, l'Idioma oficial, l'ordre públic, la Justícia, el Dret, l'ensenyament, la sanitat, les obres públiques, les qüestions socials, les financeres, etc. Amb prou feines pot assenyalar-se, a part de la vida municipal, cap altra facultat plenament catalana. I encara cal tenir en compte aquell article 19 de la Constitució, que facultava el Parlament espanyol, en determinades circumstàncies, per a dictar lleis de bases sobre les matèries atribuïdes al Parlament català.

La delimitació de funcions no era feta amb una ratlla dreta i neta. Era un arrebesc de llaços i lligams. Tot eren mixtures i immixcions. D'aquí havien de venir per força rebre's, topades i conflictes. Amb tantes coses mixtes, amb tantes coses entrellaçades, que tenien un cap de fil a Madrid i un altre a Barcelona, les estridides, les lliantors i els abusos eren inevitables.

Massa facultats? Poques facultats? Per a nosaltres, poques. Però hi havia encara el defecte de les facultats compartides o intervingudes.

La incautació dels serveis de Treball

La censura es mostra implacable amb LA VEU DE CATALUNYA, condemnant a una eterna oposició. Així l'Editorial i la Crònica de Madrid, que desitja ésser bones, han anat a l'aigua. Per això només en el recó de "Llanterna política" trobem un fetitge atue contra la política del Govern. Es refereix cançament a la gestió del senyor Anguera de Soja, que, al ministeri de Treball, es comporta com si fos madrileny de naxença.

"El fet que els decrets de Treball a què ens referim pertanyguin aquella incautació més culla de la primera interinitat, és — com diu el senyor Gallard i Folc — una cosa greu.

Perquè aquella major vigència posa en pugna aquells decrets amb el decret de traspass dels serveis, i implica, encara, una revisió i una derogació del prom Estatut, dels articles cinquè i sis de l'Estatut. I no cal dir que amb aquesta vulneració es produeixen també lesions molt fortes a la Constitució i a la mateixa llei de règim provisorio.

Ha meditat prou el senyor Anguera de Soja en el sentit contradictori dels seus decrets? Ens permetem creure que no.

I ens permetem esperar que si el senyor Anguera ho medita, s'adonarà perfectament de la falta de justificació i de base legal que tindran els seus decrets així que el règim transitori romenci d'ésser vigent. Dintre aquest règim, els serveis de Treball han de seguir la mateixa sort que tots els altres serveis traspassats a la Generalitat, i per consegüent — com indicava el senyor Gallard i Folc — han d'ésser dirigits sense cap mutilació des de la Generalitat mateix.

I centí que resulta força dolorós haver de recordar aquestes coses a un ministre que, encara que sigui de la Ceda, no deixa d'ésser català.

La situació política

LA VANGUARDIA fa qualifica de molt confusa. Diu que a Madrid s'havia parlat molt de crisi, però que sembla que no s'hi haurà. Es refereix als escriptes del senyor Martínez de Velasco, i diu:

"Las dificultades, si las había, eran más profundas, tanto que se llegó a producir esa expectación característica de Madrid en torno de esperados acontecimientos políticos.

romper, porque ese sí que sería un conflicto serio.

He aquí una reflexión que se hacen todos los gubernamentales para tranquilizarse. Pasa lo que pase, la solución será siempre un acuerdo de la Ceda con el partido radical, o mejor dicho, de Lerroux con Gil Robles.

No hay otra salida con estas Cortes."

La llibertat del Sr. Azaña

HERALDO DE MADRID

Recorda que la reacció espanyola ha columniat el senyor Azaña amb les acusacions més infamants, i l'ha insultat amb els adjectius més vils:

"Pero también el negocio de la calumnia tiene sus quiebras. Y no es uno de los menos importantes la reacción que produce en las personas de buena fe. Fueron muchos los ciudadanos que creyeron ingenuamente cuanto quiso inventar la propaganda reaccionaria.

Pero, como decimos, los difamadores no contaron con la reacción de las gentes honradas, de los que ahora se vuelven indignados contra quienes les hicieron víctimas de los engaños más burdos y groseros. Y en reacciones de esta índole se unen siempre dos sentimientos: uno de adhesión al difamado y otro de repulsa y hasta de rencor hacia el que quiere especular con la buena fe de las personas decentes.

Porque el hombre honesto que se convence de que el acusado un día no era responsable de nada de lo que se le acusaba, descubre, al mismo tiempo, con ira, que se jugó vilmente con su buena fe. Y automáticamente se pregunta: "¿Qué triste concepto merece a yo a los difamadores para que me presentaran como testimonios irrecusables pruebas que ahora se demuestran totalmente falsas?"

Nada tenemos que oponer a la credu-

lidad de los engañados. No lo fueron por su simpleza. Si lo fueron porque nadie podía suponer razonablemente que quienes afirmaban con tanta rotundidad que tales y cuales hombres habían cometido tales y cuales delitos los hicieran con plena conciencia de la vileza que cometían. Se necesita, en verdad, conocer muy a fondo la capacidad de maldad de cierta gente para resistirse a creer acusaciones que se ofrecen con las seguridades de los hechos públicamente conocidos y comprobados."

LA NACIÓN

Es mostra defraudada. Relaciona l'alliberament d'Azaña amb les declaracions del senyor Largo Caballero, assenyalant la participació que han tingut en els fets d'octubre altres grups d'esquerra, i diu: "En cuanto a la libertad de Azaña, que ha coincidido con la publicación de las manifestaciones del jefe del partido socialista, a nosotros no nos puede producir la extrañeza que ayer causó, por lo visto, en una gran parte del público, y dicho sea con toda verdad, conmovió al mundo político.

Ahora bien, Azaña aparece encartado por dos motivos: uno el de la revolución separatista de Barcelona, que es el que acaba de pronunciarse en la Sala segunda del Tribunal Supremo, y otro por el alijo de armas, cuyas diligencias instruye el juez Sr. Alarcón, y en el cual, si no estamos equivocados, tampoco ha recaído auto de procesamiento contra el ex presidente del Consejo de ministros.

No se olvide, además, que ayer mismo la calificación fiscal pide para los autores materiales del hecho penas que oscilan entre cinco años de prisión menor y mil pesetas de multa y que, por consiguiente, va a aparecer muy escasa la participación que en ese asunto haya tenido Azaña."

MANUEL BLASI I C., S. L.
CORRETTES I POLITIXES DE TRANSMISSIO
Especialitat en folres de frens i embragatges per a automòbils i altres accessoris
Passeig de la República, 1 - BARCELONA - Telèfon 50653
Desitja als seus clients i amics un pròsper Any Nou

Antoni Tomeo
AIGUA - GAS - ELECTRICITAT - RADIO
saluda la seva distingida clientela i amics en les properes festes
BALMES, 130 - Telèfon 73306 - BARCELONA

MALALTIES DELS NENS
GUARIMENT SENSE DROGUES
Alimentació adequada
Homeopatia: Dr. J. SALA - De 3 a 6
Corts Catalanes, 283 - Telèfon 33283
Desitja als seus clients i amics un pròsper Any Nou

Instal·lacions generals d'Aigua, Gas i Electricitat
Gran estoc de Làmpares i Objectes elèctrics per a presents
LLUIS PUIG I MUNNÉ
Representant oficial de productes PHILIPS RADIO
Aparells a termini i al comptat
MALLORCA, 512 (S. M.) - TELEFON 51083
Desitja als seus clients i amics un pròsper Any Nou

VIDUA I FILLS DE F. VILAR DEU
Direcció tècnica a càrrec de JOAN LLUCH
Serralleria - Portes d'acer ondulat i d'altres sistemes
Maria Aguiló, 56 - BARCELONA - Telèfon 53762
Desitja als seus clients i amics un pròsper Any Nou

JAUME MASANA
AGENCIA DE TRANSPORTS I CARRETTES
Carrer de Verdi, 107 - BARCELONA - Telèfon 73447
DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UN PROSPER I FELIÇ ANY NOU

LLIBRERIA CATALONIA
desitja als seus clients i amics un bon any 1935, i els invita a visitar la gran Exposició d'llibres per a infants
RONDA DE SANT PERE 5

MEDITACIO D'ANY NOU

Comença l'any 1935. Com tots els començaments, aquest és gràvid de possibilitats i d'averanys, i cadascú s'esmerça a fer els més sincers propòsits d'emenda, de rectificació, de perseverança. Any nou, vida nova. La vella dita, tanmateix, demostra que la saviesa anònima pretèrita no sempre l'encertava. Si l'any és nou, la vida és la mateixa, i iguals són els homes que, amb gatzara o en recollida meditació, fan el traspass insensible i solenne del darrer minut del dia de Sant Silvestre al primer del dia de Cap d'Any. Les dotze batallades carregades de traçadencència no tenen cap eficàcia renovadora damunt les vides dels homes, de la mateixa manera que els dotze grans de ram que punten no tenen cap mena d'influència damunt la sort dels que s'atanyen a complir el ritus important de França.

Si no vida nova, una vida modificada no serà possible? El nostre segle XX entra ja a la maduresa. S'ha passat la major part dels seus primers trenta-quatre anys en un seguit de follies que feien aparèixer com a extraordinariament assenyalat el seu predecessor, aquell que Léon Daudet: anomena "l'estupidi segle XIX". La joventut d'aquest mil nou-cents s'ha perllongat massa. Quan pensarà a iniciar una seriosa maduresa? Trenta-quatre anys de disbauxa, de contradiccions, de crims i d'insensateses (no podran trobar una digna esmena, en tancar els trenta-quatre).

Els que hem anat pels volts del nou-cents, i que hem assistit a tot el trasbalsament de valors que ha caracteritzat els anys passats, sentim sovint, a desgrat de les premiositats del moment i de l'enlluernament de la llum per l'existència, el meravellament de tot el que ha passat, i provem de mesurar-ne l'abast. Hi ha hagut una guerra sagrant, experiment dolorós com mai s'havia assolit, i tot hom, àdhuc els que n'havien romàs al marge, com els catalans, hem sentit en l'esperit els efectes d'aquell absurd desencadenament de forces tenebroses que l'home s'havia fet la il·lusió de bandejar i extirpar del món civilitzat. La violència fou conjurada i atada a consciència durant quatre llargs anys; aprenents de bruixots maltractats, aquells que la invocaven i desfermaven la seva puixança no sabien llicenciar-la i fer-la la quant hagué en l'època la seva feina lamentable. El món, salvat un estrany i curtíssim període d'il·lusió, que podria simbolitzar la figura de Wilson, profeta fracassat, ha viscut d'aleshores ençà sota el signe de la violència.

Hem assistit, també, amb una barreja de satisfacció i d'esverament, al progrés extraordinari de la tècnica i a la hipertròfia del maquinisme, i paral·lelament hem vist com la imprevisió i la manca de sentit pràctic de la humanitat permetien la crisi més espectacular i sensacional que el món ha patit, després del gran trasbals psicològic de l'any mil. Ha trontollat la con-

Rafel TÀSIS I MARCA

Els Consells de Guerra

Un peixater del Galvany que tenia una pistola rovellada

Joan Ferrer i Vila és un comerciant que té una parada de peix al mercat del Galvany. En virtut d'una denúncia, el dia 9 d'octubre, dos agents de policia practicaren un escorcoll al seu pis del carrer de Molins de Rei, cercant un dipòsit d'armes. Els agents no trobaren altra arma que una pistola que va lluitar-los el mateix interessat, marca "Campeón", calibre 765, fabricada l'any dinou, sense munició i amb senyals evidents de no haver servit de temps, puix que era rovellada del canó. Joan Ferrer fou detingut i el jutge Manuel Miró i Simón instruí sumari.

Ahí el processat va compareixer davant d'un Consell de guerra, que presidia el tinent coronel d'artilleria Rafael Jaime Medina, acusat d'auxili a la rebel·lió del 6 d'octubre.

La lectura de l'apuntament demostra que la nit del sis d'octubre el processat dormia tranquil·lament a casa seva que la pistola feia tres anys que la tenia per haver-la trobada i que mai no havia tingut munició i que no té antecedents penals de cap mena i que tots els testimonis diuen que és un ciutadà de bé.

El fiscal, que era el tinent auditor senyor Francesc Corbella, reconeix que l'acusat no té res a veure amb el passat moviment, ni pot dir-se que tingui cap dipòsit d'armes. Considera, però, d'acord amb un tènec, que si l'arma feia temps que no havia estat usada, era utilitzable, i que, com que l'acusat no tenia permís ni guia, demana que sigui condemnat a quatre mesos i un dia de presó per tinença il·lícita d'armes.

El defensor era el senyor Angel Samblancat. Opina que el que hauria de compareixer davant del jutge és el matriarxat que va denunciar-lo. Diu que una arma de foc sense munició no es pot dir que sigui una arma, i que no es pot condemnar una persona per aquest fet, quan és demostrat que és un bon ciutadà dedicat exclusivament al seu petit negoci de vendre peix i a pujar els fills. Demana l'absolució.

Encara que l'acord no es farà públic fins que l'aproví l'auditor, sembla que el Tribunal ha acordat absoldre el processat, el qual va estar 47 dies empresonat.

CONSELLS DE GUERRA PROXIMS

A les deu del matí de demà, a la Sala d'actes de l'edifici de Dependències Militars, serà celebrat el Consell de guerra de plaça que ha de veure i resoldre la causa instruída pel comandant de cavalleria, jutge permanent de la Divisió, senyor Josep Urriúria i Huerta, contra el ciutadà Josep Roca i Soler, pel delictes de rebel·lió militar.

El dia tres, a les deu, serà celebrat el Consell que ha de veure i resoldre la causa instruída contra el ciutadà Pere Vidal i Congost i tres més, pel suposat delictes de rebel·lió militar.

El mateix dia, a les tres de la tarda, un altre Consell contra els ciutadans Rafael Acrover i Jordani i Salvador González i Albaladejo, pel suposat delictes de rebel·lió militar.

FONDA DEL LINC

Situat al llac més cèntric de Barcelona. Local nou i venut. Totes les habitacions amb aigua corrent i balcons al carrer. Instal·lació de bany i calefacció central. Pensions completes, de 10 a 12 dies. Coberta a 3, 4 i 5 ptes. Tallers, 21. Telèfon 10772. BARCELONA. Desitja als seus clients i amics un bon any i prosper Any Nou.

Vista de la causa per un estracament, a Sants

No es posa en clar si el processat era culpable

Ahí, davant la Secció Segona, va compareixer Ignasi Vianer Serra, acusat que el mes de juliol de l'any 1933 intentà atracar un cotxador en el moment que aquest passava per un camp del carrer de Galileu, de la barriada de Sants. Hi va intervenir el públic, el qual va perseguir l'acusat. Es canviaren trets. Resultà el ferit i un guardià civil.

El fiscal, després de les proves, en el transcurs de les quals sembla que no arribà a posar-se en clar si el processat era o no l'individu que intentà atracar el cotxador, sol·licità del Tribunal que li fos aplicada la pena de sis anys, vuit mesos i un dia de presó pel delictes de robaria i a mà armada. La defensa sol·licità l'absolució.

Se suïcida perquè li mancaven 75 pessetes per a pagar un deute

El jutge de guàrdia procedí a l'actament del cadàver de Manuel Garcia, de trenta-cinc anys, el qual se suïcidà penjant-se d'una corda, en un pis del carrer del Carme. Va deixar una carta en la qual deia que no podia liquidar un compte que havia obert perquè li mancaven setanta-cinc pessetes, les quals s'havia jugat al Front Principal Palace.

Per aquest motiu se suïcidà.

La visita d'inspecció a l'Audiència

Continuen declarant els jutges

Els magistrats del Tribunal Suprem, que es troben a Barcelona en visita d'inspecció van rebre declaració diu-nenge als jutges dels jutjats número 15 i 16, senyors Espinosa i Diaz.

La declaració d'aquest darrer fou molt extensa, i no va poder acabar ahir per la sèrie de dades interessants que facilità als inspectors.

Ahí el senyor Diaz acabà de presentar la declaració començada diu-nenge.

Els senyors Casares Quiroga i Balio a Madrid

Ahí al vespre sortiren cap a Madrid els senyors Casares Quiroga i Balio.

REIS

El present present dels infants és un aparell fotogràfic. Inimitable assortiment des de 10 ptes. us oferim.

Casa Caselles
Santa Anna, 4, Barcelona.

Ahí va ésser detinguda la famosa "dona rossa"

Que havia intervingut en la major part d'atracaments comesos a Barcelona

Ahí al matí la policia va detenir, a la fàbrica Miquel Riut, situada al carrer de Núria, número 29, de la barriada del Poble Nou, quatre ex-obrers, els quals foren acomiadats perquè sospitava que eren els autors dels robaris de gèneres ocorreguts a la fàbrica esmentada.

La policia, aleshores, va trobar part dels gèneres robats als domicilis d'aquells.

En el moment d'ésser detinguts presenten que els fos donat treball, per força.

Sanomenen Antoni Parrado Méndez, de 34 anys; Josep Figuerola Busquets; Manuel Valver Martnez, Francesc Sanahuja Salfont i Rosa Paredas Vidal.

La detenció més important és la de la dona.

Els homes són coneguts com a atracadors. La dona és la famosa "dona rossa" que ha intervingut en la major part dels atracaments comesos a Barcelona.

Actualment té trenta anys. Viu al mateix domicili de Sanahuja.

Segons sembla, fou amiga de Teixier, el qual va morir en un tiroteig ocorregut al bar "Brusselles". I ho fou, també, del cap de la banda d'atracadors, que era conegut amb el sobrenom del "Cèntim", el qual va morir, igualment, a la policia, en un tiroteig ocorregut entre la policia i un grup d'atracadors, la nit del 14 d'abril de l'any passat, al Paral·lel.

També sembla que Rosa, acompanyada de Sanahuja, va intervenir en l'atracament al Banc de Crèdit de Matarró, ocorregut el dia 18 de juliol de l'any passat.

Arran de la detenció de la famosa "dona rossa", la policia espera poder practicar unes quantes detencions més, totes elles importants, d'elements significatius com a atracadors.

UN ALTRE ATRACADOR DETINGUT

TREBALLAVA A LA SASTRERIA QUE HI HA DAVANT DE LA SASTRERIA MALERAS

A mesura que les gestions de la policia avancen en l'afar de la banda d'atracadors, van posant-se en clar les relacions que tenien amb tota mena d'elements.

Darrerament va ésser detingut un individu, dependent d'una sastreria, del carrer de l'Hospital, del davant de la qual hom intentà d'atracar el 15 del present mes, i que era un altre dels complicats en els robaris a mà armada.

Aquest, que fou detingut a conseqüència de les declaracions dels altres, donà detalls de l'organització, així com dels atracaments que es proposaven realitzar.

Aquest detingut, després de prendre part en l'atracament que s'havia d'efectuar a la botiga on treballa, havia

Gran Joieria - Rellogeria Argenteria

LA BELGICA
DOMENEC GUASCH
GRAN ASSORTIMENT EN JOIES I RELLOGES DE TOTES MARQUES, PROPIS PER A REIS
Hospital, 106 - Telèfon 23213

La campanya de Protecció a la Dona

La repressió del tràfic de blanques, corrupció de menors i pornografia

La Delegació del Patronat de Protecció a la Dona, els serveis de la qual s'han organitzat després de l'entrada a la Generalitat de Catalunya, té la seva missió social el prevenir i reprimir el tràfic de dones, la pornografia i molt especialment la corrupció de menors d'edat, encarregant-se en suma de la vigilància, tractament i tutela de noies extraviesades o en perill de corrupció, les quals ingressa en reformatoris, aquests, ha realitzat, durant el final any 1934, la següent tasca social:

Ha instruí 204 expedients de protecció a menors extraviesades o en perill de corrupció, i n'ha ingressat 85 als reformatoris per a reeducació i rehabilitació moral, causant, en unió de les joves internades en anys anteriors i subjectes a reforma, 30.112 estades als diferents reformatoris.

Igualment ha ingressat en Hospitals i Cases de Maternitat diverses joves, i han contractat matrimonis, gràcies a l'ajut del Patronat, quinze menors, havent passat a situació de llibertat vigilada o règim de prova 196 menors, la majoria ingressades en anys anteriors i que ja estan reformades, a les quals s'els procura trobar treball i són dirigides i vigilades per experts delegats.

L'edat de les menors tutelades oscil·la entre els setze i vint-i-tres anys, essent el 40 per 100 naturals de Catalunya; el 38, de la resta d'Espanya, i el 3 per 100 restant, estrangeres.

Les reïerides menors han estat posades a disposició i tutela del Patronat, uns pels seus propis pares o familiars; altres per la Direcció de Policia, Jutjats d'Instrucció, Ajuntaments i Tribunals Tutelars de Menors, i les menys s'han presentat espontàniament.

Amb referència als antecedents familiars de les menors recollides hi ha un creixent percentatge d'ortes de pares, altres solament de pare o mare; altres, filles de pares separats, divorciats, en ignorant parador, o que viuen en continua desavinença conjugal, o bé de pares i mares vidus o divorciats, que han contractat segones noces.

En el transcurs de l'any 1934, el Patronat ha presentat al Jutjat de guàrdia 35 denúncies per corrupció de menors, abusos deshonestos, violació, rapte, estupre i avortament, motivant la instrucció de les corresponents causes criminals i el processament i presó de molta dels denunciats.

Les causes de la prostitució juvenil, la qual està augmentant escandalosament, són: la misèria, aguditzada per l'actual crisi econòmica, l'afany immoderat de luxe, plers i comoditats, sense reparar en la llicitud dels mitjans emprats per aconseguir-los, les diversions modernes (Acadèmies de ball, cabarets, dancings, teatre frívol, menjers i establiments similars), l'abandonament i manca d'autoritat dels pares, inepes molts d'ells, per orientar èticament i professionalment els fills; l'emancipació de fet de moltes menors, la gauduleria, la suggestió criminal d'homes sense consciència, el punible llibertinatge dels quals és la causa de la perdició de moltes joves, la manca de respecte a la dona en tallers, despatxos i fàbriques o com a serventes en cases particulars, i per damunt de tot, la materialització de la vida moderna, sense espiritualitat, per manca de principis ètics.

Per raó de professió, el servei domèstic, les entrenadores de ball, models, taquígrafs i artistes, donen un dolorós i creixent percentatge a la prostitució. Paral·lel al servei de protecció a menors, el Patronat s'encarrega, en col·laboració amb la Policia, de la repressió del tràfic de blanques i pornografia, al qual efectua ha instruí 138 expedients a persones, dedicades al tràfic de dones, prostitució clandestina i pornografia.

Conseqüència d'aquesta actuació ha estat el tancament de suposats consultors de massatge i de bellesa, veritables centres de prostitució clandestina, causats de mala nota, music-halls i imposició de multes per l'autoritat governativa, a petició del Patronat, a diversos cinemes, per tolerar abusos deshonestos, agències matrimonials i de col·locació cabarets i acadèmies de ball, havent presentat, demés, en la majoria dels casos, les corresponents denúncies al Jutjat de guàrdia.

El Patronat col·labora a l'acció de l'Ajuntament de Barcelona, amb l'objecte de donar compliment a la llei sobre col·locació obrera i clausurar les agències privades, la majoria d'elles centres de tràfic de dones, i s'ocupa activament de prevenir i reprimir el tràfic de blanques i de reduir als seus límits la tara de la prostitució.

Finalment, el Patronat de Protecció a la Dona, després d'exterioritzar el seu reconeixement a la Direcció de Policia i Jutjats d'Instrucció de Barcelona, per l'activa i entusiàstica col·laboració que li vénen prestant, invita el públic a denunciar tots els casos de què tinguin coneixement de corrupció de menors, tràfic de blanques i admissió de menors en establiments de vici, amb la finalitat d'emparar les víctimes i perseguir criminalment els corruptors i traficants.

Denúncies i subscripcions: Bruc, 81, primer, primera.

Sagona campanya del "Segell pro-infància"

El gran nombre de persones que diàriament desfilen pel pavelló que el Segell Pro Infància té emplaçat al Passeig de Gràcia (davant del carrer de Casp), es poden donar compte de la importància de l'obra del Segell Pro Infància, ja que en l'edifici pavelló estan exposades totes les fotografies de les diferents institucions benèfiques que s'hi realitzen, poden constatar els grans beneficis que aquesta humanitària obra realitza prop dels infants, i de tot el que es portà a cap amb la recaptació de la venda dels segells de la primera campanya.

Deliciós licor per a famílies

Damaneu-lo al vostre adroguar 81 no el té, el trobareu a les cases: Vicens Ferrer, Torredor, Fortuny, Santacana, Simó, "El Siglo", Establiments Dalmau Oliveros, Vidal i Ribes i d'altres minoristes.

Patim de l'estómac i dels intestins?

SERVETINAL GUMMÀ

Guariment radical del dolor, acidesa, pes, ardor, males digestions, úlcera, vòmits biliosos, de sang, colitis, restrenyiment, diarrea, mareigs, etc., etc.... Es, per tant, un poderós regenerador de les parets de l'estómac i dels intestins. Seguiu rebent diàriament noves cartes i certificats de guariment que sempre oferim al públic, amb tots els detalls de procedència, a l'objecte de facilitar llur comprovació.

Aquest senyor va patir durant vuit mesos una gastritis i neuràlgia amb els conseqüents dolors i inabilitats. Mitjançant l'ús del nostre producte aconseguí combatre la seva penosa malaltia només amb tres mesos de tractament, i sincerament agruït pels excel·lents resultats obtinguts, ens ha franegat el present certificat amb la deguda autorització per a publicar-se a la Promesa, i, en suma, perquè serveixi d'orientació als malalts.

Signatura del malalt guarit: EUSTAQUIO GARCIA.

Nota: Instal·la a repetir que totes les cartes i certificats de guariment que rebem els tenim sempre a la disposició del públic als nostres Laboratoris del carrer de Marfà Oller, número 6, tots els dies fàiners.

Exigiu el legítim SERVETINAL i no admeteu substitucions interessades d'ocàs o mal resultat

DE VENDA: 5'80 PTES. (timbre inclòs) A TOTES LES FARMACIES

Les Lletres i les Arts

Geografia física de Catalunya

per PAU VILA

Autor i editor han fet una bona obra oferint-nos un primer manual de Fisiografia de la nostra terra. El Prof. Chevalier, que en les seves tasques docents s'ha pogut adonar de la manca de base geogràfica en els nostres estudis elementals, ha procurat en el seu llibre, abans de presentar cada aspecte fisiogràfic de Catalunya, de fer una exposició de les idees generals del tema. Així aquesta obra nova ofereix un resum de Geografia física general, per tal que hom compregui millor els fets fisiogràfics que presenta. Una abundància de cartes, diagrames i esquemes dibuixats per l'autor i de fotografies preses tant per ell, il·lustra les dues-centes quaranta pàgines del volum, i aclareix els conceptes exposats, bo i ajudant a desitjar i a fixar les idees que el lector treu d'aquest llibre, que és la interessant sota tots els punts de vista geogràfics.

Marcel Chevalier afirma o llança de nou en aquesta obra denominacions generals per a la classificació de fets i de fenòmens. Aquestes denominacions hauran d'ésser tingudes en compte per a fixar un dia definitivament una nomenclatura ordenada. La necessitat d'establir una terminologia és obvia; cal tenir en compte només que els estudis científics de la nostra terra ja comencen a constituir una bibliografia, per la qual cosa cal evitar confusions de termes als estudis i al públic. Al mateix temps també s'evitaria que els geòlegs i geògrafs estrangers, dedicats generalment a estudis parcials, haguessin d'introduir nous noms — sovint poc ajustats o incorrectes — per no trobar denominacions ja fixades pels geògrafs del país.

Entre les denominacions — la justesa de les quals caldrà examinar — hi ha el terme "les Serres", englobadora del relleu alcaprenat pels moviments pirenencs i alpins, format de terrenys secundaris i terciaris. El mot "serres", en la seva forma castellana "sierra", s'ha estès bastant en la nomenclatura geogràfica internacional per a indicar un relleu de retallament acusat. Aquesta significació, al nostre entendre, té el seu origen en una interpretació de la paraula castellana, establerta sense conèixer prou exemples del cas que en fan els pobles de la Península. El Prof. Baulig, d'Estrasburg, fa alguns anys que — després d'una sèrie de constatacions — ja posava en dubte que el mot "serres" en el concepte popular significués "una sèrie de muntanyes allargassades, de cim retallat", i es deia d'una creure que d'una manera general aquell terme orogràfic designa "una muntanya, i més particularment una muntanya allargada, tant si el cim és estret i encastallat com si és perfectament pla". ("Annales de Géographie", 1929, pàgines 171-173). Creiem que la mateixa constatació es podria fer a Catalunya si hom aplegués les diferents denominacions de "serres", vivents en el llenguatge popular.

Els llibres nous

"L'Espanya de Carles III"

Extret de les Memòries de J. J. Casanova de Seingalt
Traducció de Carles Capdevila
(Biblioteca Univers, vol. 32)

Fa uns tres anys, Rossend Llates, en una bellíssima conferència, va fer adonar al públic barceloní de l'interès que tenen certs capítols de les "Memòries" de Casanova de Seingalt per a l'Espanya del segle XVIII, i més important a nosaltres, per a la Catalunya d'aquella època. La "Biblioteca Univers", que ja havia publicat "La meua fugida dels ploms", traduïda per Just Cabot, extreta d'aquestes mateixes memòries, ha donat ara la versió de Carles Capdevila dels capítols a què ens referim.

Casanova, cal tenir-ho ben present, no era literat més que per accident. En les seves "Memòries" no intentava pas de lluir-se com a escriptor, sinó de relatar la seva vida, una de les més formidables que s'han donat. I és precisament per això que l'estil de Casanova, planer i directe, té un encís inimitable i arravatador, sense cap floridura i narrador de les coses esdevingudes sense cap comentari formulat expressament. Això fa que el relat de l'Espanya — a l'Espanya de Carles III — tingui un gran interès pintoresc i sigui agradabilíssim. Qui llegeixi les tres primeres línies d'aquest volum de la Biblioteca Univers no pot deixar d'admirar-lo. La mera exposició del que esdevingué a Casanova a Madrid, a València i a Barcelona, per exemple, és plena d'observacions finíssimes sobre el caràcter i la vida dels castellans i dels catalans.

En la senzillesa del seu relat plana sempre una fina ironia, que de vegades es mostra més palesament amb algun comentari divertidíssim. Casanova fa observacions divertidíssimes en narrar el que li esdevingué amb els "hidalgos" i amb les dames espanyoles. Dissortadament, a Barcelona, Casanova fou tancat quaranta dies a la Ciutadella, per la qual cosa no va poder deixar-nos una descripció gaire conisa de la nostra ciutat ni del caràcter dels catalans.

Ha estat, doncs, una idea encertadíssima la publicació d'aquests capítols de les "Memòries" de Casanova; i és un exercici veritable, encara, la versió de Carles Capdevila, que dona tota la vida i gràcia de l'original.

"L'Elefant blanc, robat"

per MARK TWAIN
Trad. JOSEP CARNER
Biblioteca Univers

Ha estat una bona obra la que ha fet la Llibreria Catalònia en reeditar i incloure en la seva Biblioteca Univers la magnífica traducció que, fa una quinzena d'anys, Josep Carner féu d'una selecció de contes dels famosos humoristes americans Samuel Langhorne Clemens, al·lirament dit Mark Twain. La primera edició d'aquests contes ja fou un èxit, perquè l'humor de Mark Twain pren una qualitat gairebé poètica a través de la prosa catalana de Josep Carner, i cap dels efectes còmics dels contes triats.

Si desitgeu aprendre a escriure així en un mes

Per quaranta-cinc pessetes podeu adquirir un caràcter de lletra que sigui signe de distinció i que inspire respecte i simpatia.

Aplicant-vos normalment, en menys d'un mes podeu aconseguir un resultat definitiu. Però, com a garantia, el LICEU DALMAU no us cobra ni un cèntim més de 45 pessetes, que són els honoraris de dos mesos, encara que per la raó que sigui necessari fins a un any de temps assistint a classes individuals o seguint el curs per correu, sense moure-us de casa vostra.

Milers de persones que han aconseguit una lletra clara, ràpida i distingida, sense creure-ho possible, pregonen els prodigis del mètode DIDACTA del LICEU DALMAU.

Feu-ne la prova i quedareu meravellats de com resulta fàcil i ràpid, pels cursos i material DIDACTA de LICEU DALMAU, de transformar la vostra cal·ligrafia, sigui com sigui, en un caràcter comercial o aristocràtic, segons la vostra elecció, però sempre clar, ràpid i agradable a la vista, aduït dels més exigents.

Els millors Col·legis i Acadèmies del món estan adoptant els mètodes DIDACTA.

Demaneu el llibre L. D., que us serà tramès gratuïtament i sense compromís; i transmeteu el següent cupó omplert al:

LICEU DALMAU — València, 243-245 — Ap. 101 — Barcelona

Non: _____
Carrer i número: _____
Poble: _____

Març de RIQUER

no es fa perdidor. La sátira contra la policia que és "L'Elefant blanc, robat", les històries sentimentals en el bon estil, com els amors d'Alonso Fita Clares i Rosanna Ethelton, i el llibre de banc d'1.000.000 de lliures esterlines, i els petits sketches còmics que completen el volum no perden mai llur força humorística i, encara que aquest humor sigui molt sovint d'una qualitat una mica mecànica i exempt de la tendresa que fa esdevenir genial el Pickwick de Dickens, per exemple, cal dir que és ben divertit i que Mark Twain continua, i continuarà encara, per molts anys, fent riure els lectors amb el seu enginy maliciós però sense veï, que li inspira històries com la de La gran revolució de Pilegrin, autèntic tractat de política revolucionària, que sempre és útil i agradable de rellegir.

Ja he dit primerament tot el bé que penso de la traducció. El fet que aquesta hagi resistit tan feliçment el pas d'aquests anys decisius per a l'evolució del català literari, permet de jutjar en tot el seu valor la feina de Josep Carner, humorista i traductor benemerit.

Cinc nous llibres per a infants

Editorial Jovenut, a la qual devem aportacions tan precioses a la nostra literatura per a infants (recordeu només les traduccions d'Alicia en terra de meravelles, "La rosa i l'anell", "Contes d'Andersen", de Josep Carner, i el "Lau", de Carles Soldevila), acaba de publicar cinc nous llibres per a infants, en català.

La nostra literatura infantil no és encara prou copiosa, per no haver de substar-la com es mereix aquest esforç editorial. Es tracta de cinc llibres editats amb tota la dignitat i també — cal dir-ho — amb tota la gràcia, traduïts a un català impecable i amb unes il·lustracions plenes de vivacitat i d'intenció.

Ens ofereix Editorial Jovenut la primera edició catalana de l'autèntic "Pilegrin", la famosa creació de C. Colodi, que ha estat traduït a diverses llengües, i més d'una vegada deformant lamentablement. Es tracta de la vida i peripècies d'un minyó, nat d'un boci de fusta, i que acaba essent, finalment, un noi com cal. La prodigiosa fantasia de Colodi ha trobat en J. Vinyals un excel·lent il·lustrador, i en Maria Sandiumenge una traductora valerosa.

Marià Manent, al qual hem d'agrair tant traduccions inoblidables, ens dona en una versió deliciosa la història de "Bibi", la noia danesa que ens conta, en un llenguatge ple de sorpresa i d'ingenuïtat, un viatge meravellós pel seu país. Dinamara va desfilant als ulls del lector com a través d'un film, entre aventura i aventura de la protagonista. Les il·lustracions a color, simplement prodigioses.

Artur Rackham, el gran il·lustrador de "Contes d'Andersen", publicats per aquesta mateixa editorial l'any passat, il·lustra també aquest magnífic "Llibre de les fades", que acaba de sortir. Es tracta de contes vells, amb il·lustracions noves. El més famós dibuixant de l'època en aquest gènere és reproduït en aquest llibre amb tota la perfecció tipogràfica, per fer arribar als petits lectors tan purs com sortien de les seves mans les seves imatges.

La redició en català de La illa del tresor, de Robert L. Stevenson, que acaba d'oferir-nos la mateixa editorial, al moment que aquest llibre clàssic d'aventures marineres és utilitzat per al cinema, vol dir que el nostre públic no és insensible a la traducció al català de les obres més famoses de la literatura universal. Traducció per Joan Artís, i ben il·lustrada, La illa del tresor té, entre els nostres llibres per a estrangers, un dels llocs primers.

En la mateixa sèrie acaba d'ésser publicat el "Viatge al món en vuitanta dies", de Juli Verne, obra que va aconseguir un gran èxit arran de la seva publicació, i que té encara un interès innegable.

Ens pla de comptar entre els llibres catalans amb aquest tipus que, sense deixar d'ésser llibre de present, són prou assequibles per a obtenir tota la difusió que es mereixen entre els petits lectors.

EL CORREU D'AVUI

★ Les dues-centes millors poesies de la llengua catalana. — La poesia lírica i la poesia humorística catalanes compen amb dues antologies excel·lents: Les 100 millors poesies líriques, tria de Josep M. Capdevila ("Col·lecció Popular Barcino", vol. 70), i Les 100 millors poesies humorístiques, tria de M. Oliver i T. Gargès ("Els Nostres Clàssics", volum fora de sèrie).

★ "Art". — Tres números porta publicats la revista "Art", corresponents al segon volum començat el mes d'octubre, sobre tres temes. El primer és un extensíssim reportatge de Rafael Benet, titulat "Tossa, la Babel de les Arts", ple d'interès anecdòtic i documental, amb una quantitat extraordinària de reproduccions. Aquest número ha estat especialment comentat en la premsa estrangera. El segon número és enterament dedicat al "Museu d'Art de Catalunya", i constitueix una guia excel·lent i una referència d'insuperable qualitat per al visitant del Museu i per al qui vol guardar un document de la considerable quantitat de valors que conté. El tercer número, darrer publicat fins ara, és dedicat a la natura morta, especialitat pictòrica en la qual han excel·lit els més celebres pintors de tots els temps. Les obres d'alguns dels artistes catalans, des de Martí Albà fins a d'ara, són donades al costat de les d'alguns mestres antics i moderns estrangers. La impressió de l'arreglament no ens és pas contrària, el qual ha de servir d'estímul als artistes i ha d'aferrar la confiança dels nostres amateus. Subscriu-vos a "Art" i recomaneu-la a tothom. És un esforç, un dels més reeixits i exemplars d'aquest moment a casa nostra, que cal recolzar de la manera més eficient.

★ Lola Anglada i Sarriena. — Acaba de publicar el llibre "Contes d'Argent", edició de l'autora, la qual aleshora és il·lustrada de la seva pròpia literatura. Bellíssima edició, per obra i gràcia de la impremta sabadellenca de Joan Sallent, l'elogi de la qual no cal repetir. La Llibreria Verdader administradora d'aquest bell llibre. Lola Anglada ha fet per a aquests "Contes d'Argent" copiosa il·lustració en línies dibuixades al llapis i decoració molt coqueta, dibuixada a la ploma. Tots aquests dibuixos són molt bonics, però els de la decoració són particularment graciosos i ben entesos. La mateixa il·lustradora ho deu creure així, ja que no ha oblidat cap colofó, quasi cap dels capítols, i en canvi ha deixat de signar algunes línies. — Tothom voldrà, per a la diada dels Reis els "Contes d'Argent", de l'excepcional i intel·ligent constata-dibuixant.

★ Llibres per a infants. — Cada dia és més abundant a tot arreu la literatura destinada als infants i als adolescents. En llengua catalana la producció és molt migrada. Folch i Torres segueix essent gairebé l'únic productor que s'hi ha especialitzat. A despit de l'èxit que hi ha obtingut no ha tingut seguidors, o els que ha tingut i té són de curta alenada. No obstant, si volem captar lectors per a les lletres catalanes, no queda altre remei que fer ben fecunda aquesta branca de la nostra literatura. Només aquells que de moment s'han habituats a llegir en català esdevindran naturalment lectors de la producció destinada als adults. Els altres seguiran essent en les seves preferències absolutament provincianes.

Ara, amb motiu d'aquestes festes, l'editorial Jovenut ha publicat tres llibres destinats a infants i adolescents, que encara que no siguin originàriament escrits en català cal tenir ben en compte, pel bon i bell català que en què són traduïts.

Un d'ells són les conegudes aventures que narra Robert L. Stevenson en La illa del tresor, i que han fet somniar tants adolescents. Un altre, les aventures del famós Pinotxo, posades per primer cop en català: un dels llibres que pel seu humor, pel seu optimisme, pel seu improvisat és susceptible de plaurer la mainada.

Finalment, el tercer, és el "Bibi" de Karin Michaelis. Llibre deliciós i llibre, diem, no solament adequat a captivar la fantasia dels adolescents, ans a educar la seva sensibilitat, a iniciar-los discretament en el sentit poètic de la vida. Cal advertir, altrament, que Marià Manent és qui n'ha fet la traducció: una traducció de poeta. I ningú potser per a entendre's amb els infants com els veritables poetes. Si potser el que fa alguns homes poetes és el conservar la ingenuïtat, la frescor, el do de saber meravellar-se i trobar el món inèdit que tenen els infants, Marià Manent ha fet, doncs, una versió fresca, viva, que imita en les seves expressions amb una gran naturalitat, amb una gran frescor, el llenguatge ocellí dels infants, i que deixa, no obstant, o per això mateix, una impressió poètica. — D. G.

★ Dos bells llibres per a estrangers. — Entre la magnífica sèrie de llibres per a infants publicats per "Editorial Jovenut" (recordeu "Alicia en terra de meravelles", traducció de Josep Carner, i "Lau", de Carles Soldevila) trobem enguany "La volta al món en vuitanta dies", de Juli Verne, i "El minyó del cop de puny", de Clovis Eimeric. Il·lustrats profusament, aquests dos llibres, l'un dintre el gènere d'aventura i l'altre de fàccia, són dos bons llibres d'estrenes aptes a ésser posats a totes les mans.

en aquestes festes que demanen un regal no oblideu que:

J. ROCA JOIER
PASSEIG DE GRACIA, 18
PRESENTA

JOIERIA: Al costat de la joia de gran preu, el joell discret de gran to i d'execució impecable.

RELOTGERIA: Les màquines de més qualitat i els models inimitables de Patek, Longines, Cyma, Zenith, Vulcain, Movado, Liema, Haas Neveux, etc.

ARGENTERIA: Ultra les creacions pròpies, les darreres troballes de l'orfebreria nacional i estrangera, on el gust més depurat s'alia amb l'execució més perfecta.

«un regal de J. Roca, el joier de moda, es un regal amb personalitat inconfusible»

núm. 5, Barcelona) i a la impremta Camps i Calmet, de Tàrraga.

★ Biografies de catalans il·lustres. — Heus ací algunes biografies populars — altament recomanables — de personatges eminents de la nostra història: "Jaume I", per Ferran Soldevila; "Guillem I", per A. Rovira i Virgili; "Rafel Casanova", per J. M. Casassús; "Sant Vicenç Ferrer", per F. Almeria ("Col·lecció Popular Barcino"). "Ramón Llull", per Llorenç Ribes; "Pau Claris", per A. Rovira i Virgili; "Jacint Verdaguer", per V. Serra i Boldú; "Mila i Fontanals", per A. Rubió i Lluch (Associació Protectora de l'Ensenyament Català); "Sant Jordi, patró de Catalunya", per R. d'Albà ("Col·lecció Sant Jordi", Editorial Barcino).

★ "Novel·les exemplars". — És el títol del volum 48 de la Col·lecció A de "Els Nostres Clàssics" (Editorial Barcino), aparegut aquests darrers dies.

★ Poesies. — Tenim al davant una nova producció poètica de fra Xavier d'Olut, caputxí: "Al marge". Problemes pregonos s'amaguen sota un suavitat sota un vel magnífic i pur d'austeritat clàssica.

EXPOSICIONS D'ART

LA PINACOTECA
PASSEIG DE GRACIA, 34
ALEXANDRE DE CABAÑYES Pintura
Fins l'11 de gener.

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA, 80
Mòble i obedió d'art
EXPOSICIÓN D'ART VIBEN
Inauguració avui

SYRA

Joan Josa Pintura
Inauguració avui

SALA GASPAR

Consell de Cent, 223 11. Telèfon 12004
Pintura, dibuixos, marcs, gravats
Exposició de quadres, següents i objectes per a presentació
Fins al 7 de gener

LLIBRES II

Autògrafs, dibuixos, aquatintes
al més important assortiment de
llibres de Barcelona
EXPOSICIÓN i venda a preu d'interès
BIBLIOTECA
METROPOLITANA
Llibreria Vella i Nova
Catalunya, 31. Delors de la Plaça Mozart

Les converses de Terramar

Talment com s'havia anunciat, s'estan celebrant les converses de Terramar amb assistència del famós filòsof Comte de Keyserling.

Amb gran èxit han tingut lloc ja dues primeres converses. Un bon nombre d'elements de la nostra intel·lectualitat hi assisteix i el fet de prendre-hi part diverses personalitats presta un viu interès als temes que s'hi tracten.

S'assenyalen per tractar durant els dies d'aquesta setmana els temes següents: Avui, dimarts, "Morts i renaixences"; demà, dimecres, "La renaixença de les forces telúriques i els intel·lectuals"; dijous, dia 3, "Pacifisme i pau"; divendres, dia 4, "Humanisme i creença".

Les converses se celebren cada dia de set a nou del vespre, al Saló de Festes de Terramar Palace (Sitges). Es pot assistir-hi anant a passar aquests dies al Terramar Palace mateix o bé anant-hi cada tarda i tornant l'endemà de matí. També es pot anar a Terramar només per a sentir les conferències tornant la mateixa nit a Barcelona.

Per anar-hi hi ha un tren que surt cap a Sitges a les dues de la tarda del Baixador del Passeig de Gràcia. N'hi ha un altre que surt del Baixador a les sis en punt de la tarda i que arriba just per al començament de les converses a les set. A l'estació de Sitges hi ha taxis per anar al Terramar Palace.

Per a tornar, després de les converses, a la nit, hi ha per a Barcelona el ràpid de Madrid que passa per Sitges a les 9.30. Per als que romanin a Terramar hi ha un tren que surt de Sitges cap a Barcelona, a les 9.13 del matí.

Amortització de bons i obligacions de l'Ateneu Barcelonès

Des del dia 3 de gener, tots els dies feiners, de quatre a set de la tarda, es farà efectiu, prèvia deducció dels impostos legals, l'import del cupó núm. 31 de les obligacions hipotecàries de l'Ateneu Barcelonès, com també el del cupó núm. 27 dels bons de reforma de primera sèrie, i el del cupó núm. 23 dels bons de reforma de segona sèrie.

En sortida, amb intervenció del notari senyor Josep M. Aguirre, d'acord amb les respectives bases d'emissió, s'han efectuat les següents amortitzacions:

27 obligacions hipotecàries, que han correspost als números: 29, 35, 164, 168, 212, 330, 363, 389, 398, 401, 488, 525, 545, 581, 621, 629, 657, 677, 706, 722, 770, 810, 820, 835, 929, 936, 960.

30 bons de reforma de primera sèrie, que han correspost als números: 131 a 140, 201 a 210, i 831 a 840.

14 bons de reforma de segona sèrie, que han correspost als números: 29, 56, 69, 113, 138, 163, 225, 268, 283, 293, 313, 332, 352 i 394.

Tant les obligacions hipotecàries com els bons de reforma que s'amortitzen, es reintegraran a les oficines de l'Ateneu Barcelonès, contra la presentació de les línies corresponents, el mateix dia 3 de gener i successius laborables, a les hores indicades.

Rafael Agustí

FERROS I METALLS VELLIS
Sant Gil, 14 - Telèfon 22956
BARCELONA

REIS

Bicicletes B. S. A.
i de molt econòmiques
Rbla. Catalunya, 108-Arribau, 108

SOLER i TORRA Germans

BANQUERS
Rambla dels Estudis, 11 i 13, i Bonsuccés, 1 i 3

NEGOCIEM ELS CUPONS

venciment primer de gener de 1935

OFICINA D'URRABADA OAXES DE LLOQUEN
per a guardar joies, valors, documents i altres objectes de valor
Compartiments de 22 pessetes anuals
Pot visitar-se a les hores d'oficina

INFORMACIO D'ESPANYA

El plet de l'Ajuntament de Madrid

(Ve de la primera pàgina)
DECLARACIONS DEL SENYOR SALAZAR ALONSO A "HOJA OFICIAL DEL LUNES"

Madrid, 31. — El senyor Salazar Alonso ha fet a un redactor de "Hoja Oficial del Lunes" les següents manifestacions:

—He de contestar amb dades concretes i amb una nota que ha d'ésser consultada amb els membres de la Comissió gestora aludits en la dels distingits companys als quals s'ha obligat a dimitir per la qüestió del personal. Pudeu assegurar que és una afisseta que ens proposem readmetre personal vaguista, i que per a això hagi acomiadat o acomiadem els qui amb risc de llur vida treballaren aquells dies.

Aquest plet dels obrers excèntrics dificultava la solució i suposava una carrega per a l'erari municipal. Quan es pretengué convertir-lo en plet polític, vaig haver d'imposar la meua autoritat d'ordenador de pagaments, perquè no continués el sacrifici. Tinc molt present el record d'aquells primers moments de la República i del que succeí per a tenir ocupats milers d'obrers. Es llastima que a l'hora de la major dificultat, quan es pot procedir a la selecció del personal dintre de les plantilles, es retirin els gestors agraris. Com fou llastima que el senyor Martínez de Velasco cessés en el seu començament, breu i brillant, sense deixar cessants els obrers vaguistes; més aviat resolent el cas de la impremta que vagà totalment, amb uns lleus sancions; prometent als de l'Escolador que no hi hauria represalles si reingressaven i deixant-los els serveis restablerts, en efecte, però amb els vaguistes en llurs llocs i amb una considerable quantitat de credencials, la possessió de les quals vaig suspendre, i bastants obrers col·locats sobre les plantilles.

La Comissió ha respectat els qui substituïren els vaguistes, adiuuc sense reunir condicions legals. Però a fi d'igualar les plantilles, ha hagut d'ordenar el cessament en raó a la data del seu ingrés; és a dir, respecte als qui no treballaren en els dies àlgids del moviment.

No hi ha cap motiu per a l'arma, i molt menys per al soroll polític. I de política no vaig a discutir amb tan il·lustre cap de partit com el senyor Martínez de Velasco. Amb els caps

només han de discutir els caps, i així ho vaig dir a la Comissió quan els agraris atribuïren a un altre grup polític no sé quines intencions contra ella. Que resolguin els polítics les seves diferències on tingui lloc la política. A l'Ajuntament, no.

—Es que sembla que alguns d'aquests obrers pertanyen a partits polítics...

—Es clar; i s'han enfiat obrers radicals que han cessat i obrers d'Acció Popular. Però jo no sé què significa això. Hem vingut a l'Ajuntament enviat pels partits per tal d'actuar amb independència dels partits. No faltava més. Una altra cosa seria retrocedir a temps que ja passaren per no tornar més.

—Havem dit que no penseu dimitir...

—No. No dimitir. La dimissió significaria deixar als nostres successors, com a nosaltres ens deixaren, plets sense resoldre, conflictes difícils, etc. Seria donar l'èxit a la maniobra política. Complirem el nostre deure a costa de tots els disgustos i de totes les impopularitats. Què hi fa?

—Esperu trobar alguna fórmula?

—Confio que el bon sentit s'imposarà, i que si aquest bon sentit arriba a les altures de la política, es rectificarà l'actitud adoptada, i la Comissió Gestora sigui reflex del Govern. No es pot aparèixer en una obra de Govern unita, i després mostrar discrepàncies fonamentals amb els partits, que per designació governamental, realitzen labor tan delicada com la gestió a l'Ajuntament de Madrid. No dimitiré ningú. Almenys tinc l'obligació d'impedir l'espectacle que uns homes independents vegin trencada llur tasca per qüestions polítiques. Així penso. Si molesto el meu partit, se'm destitueix i en pau.

BREUS MANIFESTACIONS DEL SENYOR MARTINEZ DE VELASCO

Els periodistes s'han entrevistats amb el senyor Martínez de Velasco, al qual han preguntat si coneixia les declaracions que havia fet el senyor Salazar Alonso en el full oficial de dijous.

El cap agrari ha contestat que les desconeixia, i els periodistes li han dit que en elles es defensava el principi d'autoritat, a la qual cosa ha respost: —A mi em sembla bé aquest propòsit si es concreta en fets.

Una quartilla del senyor Lerroux

Parla dels problemes més aguts que té plantejats Espanya

Madrid, 31. — "La Hoja Oficial del Lunes", de Madrid, publica la següent quartilla del cap del Govern:

"Espanya té plantejats en estos moments dos aguts problemes que són los mismos que preocupan e inquietan a todos los Estados del mundo: el económico y el social."

Ellos reclaman nuestra atención presente y exigen para 1935 una política de inmediatas realizaciones. De la aturada solución de esos dos problemas, que en el fondo no son sino pobreza e injusticia, depende la paz y el progreso de nuestra República. Tendré necesidad de decir, después de esta afirmación, que para mí ningunas atenciones políticas pueden ser más urgentes en el próximo año que aquellas que contribuyan con eficacia nacional a la desaparición del paro."

En realitat, de la solució del primer dels dos problemes, el econòmic, depèn la del segon. Con una economia ordenada y próspera, las dificultades más graves de orden social desaparecen. En todo caso, ante el importante panorama mundial y la propia situación de España conviene presenciar de los logros y olvidarse un poco de los programas partidistas para desarrollar un programa común que corresponda a las necesidades fundamentales del país. Hay que crear riqueza y movilizarla, y hay que crear justicia y practicarla. Esta es la política urgente que nos impone los dos problemas que ante el año 1935 preocupan e inquietan a todos los Estados del mundo: el económico y el social."

EL TIPUS D'INTERES DELS VALORS

Madrid, 31. — La "Gaceta" publica una ordre del ministeri de Finances fixant el tipus de 6,50 per 100 d'interès net per a valors estrangers i valors industrials i comercials espanyols, com a topall màxim de renda líquida admissible per a inversió en els mateixos valors de reserves legals de les companyies d'assegurances; mantenint la llista oficial de valors actuals, amb exclusió dels que indiquen, i disposant que ara el justipreu de carteres de valors de les companyies i mutualitats d'assegurances inscrites es tinguin en compte en el balanç de 1934 i les reelles que es publicuen.

Quan es reprendran les sessions de Corts

Madrid, 31. — El periòdic "A B C" insinua la possibilitat que fins el dia primer de febrer no es reprendran les sessions de Corts. Indica que pot molt bé fer-se això, però segons l'article 18 de la Constitució no és preceptiu la presentació del Govern al Parlament fins a la dita data.

El periòdic assegura que hi ha una cosa que podria impedir que es retardés la reobertura de Corts, i és el decret de prorroga de l'estat de guerra, la vigència legal del qual acaba el dia 8, però assegura que el president del Consell ja ha dit que aquest decret serà portat a la Diputació Permanent de les Corts, resultant per tant innecessari que el Parlament es reunís en sessió el dia 8 per a tractar de la prorroga d'aquest decret.

MORT D'UN VELL REPUBLICA

Saragossa, 31. — A Pedrola ha mort un dels més antics republicans espanyols, senyor Marià Algora. Era el degà del partit federal, al que va pertànyer des de la seva joventut. Va prendre part en les conspiracions que van precedir a la revolució del 68 en companyia de Serrallonga, Asensio, Joan P. Barcelona i altres federals aragonesos.

Malgrat la seva edat avançada, passava dels 90 anys, va fer vida política fins dies abans de morir.

LA SITUACIO DEL SENYOR CASANOVES

Madrid, 31. — L'escriu el defensor del President del Parlament Català, senyor Casanoves, en el qual es demana que aquest senyor sigui jutjat pel Tribunal de Garanties Constitucionals, ha passat a coneixement del fiscal general de la República, el qual ha demanat el seu informe.

MALLAFRE SASTRE Ronda Sant Pere, 44. Tel·l. 18835

El moment polític

(Ve de la primera pàgina)

CONFERENCIEN ELS SENYORS LERROUX I GIL ROBLES

Tal com estava anunciat, aquest matí, a les deu, el cap de la CEDA s'ha traslladat al domicili particular del senyor Lerroux.

La conferència entre ambdues personalitats ha durat més d'una hora i mitja.

En abandonar el despatx del cap del Govern, el senyor Gil Robles ha estat interrogat pels periodistes, els quals li han fet observar com ha estat de prolongada la seva estada al despatx del senyor Lerroux.

—Efectivament, la conversa ha estat extensa, i ha tingut, com és de suposar, un marcat caràcter polític.

—I heu parlat de la reorganització del Gabinet ministerial?

—No. Ha girat únicament al voltant dels punts de vista de cada un en el moment actual.

—I hi ha hagut coincidència entre el senyor Alexandre i vos?

—Es desparar que hi sigui al final. De moment no puc ésser més explícit. El senyor Lerroux segurament que us donarà una referència de la nostra conversa.

Moments després el cap del Govern abandonava el seu domicili particular, i es dirigia directament al ministeri de la Guerra.

"ELS QUI VULGUIN SERVIR LA PATRIA HAN D'AJUDAR-ME EN AQUESTS MOMENTS"—DIU EL SENYOR LERROUX

El cap del Govern ha rebut, al ministeri de la Guerra, els senyors Carbó i Gálvez, de Barcelona; el senyor Chicharro, i ha conversat amb els senyors Martínez de Velasco i Villalobos.

En sortir l'ex-ministre d'Instrucció Pública, ha manifestat que havia acudit a acomiadar-se del senyor Lerroux per marxar a Salamanca.

En abandonar el ministeri el President del Consell, i apreciar el nombre creixent d'informadors, ha dit:

Què passa, senyors?

—Volem conèixer l'abast de les vostres conferències amb els senyors Gil Robles i Martínez de Velasco.

—El mateix l'usu que l'altre s'han posat a la meua disposició per col·laborar en aquesta tasca que per costum denomino: brodar sobre l'ordit. Les dificultats que sorgeixen són per les coses, i no per les persones.

—Quan quedarà acabada la reorganització ministerial?

—Espero que en aquestes Pasques quedarà acabada.

—I després? Continua endavant?

—Després anirem marxant, que bona falta fa després d'aquest atur. En fi, sortirem endavant amb la reorganització ministerial que jo proposo.

—Serà més àmplia del que es digué en un principi?

—Res d'això. Per a servir la Pàtria han d'ajudar-me en aquests moments. No és que en cregui una xifra completa i insubstituïble, però ara els que vulguin servir la Pàtria tenen el deure d'ajudar-me en aquests moments.

MANIFESTACIONS DEL SENYOR LERROUX EN SORTIR DE LA PRESIDENCIA

Madrid, 31. — El cap del Govern ha romàs a la Presidència fins a dos quarts de nou del vespre. Ha rebut la visita del ministre de Governació, senyor Vaquero.

El senyor Lerroux, en abandonar la Presidència, ha dit als periodistes:

—Tinc moltes poques notícies per comunicar-vos. He tingut el gust de saludar per telèfon a S. E. el President de la República, al qual he manifestat que, com que no cal celebrar Consell de ministres abans de dimèrcres, podíem celebrar-lo aquest dia, i així hem convingut a celebrar-lo a Palau, sota la seva Presidència. Abans hi haurà un petit Consell.

Un periodista li ha preguntat si sobre la visita del ministre de la Governació podia dir quelcom, i ha contestat que no havia tingut cap importància. El senyor Vaquero —ha dit— a la seva tornada d'un passeig pel camp ha vingut a saludar-me i hem parlat un xic. No us cregueu que hagi vingut a presentar-me la dimissió.

—Passareu el dia de demà a Madrid?

—Sí, ahir el vaig passar a Sant Rafael i demà el dedicaré a la família. Absolutament apartat de tota cosa política.

MALLAFRE SASTRE Ronda Sant Pere, 44. Tel·l. 18835

lítica. La resta del dia el dedicaré a preparar coses.

—Aniré a Guerra al matí?

—No. Com que el que he de resoldre són coses absolutament personals, ho faré a casa. Serà aquest un dia, de més a més dedicat al descans, que bona falta em fa. És clar que seria millor anar-me'n a un altre ambient, per exemple València, al Migdia. Aquesta és que seria una forma magnífica de descansar, sobre tot a la magnífica barqueta del Zeppelin, sota el cel i la terra.

Un periodista li ha dit que s'anava a complir la seva promesa que entre crisi i crisi aniria a Sevilla per a volar al Zeppelin.

Per ara —ha afegit un altre periodista— no hi ha crisi.

—Per ara no hi ha crisi —ha contestat el cap del Govern—. El que hi ha, és crisi latent. Ja sabeu que en tots els governs de coalició, cada dia és vigília de crisi, però ja heureu vist com em dono manya per al sargit. El que fa falta és que totes aquestes coses repercutixin a benefici del país, adiuuc quan aquestes coses saben mal als uns i a altres no.

El president del Consell s'ha acomiadat dels periodistes desitjant-los feliç entrada d'any nou i aquests, al seu torn, han tornat la felicitació al cap del Govern.

El senyor Teodomir Menéndez nega que hagi intentat suïcidar-se

(Ve de la primera pàgina)

Han estat moltes les persones que han acudit a l'Hospital per assabentar-se de l'estat del ferit. A la sala on està hospitalitzat presten servei de vigilància diversos números d'infanteria.

A la capital han circulat amb insistència uns rumors segons els quals el defensor del senyor Menéndez, conuadant d'infanteria i advocat, senyor Aureli Matilla, ha rebut ordre de marxar a Madrid, segons sembla a conseqüència d'haver recaigut sobre ell una sanció. Es diu que l'origen d'aquesta és una entrevista que tingué el senyor Matilla a la caserna de Pelayo amb el també diputat socialista senyor González Peña. El senyor Matilla havia intentat lliurar al diputat González Peña, mitjançant l'estratagema de deixar-lo caure a terra, un paper, que fou recollit per l'oficial que assistia a l'entrevista. Segons sembla, el paper no contenia res important, car solament es feia constar al senyor González Peña que no li passaria res de greu. Sembla que la notícia d'això arribà a les oïdes de Menéndez, i donat el seu estat de nerviositat va creure que amb allò s'intentava perjudicar-lo i va creure també que recuria sobre ell una sentència gravíssima.

El metges, que han practicat un nou reconeixement al ferit, han insistit en que té les dues fractures asseynyalades, puix que l'estat del ferit és d'incompleta insensibilitat.

EL SENYOR MENENDEZ DE CLARA DAVAN "EL JUTGE MILITAR"

Davant el jutge militar ha declarat el senyor Teodomir Menéndez, el qual ha manifestat que no és cert que hagi intentat suïcidar-se, sinó que havia demanat permís per visitar un pres, i que trobant-se malalt marxava recolzat a la barana i li sobrevingué un desvaïment i caigué al pati.

Ha arribat l'ex-ministre senyor Ferrnando de los Rios, però no ha pogut entrevistar-se amb el ferit per prescripció facultativa.

Teodomir Menéndez continua en greu estat. Se li ha fet la radiografia, i s'ha comprovat que no té fractura. Ha entrat en un estat quasi comatos, per la qual cosa els metges han prohibit tota visita.

DESMENTIMENT DE LA VERSIO REFERENT AL COMANDANT SENYOR MATILLA

Madrid, 31. — Aquest matí s'ha rebut la notícia d'Oviedo en la qual es deia que el comandant Matilla, defensor de Teodomir Menéndez estava arrestat, i al mateix temps s'afegia que ho havia motivat l'haver fet lliurament a González Peña d'un escrit de Teodomir Menéndez.

Els periodistes s'han entrevistats amb el senyor Matilla, el qual ha fet les següents manifestacions:

—Aquesta notícia és completament inexacta. Jo vaig estar a Oviedo visitant el senyor Teodomir Menéndez per haver-me designat el partit socialista defensor del dit diputat. Em van fer saber que Teodomir ja tenia advocat. No obstant em vaig entrevistar amb ell i quan li vaig lliurar el recurs de súplica davant el Tribunal de Garanties perquè el firmés, un oficial de la presó em va dir que Teodomir no podia firmar el document perquè jo no era el seu defensor. No va passar res més.

L'intent de suïcidi del senyor Menéndez és degut a què, a conseqüència dels quaranta dies d'incomunicació, va contraure el que s'anomena en termes vulgars, una psicosis carcerària, que és una malaltia mental que determina la mania persecutòria.

Afegeix el senyor Matilla, que Teodomir, el 3 d'octubre era a Madrid; va sortir cap a Oviedo en rebre un telegrama de trobar-se malalta de gravetat la seva esposa per uns vòmits de sang. Va romandre amb la seva esposa fins el dia 21 que van acudir els revolucionaris a demanar-li que sortís a arengar les masses, i els va contestar: "A bona hora. No he arengat els meus i ho vaig a fer amb els vostres!"

Després es va assabentar que els tribunals revolucionaris estaven jutjant i va sortir cap al lloc on se celebraven judicis. Es va seure al costat del Tribunal. Els reus estaven distribuïts en tres grups: seglars, feixistes i sacerdots. Per la seva actuació va salvar la vida del president del Tribunal Industrial, d'un magistrat i així fins dotze persones, adiuuc el pare Alfons, marista. Això va donar motiu perquè els seus correligionaris el perseguissin titllant-lo de protector de les dretes. Quan va ésser detingut, els revolucionaris van tractar de linxar-lo. El fiscal demanava per a Teodomir la pena de mort.

També ha declarat el senyor González Peña negant que ni ell ni Teodomir Menéndez fossin els directius del moviment revolucionari.

L'ESTAT DEL SENYOR MENENDEZ NO OFEREIX PERILL

Oviedo, 31. — El senyor Menéndez, en la seva declaració, segons la qual va sofrir una basca i va caure des de la barana al pati, digué també que en l'accident no intervingué cap altra persona.

Els doctors Urriso i Olaj, una vegada feta la radiografia, han manifestat que el ferit no sofreix cap fractura. El que sofreix és una greu commoció visceral, si bé creuen que, malgrat la gravetat, el seu estat no ofereix cap perill. L'estat comatos en què es troba és degut a la reacció natural produïda a conseqüència de les injeccions que se li van haver de donar urgentment.

DEMANEU ALS REIS

PISSARRES MAGAQUES	13'50 ples.
NINETS CELLULOIDE (color torral)	8' ples.
CONSTRUCCIONS "FETT" (4 coixes)	5' ples.
CONSTRUCCIONS "FETT" (8 coixes)	12' ples.
CONSTRUCCIONS "FETT" (16 coixes)	25' ples.
CONSTRUCCIONS "FETT" (4 avions)	10' ples.

CLINICA DE BEBES - Tapineria, 6 (Via Laietana)

EL CAP-D'ANY A MADRID

Madrid, 31. — Amb motiu de l'entrada de l'any nou, l'animació pela carrers ha estat extraordinària. El bulliey és gran i a la Puerta del Sol s'ha estacionat una gran gentada que s'ha menjat els dotze grans de raïm en tocar les dotze al rellotge del ministeri de la Governació.

La festa ha transcorregut amb tranquil·litat, sense que s'hagi registrat cap incident digne d'esment.

CONCESSIO D'UN INDULT

Madrid, 31. — La "Gaceta" publica un decret de la Presidència del Consell de Ministres concedint al mariner Honorato Alenza Moreno indult de la pena de mort que li fou imposada per un Consell de guerra celebrat a Cartagena, commutant-la-hi per la de trenta anys de reclusió major, amb els accessoris corresponents.

L'assegurança obligatòria per a accidents del treball

Una ordre de la Gaceta

Madrid, 31. — La "Gaceta" ha publicat la següent ordre sobre l'assegurança obligatòria d'accidents del treball:

"Vist l'escrit elevat a aquest Ministeri pel director de la Caixa Nacional d'Assegurances d'Accidents del Treball donant compte del resultat de la informació pública oberta a la dita Caixa Nacional sobre la revisió de tarifes vigents en l'assegurança obligatòria ordenada per disposició ministerial del dia 15 de desembre de l'any 1933.

A la informació pública de referència han aportat els seus informes tres emitents de caràcter tècnic, quinze companyies d'assegurances, vint-i-set mutualitats i vuit particulars. Predomina el criteri de considerar prematura la revisió de les tarifes, donada la poca experiència que ha pogut reunir-se des de la implantació de l'assegurança obligatòria d'accidents, ja

que com a dades veritables de sinistres no poden considerar-se més que els ocorreguts durant els nou primers mesos de la implantació de l'esmentada assegurança, i no poden contenir-se les referents a l'any actual perquè la majoria de les entitats asseguradores tanquen els seus exercicis a finals d'any amb un nombre creixent d'accidents per a la seva resolució en el futur, desconeixent-se, per tant, les conseqüències que poden anar lligades a les incapacitats i a les seves indemnitzacions totals.

La Caixa Nacional exposa altres fonaments sobre l'assegurança obligatòria en general, molt dignes d'ésser presos en consideració per al vinent exercici de 1935.

Per tot això, d'acord amb la proposta elevada pel director de la Caixa Nacional i el que ha informat sobre el particular l'Assessoria d'Assegurances contra Accidents del Treball, aquest Ministeri ha tingut a bé disposar el següent:

Primer. — Vist el resultat general de la informació pública oberta en compliment del que disposà l'ordre ministerial del dia 15 de desembre de 1933, es prorroga per al vinent any 1935 les tarifes de primes aprovades per disposició d'aquest Ministeri de data 16 de març de 1933.

Segon. — Que durant el primer semestre de 1935 la Caixa Nacional, amb els assessors i col·laboradors que cregui convenient, estudi i prorrogué:

a) Les alteracions que hagin d'introduir-se en els epígrafs i en algunes de les primes de les dites tarifes.

b) L'adaptació de les tarifes en vigor a la modalitat especial del treball d'exportació de fruites.

c) L'adaptació de les mateixes tarifes sobre la base de superfícies explotades quan es tracti de l'agricultura.

AUTE DE PROCESSAMENT CONTRA UN PERIODISTA

Madrid, 31. — S'ha ditat una de processament contra el periodista senyor Lázaro Somera Sibó, que a la presó, per considerar-se autor d'un article de mena ex tremista.

UNION SUIZA DE RELOJERIA
RAMBLA DE CATALUNYA 17
LA CHAUX-DE-FONDS - GINEBRA (SUISSA)

LLEIDA

Guàrdies d'Assalt :: Repartiment de joguines :: El camp d'aviació de Vilafra :: El Museu Morera :: Els detinguts :: Altres noves

Lleida, 31. — Per tal d'inspeccionar les forces d'Ordre Públic, d'aquesta ciutat, ha vingut el cap del grup d'assalt de la Direcció General de Seguretat. Sembla que aquest viatge obeeix a haver d'escollir un local per a l'encasernament d'una companyia de guàrdies d'assalt, que ens enviaran de Madrid perquè estiguem quiets.

L'alcalde gestora ha disposat que s'organitzi un festival infantil al teatre dels Camps Elisis per a la diada dels Reis, on es repartiran les joguines que es recullen durant aquests dies per als infants de famílies necessitades.

El dia de Cap d'Any se celebrarà a la Palheria una mena de revista de les forces de "Acción Ciudadana", havent-se de presentar els seus afiliats amb arma llarga.

Per tal de fer-se càrrec de l'actuació, desenvolupada pel Aerí Club durant el que va d'any, han vingut el president i el secretari de les Federacions d'aeronàutica catalana i espanyola. Han aprofitat el viatge per assabentar-se de com està el futur camp d'aviació de Vilafra, que va adquirir l'Ajuntament popular. Com és costum en aquestes visites, els forasters s'emportaren una grata impressió del camp i prometeren interessar-se per tal que financessin les obres necessàries per a poder-lo utilitzar.

La policia ha detingut Francesc Ruiz Lozano i Pere Reinoso Alvarez, els quals, ultra ésser indocumentats, han promogut escàndol a la via pública.

El Municipi d'Artesa de Segre ha demanat a la Comissaria de la Generalitat que li sigui tramès un enginyer, afecte a la Secció d'Obres Públiques, per tal que inspeccioni i proposi la forma de millorar el servei d'aigües potables d'aquella població.

Abir, com ja hem vingut anunciant, tingué lloc la inauguració del Museu Morera. Amenitzà l'acte la banda de música de la Casa de Misericòrdia.

El nombre de detinguts que es troben a la presó d'aquesta ciutat, amb motiu dels passats successos, és de 109, figurant entre aquests l'alcalde, senyor Antoni Vives Estover. Una senyoreta lleidatana resident a Barcelona ha anunciat a l'alcalde la tramesa de 1.000 joguines per als nens dels obrers parats i els fills de les famílies pobres.

GIRONA

Acords de l'Ajuntament :: El mercat setmanal :: Suïcidi :: Causa sobreseguda contra l'ex-Ajuntament de Santa Coloma de Farners :: Notícies diverses

Girona, 31. — L'Ajuntament de Girona, en sessió de Comissió de Govern celebrada el dia 21, entre altres assumptes d'escassa importància, acordà:

Aprovar l'acte de l'anterior i el compte general de despeses de Fires i Festes de Sant Narcís amb un import de 13.565,57 pessetes.

Passar a les respectives Ponències escrites del director de l'Escola Graduada i del Mestre, senyor Jaume Ministral, sobre trasllat d'aquest a Guàrdia de nens; del Comitè d'una Exposició històrico-fotogràfica de Catalunya, sobre remissió de fotografies; d'Esteve Campassol, sobre permís de parada de taxis; de Josep Puig, sobre tallada d'un arbre; de Narcís Plaça, sobre dessecació de terrenys; i de Josep Cervera i de Joan Portabella, sobre exempció d'arbitri de solars.

Concedir permisos a Rafael Masó per obres en el número 28 de la Puja de Sant Feliu; a Francesc Coll, en el carrer de Jaume Maragall; a Antoni Cruz, en el número 3 del carrer del Progrés; i a Ricard Danés, per instal·lació de motor en la Ronda de Figuerola.

Oferir la quantitat de 7.000 pessetes per expropiació de parcel·la amb destinació a via pública al carrer de Sant Joan B. de La Salle.

Demegar condonació d'un trimestre d'arrendament del Teatre que demanava Eduard Turon, i l'abonament de matrícules i llibres que demanava Salvador Duran.

RAMON QUERALT

Casa fundada l'any 1900
Agència de reclamacions als ferrocarrils
Corts Catalanes, 581, primer, primera - Telèfon 32801
BARCELONA

FABRICA DE MOBLES A. GUARCH

Mobles de tots els estils i per a tots els gustos
30 % d'economia comprant-los a la mateixa fàbrica
Lafont, 17 (darrera Teatre Apol·lo) - Tel. 17175
BARCELONA

Aprovar el projecte i pressupost de l'obra oberta al riu Gornau per a excavar el canal municipal.

Reparar el camí del carrer de Santa Eugènia al pla de Girona, posant el material els veïns interessats i la mà d'obra els Ajuntaments.

Nomenar conservador honorari de la Biblioteca, el senyor Artur Vinardell, manifestant l'agraïment pels seus serveis i rellevant-lo d'aquesta, que passen a càrrec del senyor Lluís Busquets.

Nomenar porter interí del Grup Escolar "Joan Bruguera" Jaume Almar, i facultar la presidència per a nomenament d'un temporero.

En el mercat setmanal celebrat avui han entrat 322 caps de bestiar boví, i s'ha recaptat per arbitris municipals la quantitat de 261 pessetes.

Ha estat denunciada l'enginyer cap d'Obres Públiques el veí de Figueras Miquel Pallach Terradellas, el qual va ésser sorprès conduint un autocamion de la seva propietat sense el corresponent permís de circulació.

Al mas Can Martins, del terme municipal de Cistella, ha estat trobat penjat en una olivera, a uns 200 metres de la casa, Joan Pedregós Peiró, solter, de 27 anys.

El jutjat, ordenà el trasllat del cadàver al dipòsit.

Es desconeixen les circumstàncies del fet.

Per dificultats sorgides a darrera hora, no es pogué inaugurar, tal com estava anunciat, el cafè-bar "Savoy". La inauguració serà efectuada avui, dilluns, a les set de la tarda.

No obstant, el propietari del "Savoy" convidarà la premsa a un "cocktail", per a celebrar, d'una manera íntima, el "vernissage" del distingit cafè-bar.

Dissabte vam saludar l'ex-alcalde de Santa Coloma de Farners, senyor Francesc Roure, junt amb els ex-regidors i altres ciutadans d'aquella ciutat, que foren empresonats pels fets revolucionaris, als quals el jutge militar acabava de comunicar la seva definitiva llibertat per sobreseïment de la causa que s'els seguia. L'enhorabona a tots.

Ha estat nomenat inspector provincial de Primera Ensenyança el senyor Gaietà Gómez Espanya.

L'Associació de Mestres del Partit de Girona, en la reunió celebrada darrerament, va nomenar la Junta següent: President, Miquel Vidal; vice-president, Joaquim Navarro; tesorero, Albert Gomis; vocals, Segismont Tibau i Joan Pi.

També s'acordà que es consideressin socis de l'entitat tots els mestres nacionals del Partit de Girona, a menys que manifestin el contrari al senyor habilitat.

En el sortit celebrat a les Cases Consistorials han resultat amortitzats els següents títols dels emprèstits municipals: Emissió 1921, 4 i mig per 100, números 3, 73, 243, 257, 754, 921 i 943; emissió de 1928, 6 per 100, números 140, 242, 439, 737, 1.877, 1.975, 2.010 i 3.324.

TARRAGONA

Les obres de la futura Casa de Correus :: Inauguració del telèfon automàtic :: Altres noves

Tarragona, 31. — L'alcalde ha rebut un telegrama de Madrid donant-li el compte que en la subhasta celebrada per a l'adjudicació de les obres de la nova Casa de Correus i Telègrafs ha estat adjudicat aquestes al Foment d'Obres i Construccions, de Barcelona, per 470.342,18 pessetes.

Amb assistència de les autoritats i representants de les corporacions, dissabte a la tarda tingué lloc la inauguració oficial del servei de telèfons automàtics. Feren ús de la paraula el director de la Telefònica, senyor Alcaraz, el comandant militar i l'alcalde gestora. Després de l'acte d'inauguració, els convidats foren obsequiats amb un lloxi.

Ha estat a Tarragona, per tal d'inspeccionar els serveis de la Companyia que representa, el senyor Muriel Viane, enginyer cap de Materials i Tracció de la Companyia del Nord.

El mes de gener vinent, sota la direcció d'una important casa de Barcelona, serà impressionat un film dels principals monuments arqueològics tarragonins, film que és destinat a ésser rodat en els més importants centres de cultura de la Península i de l'estranger.

Moviment del port. — Vaixells entrats: "Plutó", "La Guardia".

TORTOSA

No queden més detinguts d'aquesta comarca :: Subscripció per a pagar una penya :: Troballa de bitllets de Banc :: Altres noves

Tortosa, 31. — Dissabte a la tarda, en el tren sevillà, arribà alliberat el Pedani de Reguer, senyor Pere Andreu. Aquest era el darrer detingut al vaixell "Manuel Arnús", d'aquesta comarca.

Per tal de pagar la penya imposada al director del diari local "El Pueblo", aquest diari ha obert una subscripció que engrosseix ràpidament.

L'industrial senyor Francesc Farreres, després d'haver obtingut l'autorització corresponent, construirà a la cruïlla de les carreteres de València, Gandesa i Roquetes un edifici destinat a auto-estació. Aquesta millora ha estat molt ben acollida, per ésser necessari un tal servei.

Al carrer de Pau Iglesias ha estat col·locada una pancarta anunciadora la segona campanya del segell Pro-Infància.

Al Jutjat d'Instrucció ha estat presentada una denúncia per Joan Morales Vidal contra els veïns de l'Enveja Frederic Grinyó i Ricard Filaverde, els quals li feren signar tres lletres per valor de 4.000 pessetes.

SOLSONA

Al·liberaments :: La cria de bestiar porquí

Per l'autoritat militar han estat posats en llibertat 35 habitants d'aquesta comarca, detinguts amb motiu del moviment de l'octubre passat.

El sots-delegat de Medicina d'aquest partit, senyor Enric Rovira Call, ha efectuat una visita d'inspecció sanitària a diversos locals.

Havent-se queixat alguns veïns sobre les molesties ocasionades per la recia de porcs a l'interior de la població, l'inspector municipal de Sanitat, senyor Rovira, ha dirigit una comunicació al senyor alcalde intencionalment a la conveniència que es convoqui la Junta local de Sanitat, a l'objecte d'adoptar les mesures procedents.

MANRESA

Teatre :: Sessió necrològica :: Assumptes de l'leves

El quadre artístic del grup "Jacint Verdaguer" i "Amics de la Bella Cançó", de la F. J. C., han obsequiat els assistits del Sanatori de Sant Joan de Déu amb una selecta vetllada teatral.

Per un assumpte de lleves són cridats a presentar-se a l'Ajuntament Ramon Carbó Collado, Josep Cardona Cantallops, Antoni Enric Govern, Antoni Guàrdia Gabaldà, Manuel González Pujol, David Huertas Martínez, Josep Nolla Torroella, Josep Solans Martínez, Ramon Trullàs Sant-Martí i Ramon Coma Oriols.

Per a molt aviat se celebrarà a l'Associació de la Premsa una sessió necrològica dedicada a la memòria dels malaguanyats consois Antoni Busquets i Punset i Blai Pedró i Obiols, morts en el present any.

La disertació serà a càrrec del vice-president de l'entitat, reverend Josep Lledó, prevore.

FIGUERES

El secretari de Cabanes :: El segell Pro-Infància :: Noves diverses

Ha efectuat una excursió cultural un nombrós grup d'alumnes de segona ensenyança.

Al veí poble de Cabanes ha mort el secretari d'aquell Ajuntament senyor Josep Gimbernat. La seva mort ha estat molt sentida.

Les festes de Nadal han transcorregut amb gran animació, i es veieren concorreguts els actes religiosos i les festes profanes. No es registrà cap incident.

Seguint el tradicional costum, la Junta de Protecció a la Mendicitat ha procedit al repartiment, entre els necessitats de la població, de diverses peces de roba i viandes.

Aquest any, amb motiu de la segona campanya del segell Pro-Infància, les empreses de cinemes i teatres han secundat les gestions del Comitè local, havent organitzat la venda de segells en llurs respectius locals.

MATARO

Autorització :: Jutge instructor que cessa :: Cursa d'hivern :: Vària

Mataró, 31. — Han estat autoritzats per al canvi dels segells de 30 cèntims amb l'efigie de Pau Iglesias els estancs números 1, 2, 3 i 8.

Ha cessat com a jutge instructor del sumari pels fets de primera d'octubre en aquesta ciutat el comandant d'Infanteria de Barcelona, havent-se encarregat de la causa el comandant del regiment d'artilleria d'aquesta localitat, senyor Carranza.

Actuarà de secretari d'ajuntament el tinent d'artilleria senyor Echegarria. Divendres tingué lloc el trasllat del sumari d'un jutge militar a l'altre.

El Centre Natació Mataró ce-

brà el dia de Nadal la primera cursa d'hivern de 200 metres mar. Es classificà en primer lloc Roi I, del C. N. Mataró, seguit, a poca metres per Ponç, de la Penya Oratam. L'organització de la cursa va ésser, excel·lent.

Ha deixat la direcció de la Secció de Basquetbol de l'Iluro el senyor Jaume Mas, encarregant-se'n des d'ara el conegut ex-jugador del Llewant i més tard de l'Iris senyor Josep Maestu, al qual desitgem molt d'èxit en bé del basquetbol mataroní. — C.

TORELLÓ

Durant aquestes festes de Nadal es projecta al nostre cinema "Cinepatra". A la Cooperativa "La Casa del Poble" tenen contractada l'orquestra "Els Verdus" de Mataró, per ballar i concerts.

Aquest any Torelló ha estat de pega en el que es refereix a la sort que ha tingut en la rifa de Nadal. Segons els entesos en la matèria, varien marcar 50.000 pessetes, xifra mai assolida fins ara, i sembla que entornaran ben poques, a l'inrevés de l'any passat, que en varen venir més de les que havien marcat.

El partit de futbol jugat el diumenge passat al nostre camp entre el titular i el Vuitgrè F. C. va acabar-se amb un empat a un gol.

A la Colònia Lacambra perdé el Lacambra F. C. pel resultat de dos gols a tres en un partit jugat contra la Joventut Tona, de Tona.

Per la diada de Sant Esteve, al camp del F. C. Torelló, tindrem l'E. C. Campdevanil contra el nostre primer equip.

Al Centre Catòlic, durant les presents festes, els aficionats de la casa posaran en escena "Els Pastorets", d'En Josep Maria Folch i Torres.

SALLENT

En Pere Déu, el veí més vell de Salient, és mort :: El segell Pro-Infància :: Futbol

Ha mort l'honorari salientí Pere Déu i Teixidor, als noranta-tres anys. Era el més vell de la vila. Era un home sense enemistats i d'animus simpaties. Portava sempre una vida exemplar. Fervent republicà, l'any 1873 de la primera República, plantà l'arbre de la Llibertat, i fou obligat a arrencar-lo, sota amenaça de mort. L'acte del seu enterrament ha constituït una gran manifestació de dol, a la qual s'ha sumat tot el poble, i agh moltes agrupacions locals i sectors del comerç i de la indústria. Al seu fill Gabriel, car amic nostre, li ha deixat, a més de la casa, un patrimoni sencer i sentit condol.

La diada de Nadal fou dedicada al "Segell Pro-Infància" en tots els espectacles. S'adjuntà un segell a cada localitat disputada. Un bell gest.

El nostre onze futbolístic es desplaçarà diumenge a Sant Vicenç, en encontre de campeonat. — C.

IGUALADA

Obres municipals :: Troballa d'exposicions :: Al·liberaments :: Esport (2) :: Assistència Social :: Els Reis Noves diverses

Igualada, 28. — Decididament es va a l'enderroc de l'antic edifici de la Presó, propietat de l'Ajuntament. La Comissió Gestora ha fet bé de convertir en realitat aquest projecte de l'Ajuntament popular. Ara cal encetar la destinació que es doni al gran solar que quedarà lliure a la plaça de Galán i Garcia Hernández. Sembla que en el Consell desistit hom advocava per a emplaçar-hi un gran edifici, on s'encabirien determinades dependències municipals i de l'Estat: Correus, Telègrafs, Jutjats, Dispensari, Contribucions, etc., etc. És indubtable que aquest edifici donaria un to de modernitat a l'esmentada plaça, i si hom destinava part dels baixos per a magatzems i botiques, la plaça s'animitaria, i esdevindria segura un nucli centric, que bé es mereix per la seva situació. Altrament, així permetria de desocupar l'actual illot de cases de la plaça del 17 i 18 de juliol, també propietat del Municipi. Aquesta plaça, amb alguna reforma més, podria tal vegada convertir-se en el lloc ideal per a emplaçament de la gran plaça-mercat que Igualada necessita. Sabem que aquest projecte ha estat diverses vegades acarolat per les nostres classes mercantils. Ara, encara que no es faci, és hora de pensar-hi, ja que, com es veu, el projecte de plaça-mercat pot anar relacionat amb la destinació que es doni al solar que suara sobre la Presó.

Ha estat verificat el sorteig per a l'amortització d'obligacions dels Emprèstits Municipals. Correspon amortitzar-ne disset de l'emprèstiat de l'any 1919, i 31 del de 1920. A les oficines municipals donaran detalls a qui ho sol·liciti.

Dies enera un caçador de la nostra ciutat va trobar, en un forat practicat en un marge prop del Pont Gran, 24 cartutxos de dinamita i un rotlle de metxa. El fet es posà a coneixement de la guàrdia civil.

Han sortit de l'Uruguay, amb llibertat provisional, els veïns d'aquesta ciutat Antoni Valls, Josep Espinosa, Josep Morera, Josep Piquer i Salvador Adset. Regten encara detinguts els joves Claret, Martí i Torres.

A profit del Segell Pro-Infància s'han celebrat aquestes festes tres partits de futbol al camp de Sant Agustí. En dos d'ells hi ha hagut fets reprobatables. Creiem que en cap dels partits hi hauria de mancar una parella de la guàrdia civil, puix que ja està viciat que els nostres "esportius" no poden pensar sense.

El dia 31 d'aquest mes acaba el termini legal per a l'adquisició de còduls personals.

Preus del mercat d'aviram: Ous, de 3'25 a 3'50 la dotzena; gallines, de 7 a 8 pèssets parell; pollastres, de 8 a 10 pèssets parell; conills, de 2 a 11 pèssets parell; anca, de 12 a 17 pèssets parell; oques, de 22 a 28 pèssets parell.

Aquest any tornarà a sortir la cavalcada dels Reis, de la qual, entre tots, s'ha fet una bandera política.

Hem acabat l'any, i la Comissió Gestora ha deixat morir d'esllanguiment la magnífica obra, contra l'atur forçós, iniciada per l'Ajuntament popular, des de la Comissió d'Assistència Social. Cert que no tenien l'obligació de seguir el camí traçat, però tenien el deute de traçar-ne un altre si aquell no els agradava. Creiem que, dintre la Comissió Gestora, hi ha qui es dol, com nosaltres, d'aquesta manca de sentiment. Però els partits d'esquerra saben aprofitar el Poder per a imposar-lo, aquest sentiment. Els partits de dreta no poden fer-ho, perquè representen la massa "cristiana" del nostre poble. És una paradoxa que fa pena i que, ben analitzada, explica moltes coses que alguns volen creure inexplicables.

LLINARS DEL VALLES

Noticiari

L'Exposició inaugurada a Granollers, i que restarà oberta fins al dia 6 del vinent gener, en tenir un interès local ha fet que els llinars de la vila i l'aplaudeixin la tasca de la Comissió Pro Museu-Arxiu de Granollers i del Vallès Oriental.

A més de l'àmplia romana trobada a Can Collet d'Alcoi, d'aquesta vila, hom exhibeix un altre exemplar, el tercer a Catalunya, de forma mig esfèrica, trobada pel publicista senyor Enllit Codina a la badia d'Alcúdia, la qual està plena d'incrustacions de fòssils marins que la fan més interessant; ell mateix exhibeix també branques de corall, peces de numismàtica i objectes de petrologia.

Dijous començaren les obres d'excavament de la riera Gülla, en el tros que passa per l'interior de la vila.

La terra sobrerera hom la llença prop de l'estació del carril per a examplar els molls de càrrega i descàrrega, els quals, amb motiu de la instal·lació de la via doble, seran molt engrandits.

AMPOSTA

Notes d'esport :: Musicals

El dia 25 tingué lloc el seu partit corresponent al Campionat Provincial de Futbol Amateur al F. C. Vendrell i al F. C. Amposta al camp del darrer. El resultat del partit fou de quatre gols a un a favor de l'equip ampostí.

En el desenvolupament del partit els vendrellencs demostraren en diverses jugades posseir una tècnica de joc molt perfecta, però l'equip local s'encarregà d'anul·lar la amb encert. Això fou que es disputés un partit com pocs.

El dia 26 se celebrà en el mateix camp de l'equip local el partit corresponent també al mateix campionat entre el C. E. Ulldecona i el F. C. Amposta. La victòria correspongué als ampostins, els quals guanyaren per un gol a cap. Això ve a consolidar la tradició que l'Amposta és un equip invencible al seu camp.

La vigília de Nadal, la Societat Unió Filharmònica volgué obsequiar els seus socis amb un formós concert a càrrec de la banda de música, d'aquella entitat.

Com a final de concert es tocà la tanda de valsos completa del mestre Strauss "Vora el bell Danubí blau". Seguidament tingué lloc un ball, que durà fins a les primeres hores de la matinada.

ST. BOI DE LLOBREGAT

Al·liberaments :: Rugby internacional Espectacles

Sant Boi, 29. — Aquestes darreres dies han estat alliberats, mitjançant fiança personal, cinc santboians que estaven reclusos a l'"Argentina". Resten encara presos vuit més al vaixell "Uruguay", els quals hom diu que se'ls obrirà procés. També n'hi ha dos més, de reclusos, al saló de sessions de l'Ajuntament de l'Hospital.

El dia de Nadal se celebrà el partit internacional de rugby entre l'"Stade" Port-Vendres, campió del Rosselló, segona divisió, i la U. S. Santboiana, campió de Catalunya. El quinze local, efectuant un bon partit, guanyà els francesos per 34 punts a 3. Els progressos que venen palesant els "rugbymen" santboians demostren que tenim un equip de primera categoria.

Durant les festes passades han passat pels cinemes locals "Sor Angélica", al Familiar, i "Mascarada", al Santboi.

SANT ADRIA DE BESOS

Una queixa :: Cinema :: Vària

Sant Adrià, 29. — Som pregats de fer arribar a les autoritats una queixa que per endavant nosaltres qualifiquem de justíssima.

Es tracta que a l'avinguda de Pi i Margall, en la voravia on hi ha un saló de cinema, hom hi ha deixat instal·lar una parada de bunyols. Aquesta barraca, la concessió de la qual no discutim, quasi no s'obre mai, la qual cosa permet que persones incultes s'aprofitin per a evacuar-hi necessitats personals, donant mal aspecte al lloc.

Podria fer-se canviar de lloc la barraca per tal d'acabar amb això? O bé altres mesures en el mateix sentit?

En un saló de cinema local, els dies 31 i 1 passaran el film "Las cuatro hermanitas", i pels Reis "Cinepatra", ambdues de recent èxit a Barcelona.

En les passades festes nadalenques, projectant-se la pel·lícula "Sor Angélica" en un local, el públic que esprava poder entrar a veure-la, començava a esbatussar-se entre ell, fins al punt de fer precisa la intervenció dels mossos d'esquadra per apagar els ànims. No hi hagueren lesions ni detencions.

EROTYL

Específic de l'**ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)**
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la ejaculació prematura (pèrdues seminals), de la fàbrega i molt eficaç per a combatre la neurastènia en totes les seves manifestacions. És el més potant estimulant de l'activitat neuro-esquino-médulo-genital. Sinèrgic i homo-collimulag de les glàndules intersticials. Produceix pluriglándular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap òrgan, ni el funcionament dels mateixos. No conté ni estricnina, ni fòsfors, ni cantharides, ni cap altre medicament excipient).

PRODUCTE MÀGIC I INSUBSTITUIBLE PER A RECOPRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. Prospecció gratis.

Laboratori Farmacològic de W. DUTREM
Alt de Sant Pere, 50 - BARCELONA - Telèfon 18531
Preu: 21'75 ptes.

LA CASA DELS MONEDERS

OBSEQUIS PROPIS PER A REIS

Fàbrica d'Articles per a Viatge

PELAYO, 6 - PI, 13 - RIERA ALTA, 18. - BARCELONA

Desitja als seus clients i amics un bon Any Nou

BIBERÓ LACTAN

PRODUCCIO NACIONAL

Premiat a totes les Exposicions i Congressos de Madelns on ha concorregut

Productor PERE BROS

JOCS FLORALS, 178 - BARCELONA

IDEAL - PRACTIC - PERFECTE

FINQUES

COMPRA - VENDA PRESTECES HIPOTECARIS

J. LLOR I BARBAT

Diputació, 266, segon, primera (P. de Gràcia i Claris) - BARCELONA

FELICITA ELS SEUS CLIENTS I AMICS I ELS DESITJA UN BON ANY NOU

RADIO AFICIONAT

PERE PEREZ SAINZ

desitja a la seva distingida i nombrosa clientela PROSPER ANY NOU

Rambla de les Flors, 30 - Telèfon 11349

MO

ESTRANGER

La denúncia del Tractat de Washington per part del Japó

Intercanvi de notes entre els governs dels Estats Units i Japó :: ::

Washington, 31. — (Servei Fabra.) — La nota que l'ambaixador del Japó en aquesta capital liurà ahir al Secretari d'Estat senyor Hull, és una simple notificació de la intenció del Govern japonès de posar fi al Tractat naval el 31 de desembre de 1936.

El senyor Hull ha enviat, per la seva part al Govern de Tòquio, una nota donant-se per assabentat i notificant-li que envia còpia de la nota japonesa a tots els altres països signants del Tractat naval.

Comentaris anglesos

Londres, 31. — (Servei Fabra.) — La denúncia del Tractat naval de Washington és ja un fet realitzat.

Sense desconeixer la legalitat del gest japonès, el Gabinet de Londres ha vingut multiplicat les seves temptatives, tant per a prevenir la dita denúncia com per a disminuir, almenys, les seves conseqüències, i sense negar el fracàs de les seves gestions conciliadores, considera que en un terreny, d'ara en endavant aclarit, pot ja d'èsser elaborat, sense tragar, un nou mètode de limitació dels armaments navals.

La impressió que es recull als cercles ben informats, està tan allunyada de l'optimisme com del pessimisme.

Als ulls dels anglesos, no és un sistema el que s'enfonsa, sinó un capítol el que es tanca.

La premsa londinenca opina que es pot trobar una solució abans que expiri el Tractat, expiració que esdevindrà dintre de dos anys.

El "Daily Telegraph" creu que la denúncia del Tractat de Washington no és en si una cosa sorprenent, encara que els seus efectes siguin extremadament seriosos. Afegeix que cal no perdre l'esperança que pugui reunir-se una nova Conferència abans de l'expiració del Tractat.

El "Times" diu que la diplomàcia japonesa fèu aparèixer l'abrogació com una simple formalitat, però que no es pot negar la demolició del noble edifici de l'acord internacional. No obstant, l'esperança del Japó d'edificar un nou Tractat sobre les romanalles de l'antic, no sembla irrealitzable.

La rectificació del ministre de Marina francès ::

París, 31. — El ministre de Marina senyor Pietri, referint-se a la denúncia del tractat de Washington, ha manifestat que si França no s'ha adherit a l'actitud del Japó, ha estat per no donar lloc a males interpretacions.

Parlant de la política naval d'Itàlia diu que aquest país ha vingut observant correctament el tractat, afegint que ha estat tot el conjunt d'aquest, el que ha fet impossible conservar-lo.

UN DISCURS DE THEUNIS AL POBLE BELGA

Brussel·les, 31. — El senyor Theunis aquesta nit ha pronunciat un discurs exhortant el poble belga a tenir confiança en el Govern i demostrant-li que en l'espai de sis setmanes ha adoptat importants mesures per a lluitar contra la crisi econòmica, i ha afegit que el problema monetari no es planteja actualment a Bèlgica, puix que el franc belga és una de les monedes més sanes del món enter, "i seguirà essent-ho".

J. Pallarols

GRANDIOSA EXPOSICIÓN DE MOBLES I LAMPARES

Mobiliaris completa, compostos de DORMITORI, MENJADOR, SALÓ I REBEDOR

per 3.000, 5.000, 10.000 fins a 50.000 pessetes

Estudi artístic per a l'execució de projectes, mobles d'encàrrec i instal·lacions

MAXIMA QUALITAT - PREU MINIM

El viatge de Laval a Roma

París, 31 (Servei Fabra). — Mentre distable era molt probable que el senyor Laval sortís cap a Roma el dia 2 de gener, és ara poc probable que faci el viatge en aquest dia.

L'Agència Reuter creu saber que les negociacions franco-italianes prossegueixen en una atmosfera de cordialitat molt favorable a l'èxit final, però probablement les negociacions no prendran una direcció definitiva fins després del plebiscit del Sarre.

El ministre d'Afers estrangers comunica, amb motiu de certes informacions de premsa, que en els centres autoritzats s'assegurava aquest matí que durant les negociacions franco-italianes relatives a la situació de l'Europa central no s'ha parlat de revisionismes, sinó que sempre ha estat respectada la integritat i independència dels països interessats.

El que es diu a Roma...

Roma, 31. — Les negociacions franco-italianes han continuat avui regularment.

El senyor de Chambrun, ambaixador de França, ha celebrat una llarga conferència amb el secretari d'Estat d'Afers Estrangers, senyor Suvitch, i s'ha descafellat la conversa en una atmosfera de gran cordialitat i confiança.

...i a Viena

Viena, 31. — El "Weltblatt" diu saber de fon ben informada que Austria no és considerada com a part integrant en les converses que estan celebrant-se entre París i Roma, si bé hi col·labora d'una manera oficiosa, al qual fi el ministre d'Austria a París, està en contacte directe amb el ministre francès d'Afers Estrangers.

"Poilus" a Belgrad

Belgrad, 31. — Dos-cents cinquanta "poilus" d'Orient, que han vingut per a visitar la tomba del Rei Alexandre, han arribat aquesta nit a Belgrad, i han estat rebuts per una enorme gentada, que els va aclamar amb entusiasme.

Una companyia d'infanteria amb bandera i música els va retre honors a l'estació a l'arribada del tren.

Entre les personalitats que es trobaven a l'estació hi figuraven el general Tomich, comandant de la plaça de Belgrad, i el senyor Stefanovich, president de l'Associació d'ex-combatents iugoslaus.

Aquest últim i el president dels "poilus" d'Orient van canviar paraules d'afecte a l'arribada del comboi, i van posar de manifest que la peregrinació dels ex-combatents francesos constitueix una nova afirmació de la fraternitat franco-iugoslava.

Precedits per la música, que tocava els himnes francès i iugoslau, els 250 "poilus" van sortir de l'estació, enmig de l'acclamació de la gentada.

Demà els expedicionaris dipositaran una corona a la muntanya Avala, damunt la tomba del soldat desconegut iugoslau, i després aniran a col·locar una palma a la tomba del Rei Alexandre.

ATERRATGE FORÇOS DEL CORREU D'AMERICA

Casablanca, 31. — (Servei Fabra.) — El correu aeri d'Amèrica del Sud ha comunicat per ràdio que a la 14 h s'ha aterrat entre Villa Cisneros i Port Etienne, a uns 20 quilòmetres de Mont Adrar.

Se suposa que aquest aterratge ha estat degut a la manca d'essència.

EXPOSICIÓN: Passeig de Gràcia, 44. -- BARCELONA

OBJECTES PER A PRESENTS I REIS

La situació al Sarre

Medures de prevenció

Sarrebruck, 31 (servei Fabra). — La Comissió de Govern, d'acord amb la del Plebiscit, ha prohibit les manifestacions que poguessin intentar-se amb motiu de l'arribada de trens especials conduint els electors que vénen a prendre part en el plebiscit.

Per la seva part, la Direcció de Policia ha prohibit durant la nit 31 de l'actual al primer de gener que es disparin petards ni coets.

Els cafès podran romandre oberts, excepcionalment, durant tota la nit, però seran tancats immediatament així que es produeixi el més petit incident.

Però hi ha i noidents

Segons els informes de la policia, els incidents que van tenir lloc a Sarrebruck, es van descafellar de la següent forma:

Poc després de mitja nit, al carrer de Jenneweg, un grup de cinc o sis homes, es va apropar a un cafè habitualment freqüentat per nacional-socialistes. En aquest moment es van sentir diversos disparos que es van barrejar al soroll dels vidres trencats. El grup va fugir immediatament i els parroquians que es trobaven al cafè van fugir també posses de pànic. Un cambrer va resultar ferit al genoll. Les bales van ésser disparades de dalt a baix, i algunes es van incrustar al sostre, i d'altres van trencar diversos vidres. Els projectils trobats són del calibre 765 i 9 m/m. Es van disparar aproximadament 30 trets.

La policia i la gendarmeria acudiren ràpidament i després de recollir un ferit, feren esbrinaments per tal de determinar els autors de l'agressió, sense obtenir cap resultat.

UN SOROLLÓS ATRACAMENT A BUDAPEST

Budapest, 31 (Servei Fabra). — Aquest matí, davant del Banc Comercial d'Hongria s'ha aturat un auto ocupat per tres atacadors.

Un ha romàs al cotxe; els altres dos han entrat al Banc, pistola en mà. Han disparat contra el caixer. Al soroll dels trets hi han acudit diversos empleats i clients del banc. S'han creuat més de vint trets, i aprofitant la confusió els atacadors han sortit del Banc. L'autonòbil que els esperava tenia el motor en marxa, i així que han estat dalt els atacadors, l'auto ha desaparegut a gran velocitat. Hi ha dues persones ferides de gravetat. Han estat posats en moviment més de dos-cents detectius encarregats de capturar els malfactors.

LA REOBERTURA DEL PARLAMENT IUGOSLAU

Belgrad, 31 (Servei Fabra). — El Parlament es reunirà el dia 3 de gener vinent.

En aquesta sessió el president del Consell, senyor Jevitch, donarà lectura a la declaració governamental.

DESPRES DE LES EXECUCIONS DE MOSCÚ

Moscú, 31 (Servei Fabra). — Amb la sentència dictada ahir condemnant a mort catorze acusats per l'assassinat de Kàrov, no sembla que hagi quedat terminat aquest assumpte.

Segurament tindrà lloc a Moscou un altre procés, en el qual figuraran com a processats membres d'una organització que acaba d'ésser descoberta.

A més, s'ha parlat molt de la personalitat d'un cònsol estranger, però sobre aquest últim punt es guarda una gran reserva en els cirkols oficials.

COMBAT ENTRE TROPES GOVERNAMENTALS I COMUNISTES

Xang-Hai, 31 (Servei Fabra). — L'Agència Central News anuncia que les forces governamentals i les tropes comunistes han tingut un combat bastant fort a l'est de la província de Kuei Tsov. Fins ara, però, no s'han rebut detalls del resultat del combat.

AUGMENT DE LA PRODUCCIÓ PETROLERA A RUSSIA

Moscú, 31 (Servei Fabra). — Segons informacions de bon origen, els camps petrolífers d'Azerbaidjan han cobert el cupus d'extracció que s'havia previst, abans d'haver transcorregut el termini fixat, obtenint-se 19 milions de tones de petroli, la qual cosa representa un augment de quatre milions respecte a l'any passat.

Abans de la revolució els camps petrolífers de Bakou proporcionaven, en els millors anys, uns deu milions de ones.

CODORNIU

MODIFICACIONS A L'APARELL DE CODOS I ROSSI

París, 31. — (Servei Fabra). — L'aparell "Joseph Lebrich", dels aviadors Rossi i Codos, amb el qual aquests volien intentar de batre llur propi rècord del món de distància en línia recta, ha quedat acabat, després dels treballs de reforma de què ha estat objecte a l'hangar de Buc.

S'han introduït nombroses modificacions en aquest aparell, que data ja de quatre anys, i que té en el seu actiu quasi 1.000 hores de vol.

Dintre d'uns quants dies, Bossoutrot, pilot cap de la casa Bleriot, i Rossi, procediran a realitzar els primers assaigs de l'aparell, després d'haver estat reformat.

Probablement sortiran de l'Aeròdrom d'Istres per tal d'intentar el seu vol, portant el correu de la Companyia Air France.

OFICIALS DE LA MARINA MERCANT RUSSOS I ALEMANYS SUPLIRAN ELS VAGUISTES DE HONG-KONG

Hong-Kong, 31 (Servei Fabra). — Un representant dels propietaris dels vaixells de cabotatge xinesos ha declarat que es proposen acabar amb la vaga d'oficials, ocupant oficials alemanys, russos i noruecs, i matriculant els vaixells a Canton.

Entre tant l'Associació d'oficials es proposa estendre la vaga demà immobilitzant quaranta vaixells si no és acceptada la petició de reintegració dels oficials vaguistes. El conflicte principal no és ja la qüestió de salaris, sinó la readmissió dels oficials.

EL CONGRES INTERNACIONAL D'ESTUDIANTS

Bordeus, 31 (Servei Fabra). — Avui s'ha celebrat la segona jornada del Congrés internacional d'Estudiants.

Els delegats han estat a Arcachon, i a la tarda s'ha reunit el Subcomitè esportiu, encarregat d'organitzar els Jocs universitaris internacionals d'estiu, que tindran lloc a Budapest a més d'agost de 1935.

NOTICIES ESPORTIVES

París, 31. (Servei Fabra.) — En una cursa ciclista celebrada al Velòdrom d'Hivern, l'italià Camo ha vençut el francès Richard.

Lió, 31. — En un matx de futbol que s'ha jugat avui en aquesta capital, l'equip de Lió n'ha derrotat un d'italià per sis gols a cap.

Pau, 31. — En un partit de rugby, per al Campionat de França, l'equip de Pau ha vençut l'equip català per 24 a 7.

París, 31. — Avui s'ha celebrat un partit de futbol entre l'equip de Sele i el Red Star Olímpique.

El partit ha resultat molt interessant, car tots dos equips han palesat un gran entusiasme i interès per assolir la victòria, en què al final s'ha decidit a favor del Sele per quatre gols a tres.

MOVIMENTS SISMICS AL PACIFIC

Los Angeles, 31 (Servei Fabra). — Al llarg de la costa del Pacífic, des de Mèxic a l'Est de Washington, s'han sentit fortes sacudides sísmiques, els efectes de les quals han tingut lloc especialment a Los Angeles, Brawley (Califòrnia) i Phoenix (Arizona).

Se sap que són diverses les embarcacions que han naufragat, però fins ara no es tenen notícies que s'hagin de lamentar desgràcies personals.

MOR EL CARDENAL BOURNE

Londres, 31 (Servei Fabra). — Ha mort aquesta tarda el cardenal Bourne.

...inaugurem el nostre tradicional "Mes de Retalls". Vostè hi trobarà milers i milers de Retalls d'alta qualitat i de la moda actual. **PANOS RAMOS** és el creador i iniciador del "Mes de Retalls"; no és un mags, és un fabricant. Per això: Tots els retalls que oferim són veritables restes de peces venudes per tot Espanya durant el present any. Tenim Retalls de tots els tamanyos, inclosiu per a trajo complet i abric de senyor.

PANOS RAMOS

DE LA 1.0

AIGÜES DE CALDES DE BOHI

Beveu aigua de la Font del Bou, el voleu salut. Sabó "NIEVES" del Pirineu. És el sabó de tots i per a tots els usos higiènics.

CENTRIC HOTEL

Hi trobareu economia i bon paladar en els menjars. Administració i despatx: Rambla Estudis, 8 - Tel. 17441

BARCELONA

BAR FELICIANO

de **Miquel Junyent**

SALMERON, 80 **Telèfon 73600**

EL MON DEL CINEMA

Marjorie Cantor explica alguns detalls de la vida del seu pare

"No perquè jo sigui la filla d'Ed-
die Cantor — explica Marjorie Can-
tor, jove de 19 anys d'edat, la més
gran de les cinc filles de Cantor, i
que és la secretària del seu pare —
hagué de creure que l'ésser la seva
secretària és treball fàcil. Té les se-
ves estones divertides, no ho nego,
però és simplement treball, i de ve-
gades bastant dur. Jo m'encarrego de
les seves cites, concertant les que són
amb persones que ell vol veure, i do-
nant excuses a aquelles de qui no
vol saber res. En això és en el que
despunto més, puix que sé molt bé,
almenys millor que podria saber-ho
qualsevol altra noia, les persones en
les quals el meu pare està interessat.

Tota la seva correspondència passa
per les meves mans, tant la privada
com la de negocis o admiradors seu-
so cura d'arxivar les orquestracions
de les seves cançons. També porto
un arxiu d'acudits i anècdotes. Això
darrer és molt important, car requereix
cert coneixement d'allò que fa
que un acudit pugui ésser mundial-
ment popular.

Cada correu ens porta un nou assor-
timent de cançons i arguments de
pel·lícules, que envien al meu pare
tota mena de novells compositors i
autors. Us deixarien admirats saber
els pretextos que de vegades empen-
den certes persones per a aconseguir
que el meu pare usi les seves creacions.
Un dia estava jo telejant en la ma-
quina que entra a l'oficina un jove
al qual mai no havia vist abans.
Acorralant l'apoderat del meu pare,
l'escriptori del qual està prop del
meu, tracté de fer-li acceptar un ma-
nuscript.

La marca de les grans
pel·lícules espanyoles

Sydney Howard és signader
i representa el paper de
borratxo en el seu darrer
film

L'astre teatral i cinematogràfic
més popular d'Anglaterra, Sydney
Howard, viatja més de 9.000 quilò-
metres per anar a Hollywood a re-
presentar el paper d'un borratxo, i el
bol del cas és que en tota la seva vida
no ha tastat una beguda alcohòlica.

Aquest actor, que per a milions de
persones a tot l'imperi britànic és el
compendi de Charles Chaplin, Har-
old Lloyd i Eddie Cantor, mai no
ha pres una copa de licor, i no ob-
stant en la pel·lícula "Transatlantic
Merry-Go-Round" se'l veu en un
perenne estat d'alegre embria-
guesa.

Howard ha interpretat el paper
d'embriacat altres vegades, moltes ve-
gades, tant al llenc com a les taules;
ha fet un detingut estudi de subjectes
addictes a l'alcohol; però aquesta és
la primera vegada que es veu obligat
a fingir-se embriacat durant tot el
temps que apareix al llenc.

— Homes de temps delicat, tímids,
les vides dels quals són del més se-
cels que escriuen moltes de les històries
més saginants, esborronadores i pla-
gades d'ardides aventures; escriptors que
sembla ho vulguin matar tot i amb car-
ra de pocs amics són autors de les més
romàntiques històries d'amor i poemes
d'exquisida tendresa; actors d'alt
sentiments i sòlida cultura encarnen
caràcters violents i tipus odiosos; per-
tant, em crec en perfecte dret per a
representar el paper d'un borratxo
perdut — ens digué Howard —. Estic
segur que si tractés de donar major
realisme a la meua caracterització a-
l'excés d'un xic el colze abans de sortir
a l'escena, els meus esforços resul-
tarien molt poc convincents i gra-
ciosos.

Aclamats com el més gran mestre
de la mímica, Howard és un còmic
que sap valer-se dels seus braços,
cames i ulls per a recalcar la comi-
citat de la seva actuació. Compartint
els primers honors amb l'astre anglès,
al cap del repartiment de "Transatlantic
Merry-Go-Round", figuren
Nancy Carroll i Gene Raymond.

ACTUALIDADES

"La tragedia de un torero", "En
el lago Repente", "Misteri de la
"Barranca", "Un viaje por Fran-
cia", "El mundo en que vivimos",
Misteri Fox mundial, 1933, Rea-
lització dels esdeveniments de l'any.

Coliseum

Segona setmana de
CANCION DE CUNA
Avui darrera nit de projecció de la
versió espanyola
A partir de demà, tardes infantils:
**ALICIA EN EL PAIS
DE LAS MARAVILLAS**
—
CANCION DE CUNA
ambdues en espanyol
Noves entrades, a ptes. a la nit,
i totes les nits, cançons de CUNA
en versió anglesa

—Tipic la seguretat que el senyor
Cantor li donaria almenys una ullada
—insistí el persistent visitant—. La
seua filla Marjorie i jo som in-
fants amics, i sols per consideració
a això es prestarà a llegir-lo.

No vaig tenir cor de dir a l'atre-
vit minyó que la Marjorie de qui tan
audaçment es deia amic, era allí, a
dues passes d'ell. Hauria estat massa
cruel.

Després hi ha els fanàtics per ad-
quirir alguna penya o record de
l'ídol de la seva devoció. Alguns vo-
len un botó, altres preferiren una
corbata vella, altres una senzilla im-
pressió dactilar. N'hi ha que s'acoten-
tenten amb un simple autògraf. El
meu pare dedica una hora tots els
dies a firmar retrats. Una vegada,
essent ell fora de la ciutat, em vaig
prendre la llibertat d'imitar la seva
firma en un retrat que li demanava
una nena. Poc temps després la nena,
escriu donant les gràcies, i dient que
la seva mestressa de caligrafia li ha-
via dit que la firma del retrat deno-
tava que el seu autor era un home
affectuós, d'excellent caràcter i fami-
lia nombrosa.

Es molt interessant observar el
meu pare ocupat en el seu treball.
En aquests dies actua en la ja quasi
acabada "Kid Millions", la seva nova
producció per a Samuel Goldwyn. El
meu pare s'encaparrà molt al comen-
çament pel títol de la pel·lícula. Sem-
pre sol ésser ell qui suggereix més
títols per a les seves produccions.
Aquesta resultava quelcom difícil de
situar perquè l'acció passa en una
infinitat de llocs. Algú suggerí el títol
"El Hijo del Jaque", però no fou
acceptat perquè podia violar la me-
mòria de Rodolfe Valentino. Per fi es
decidí anomenar la nova cinta "Kid
Millions", i des d'aleshores el meu
pare, oblidat ja les seves preocupa-

cions, treballa intensament en l'obra.
No obstant, encara que ara, que
està ja a Europa i que ens separa una
distància de cinc quilòmetres, segueix
essent al nostre costat. Ens escriu
cartes bellíssimes. Totes plenes de
savies consells, i redactades en el ma-
teix to amb què ens parla. De ve-
gades m'entren desigs de col·leccio-
nar-les, per a publicar-les algun dia.
Tot i així trobaria el mateix gaudi
que per a nosaltres contenen. Si arri-
ba a publicar aquest llibre portarà el
títol de "Punillo".

Té quelcom de còmic, veritat?
Però és un nom ple de sentiment per
a la família Cantor. És el nostre mo-
tiu per al nostre pare. Va ésser la
nostra mare qui li donà. Fa alguns
anys, quan el nostre pare treballava
en varietats, figurà per algun temps
en el mateix programa un número de
gossos ensinistrats. En el grup hi ha-
via un diminut gos de presa mexicana.
Es deia Punillo. Tenia una cara lar-
ga, molt prima, i uns grans ulls ne-
gres. S'assemblava força al meu pare.
I des d'aleshores li diem "Punillo".

—Tipic la seguretat que el senyor
Cantor li donaria almenys una ullada
—insistí el persistent visitant—. La
seua filla Marjorie i jo som in-
fants amics, i sols per consideració
a això es prestarà a llegir-lo.

No vaig tenir cor de dir a l'atre-
vit minyó que la Marjorie de qui tan
audaçment es deia amic, era allí, a
dues passes d'ell. Hauria estat massa
cruel.

Després hi ha els fanàtics per ad-
quirir alguna penya o record de
l'ídol de la seva devoció. Alguns vo-
len un botó, altres preferiren una
corbata vella, altres una senzilla im-
pressió dactilar. N'hi ha que s'acoten-
tenten amb un simple autògraf. El
meu pare dedica una hora tots els
dies a firmar retrats. Una vegada,
essent ell fora de la ciutat, em vaig
prendre la llibertat d'imitar la seva
firma en un retrat que li demanava
una nena. Poc temps després la nena,
escriu donant les gràcies, i dient que
la seva mestressa de caligrafia li ha-
via dit que la firma del retrat deno-
tava que el seu autor era un home
affectuós, d'excellent caràcter i fami-
lia nombrosa.

Es molt interessant observar el
meu pare ocupat en el seu treball.
En aquests dies actua en la ja quasi
acabada "Kid Millions", la seva nova
producció per a Samuel Goldwyn. El
meu pare s'encaparrà molt al comen-
çament pel títol de la pel·lícula. Sem-
pre sol ésser ell qui suggereix més
títols per a les seves produccions.
Aquesta resultava quelcom difícil de
situar perquè l'acció passa en una
infinitat de llocs. Algú suggerí el títol
"El Hijo del Jaque", però no fou
acceptat perquè podia violar la me-
mòria de Rodolfe Valentino. Per fi es
decidí anomenar la nova cinta "Kid
Millions", i des d'aleshores el meu
pare, oblidat ja les seves preocupa-

Fantasio

Una comèdia de finis-
sima gràcia i excel·lent
humor

Por un millón

GUSTAV FROELICH
CAMILLO HORN

Te quiero y no sé quién eres

ESTRENA
AVUI DIMARTS
Jean Murat

AVUI DIMARTS

ESTRENA
AVUI DIMARTS
Jean Murat

Les estrenes "El Signo de la Muerte"

Capítol
Film francès titulat en l'original "Le
Grand Jeu", dirigit per Jacques Fey-
der i interpretat per Marie Bell, Pier-
re Richard Willro, Georges Pitoev,
Françoise Rosay, Charles Vanel i
d'altres.

Capítol II
ten els homes a la Legió podria fer
del protagonista un tipus antipàtic.
Així, ell va, purament i simplement a
la Legió perquè aquesta condició li
ha estat imposada pel seu avi i uns
cunyats per pagar-li un milió d'eu-
ros francos que s'ha fet malbé amb
una dona. La Legió és el castig,
com si diguéssim, el castig que, en
comptes de redimir-lo lògicament
l'hauria d'enfonsar.

La Legió estrangera del Marroc
francès i la boira misteriosa que volta
els seus membres, fa molt de temps
que tempta els directores cinematogrà-
fics. El seu ambient proporciona, com
en aquells films fets a base d'ombres
espesses, un claroscuro psicològic da-
munt del qual destaca amb trets més
acusats l'aventura que l'autor ens ex-
plica, ja que pot col·locar-la davant
d'un fons d'altres aventures de les
quals l'espectador no en veu més que
caps solts, i encara barrejats i confu-
sos que formen una massa en la qual,
com en aquells arabescs complicats
de certs teixits, hom creu endevinar-
hi figures misterioses que tot sovint
no existeixen més que en la imagi-
nació del que distretament els con-
templa — si hi existeixen.

La Legió ve a ésser, com si digué-
ssim, un munt d'aventures, del qual
hom en treu una, de casos, dels quals
hom n'explica un; els altres, no cal
sinó indicar-los sense precisar-los:
formen el fons del quadre i com més
esbossats siguin millor.

"El signo de la muerte" ("Le grand
jeu"), és un d'aquests films. En ell
seguint l'aventura d'un personatge
que viu damunt d'un tou d'altres
aventures que no cal explicar. Per a
Jacques Feyder no ens explica. Per al
nostre heroi el cas és banal; la lle-
genda truculenta de les causes que por-

mitjans d'expressió són híbrids. Així,
en certs moments es serveix de la
càmera com si el film fos mut; ens
dona, per exemple, diversos aspectes,
sovint amb un efecte de simultaneïtat
frapant, dels personatges en diversos
plans durant un diàleg. Això, de ve-
gades, reïx a donar més intensitat a
l'escena; d'altres, en canvi, l'alenteix
tot diluint-la ja que dona més im-
portància a la fotografia com a art
que no pas com a llenguatge, ja que
aquesta missió, que en el cinema mut
corresponia precisament a aquesta mo-
bilitat excessiva de càmera (en els
gossos plens especialment) amb el
sonor té la paraula i el com a ins-
trument més lògic i tant, prin-
cipal.

Aquesta tècnica té com a resultat
propaganda de la Legió Francesa i
se l'ha presentada sempre amb uns
colours molt poètics i el nostre heroi
hi trobarà l'amor, l'amistat i una pla-
ta de coses que no havia trobat en el
món de les persones decentes. Es així
com s'encamorra d'una artista de café
concert d'última classe, perquè s'as-
sembla a aquella dona que no pot
oblidar que va ésser causa de la seva
degració i que li va fer entendre que
tant se li en donava, i aquesta artista
l'estimarà amb tot l'ardor d'una ànima
pura, i trobarà una propietària de
taverna-fonda que serà l'abnegació
mateixa i uns amics fidels i una vida,
dintre de la duresa de l'ofici, plena
de compensacions espirituals. I així,
quan tornará a veure la dona que
es cansa de tots els seus mals i li re-
trobarà l'antic amor, es conformarà
tant que fins abandonarà aquella altra
que l'esperava amb tota la il·lusió i
es tornará a enrobar a la Legió en la
qual haurà de morir.

Jacques Feyder, el gran director
francès que tant de temps feia que no
li havien vist cap film, sembla haver
entrat amb "Le grand jeu" en el ci-
nema sonor. La seva tècnica dirigit
que es troba en el punt d'unió de
les dues modalitats quan encara els

El signo de la muerte ("Le grand
jeu"), és un d'aquests films. En ell
seguint l'aventura d'un personatge
que viu damunt d'un tou d'altres
aventures que no cal explicar. Per a
Jacques Feyder no ens explica. Per al
nostre heroi el cas és banal; la lle-
genda truculenta de les causes que por-

El signo de la muerte ("Le grand
jeu"), és un d'aquests films. En ell
seguint l'aventura d'un personatge
que viu damunt d'un tou d'altres
aventures que no cal explicar. Per a
Jacques Feyder no ens explica. Per al
nostre heroi el cas és banal; la lle-
genda truculenta de les causes que por-

El signo de la muerte ("Le grand
jeu"), és un d'aquests films. En ell
seguint l'aventura d'un personatge
que viu damunt d'un tou d'altres
aventures que no cal explicar. Per a
Jacques Feyder no ens explica. Per al
nostre heroi el cas és banal; la lle-
genda truculenta de les causes que por-

El signo de la muerte ("Le grand
jeu"), és un d'aquests films. En ell
seguint l'aventura d'un personatge
que viu damunt d'un tou d'altres
aventures que no cal explicar. Per a
Jacques Feyder no ens explica. Per al
nostre heroi el cas és banal; la lle-
genda truculenta de les causes que por-

El signo de la muerte ("Le grand
jeu"), és un d'aquests films. En ell
seguint l'aventura d'un personatge
que viu damunt d'un tou d'altres
aventures que no cal explicar. Per a
Jacques Feyder no ens explica. Per al
nostre heroi el cas és banal; la lle-
genda truculenta de les causes que por-

El signo de la muerte ("Le grand
jeu"), és un d'aquests films. En ell
seguint l'aventura d'un personatge
que viu damunt d'un tou d'altres
aventures que no cal explicar. Per a
Jacques Feyder no ens explica. Per al
nostre heroi el cas és banal; la lle-
genda truculenta de les causes que por-

El signo de la muerte ("Le grand
jeu"), és un d'aquests films. En ell
seguint l'aventura d'un personatge
que viu damunt d'un tou d'altres
aventures que no cal explicar. Per a
Jacques Feyder no ens explica. Per al
nostre heroi el cas és banal; la lle-
genda truculenta de les causes que por-

El signo de la muerte ("Le grand
jeu"), és un d'aquests films. En ell
seguint l'aventura d'un personatge
que viu damunt d'un tou d'altres
aventures que no cal explicar. Per a
Jacques Feyder no ens explica. Per al
nostre heroi el cas és banal; la lle-
genda truculenta de les causes que por-

El signo de la muerte ("Le grand
jeu"), és un d'aquests films. En ell
seguint l'aventura d'un personatge
que viu damunt d'un tou d'altres
aventures que no cal explicar. Per a
Jacques Feyder no ens explica. Per al
nostre heroi el cas és banal; la lle-
genda truculenta de les causes que por-

El signo de la muerte ("Le grand
jeu"), és un d'aquests films. En ell
seguint l'aventura d'un personatge
que viu damunt d'un tou d'altres
aventures que no cal explicar. Per a
Jacques Feyder no ens explica. Per al
nostre heroi el cas és banal; la lle-
genda truculenta de les causes que por-

El signo de la muerte ("Le grand
jeu"), és un d'aquests films. En ell
seguint l'aventura d'un personatge
que viu damunt d'un tou d'altres
aventures que no cal explicar. Per a
Jacques Feyder no ens explica. Per al
nostre heroi el cas és banal; la lle-
genda truculenta de les causes que por-

El signo de la muerte ("Le grand
jeu"), és un d'aquests films. En ell
seguint l'aventura d'un personatge
que viu damunt d'un tou d'altres
aventures que no cal explicar. Per a
Jacques Feyder no ens explica. Per al
nostre heroi el cas és banal; la lle-
genda truculenta de les causes que por-

El signo de la muerte ("Le grand
jeu"), és un d'aquests films. En ell
seguint l'aventura d'un personatge
que viu damunt d'un tou d'altres
aventures que no cal explicar. Per a
Jacques Feyder no ens explica. Per al
nostre heroi el cas és banal; la lle-
genda truculenta de les causes que por-

El signo de la muerte ("Le grand
jeu"), és un d'aquests films. En ell
seguint l'aventura d'un personatge
que viu damunt d'un tou d'altres
aventures que no cal explicar. Per a
Jacques Feyder no ens explica. Per al
nostre heroi el cas és banal; la lle-
genda truculenta de les causes que por-

El signo de la muerte ("Le grand
jeu"), és un d'aquests films. En ell
seguint l'aventura d'un personatge
que viu damunt d'un tou d'altres
aventures que no cal explicar. Per a
Jacques Feyder no ens explica. Per al
nostre heroi el cas és banal; la lle-
genda truculenta de les causes que por-

El signo de la muerte ("Le grand
jeu"), és un d'aquests films. En ell
seguint l'aventura d'un personatge
que viu damunt d'un tou d'altres
aventures que no cal explicar. Per a
Jacques Feyder no ens explica. Per al
nostre heroi el cas és banal; la lle-
genda truculenta de les causes que por-

El signo de la muerte ("Le grand
jeu"), és un d'aquests films. En ell
seguint l'aventura d'un personatge
que viu damunt d'un tou d'altres
aventures que no cal explicar. Per a
Jacques Feyder no ens explica. Per al
nostre heroi el cas és banal; la lle-
genda truculenta de les causes que por-

El signo de la muerte ("Le grand
jeu"), és un d'aquests films. En ell
seguint l'aventura d'un personatge
que viu damunt d'un tou d'altres
aventures que no cal explicar. Per a
Jacques Feyder no ens explica. Per al
nostre heroi el cas és banal; la lle-
genda truculenta de les causes que por-

El signo de la muerte ("Le grand
jeu"), és un d'aquests films. En ell
seguint l'aventura d'un personatge
que viu damunt d'un tou d'altres
aventures que no cal explicar. Per a
Jacques Feyder no ens explica. Per al
nostre heroi el cas és banal; la lle-
genda truculenta de les causes que por-

El signo de la muerte ("Le grand
jeu"), és un d'aquests films. En ell
seguint l'aventura d'un personatge
que viu damunt d'un tou d'altres
aventures que no cal explicar. Per a
Jacques Feyder no ens explica. Per al
nostre heroi el cas és banal; la lle-
genda truculenta de les causes que por-

El signo de la muerte ("Le grand
jeu"), és un d'aquests films. En ell
seguint l'aventura d'un personatge
que viu damunt d'un tou d'altres
aventures que no cal explicar. Per a
Jacques Feyder no ens explica. Per al
nostre heroi el cas és banal; la lle-
genda truculenta de les causes que por-

El signo de la muerte ("Le grand
jeu"), és un d'aquests films. En ell
seguint l'aventura d'un personatge
que viu damunt d'un tou d'altres
aventures que no cal explicar. Per a
Jacques Feyder no ens explica. Per al
nostre heroi el cas és banal; la lle-
genda truculenta de les causes que por-

El signo de la muerte ("Le grand
jeu"), és un d'aquests films. En ell
seguint l'aventura d'un personatge
que viu damunt d'un tou d'altres
aventures que no cal explicar. Per a
Jacques Feyder no ens explica. Per al
nostre heroi el cas és banal; la lle-
genda truculenta de les causes que por-

El signo de la muerte ("Le grand
jeu"), és un d'aquests films. En ell
seguint l'aventura d'un personatge
que viu damunt d'un tou d'altres
aventures que no cal explicar. Per a
Jacques Feyder no ens explica. Per al
nostre heroi el cas és banal; la lle-
genda truculenta de les causes que por-

El signo de la muerte ("Le grand
jeu"), és un d'aquests films. En ell
seguint l'aventura d'un personatge
que viu damunt d'un tou d'altres
aventures que no cal explicar. Per a
Jacques Feyder no ens explica. Per al
nostre heroi el cas és banal; la lle-
genda truculenta de les causes que por-

El signo de la muerte ("Le grand
jeu"), és un d'aquests films. En ell
seguint l'aventura d'un personatge
que viu damunt d'un tou d'altres
aventures que no cal explicar. Per a
Jacques Feyder no ens explica. Per al
nostre heroi el cas és banal; la lle-
genda truculenta de les causes que por-

Cinema amateur

Avui, al KURSAAL
Estrena d'un doble programa
C. I. F. E. S. A.

La caída de un Imperio
(Judex y Maximiliano)
Episodi històric de Mèxic,
parlat en espanyol, i

Si l'èxit de la sessió solament fos me-
surable per les rialles dels nombrosos
observadors de Jeroni Moragues, bas-
taria per a dir que fou esclatant. Aie-
gim-hi encara el gran ple registrat i
l'assistència de gran nombre de des-
taques personalitat del nostre món in-
tel·lectual i artístic que el felicitaven
amb entusiasme. En fer-ho nosaltres,
ho fem extensiu als organitzadors d'a-
quest cicle de conferències i projeccions
que es ve desenvolupant amb un èxit
tan esclatant. La propera sessió tindrà
lloc el dijous dia 10 de gener, i anirà
a càrrec del prestigiós dibuixant i hu-
morista Valenti Castanyas. Assagarem,
doncs, una altra sessió plena d'humor
i un altre èxit. Es projectaran també
films del prou conegut i destacat ci-
nema amateur Delmir de Carlt.

El dijous passat tingué lloc al Cen-
tre Excursionista de Catalunya aq-
uesta esperada conferència de Jeroni Mo-
ragues, tercera del cicle organitzat per
la Secció de Cinema. De com era es-
perada ho demostrà l'èxit de públic i
de com fou d'interessant l'òrbita que
tancà la magnífica sessió.

Jeroni Moragues començà protestant
del subtítol de visió humorística amb
que s'anunciava la conferència — ningú
no se'l cregué —, i explicà que el nu-
tiu que l'havia impulsat a donar-la era
de venjança. "Ja de menut — digué —
havia jurat venjar-me de les llores d'a-
vorritment que m'havien fet passar els
meus pares assegut precisament a
aquesta sala d'actes del Centre", tot
sentint parlar d'arqueologia i veure
projectar fragments i més fragments de
ceràmica i de capítols. Avui soc jo que
projectaré exemplars arqueològics...
però aquesta seran de cinema. Per a
això ens caldrà traslladar-nos dos mil
anys endavant". I invità l'auditori a
fer-ho, enmig de sorolls i vent.

En la nova condició d'arqueològic, Je-
roni Moragues ens donà una visió hu-
morística de com es veuria el cinema
cap allà l'any 4.000, amb una agudeza
d'observació remarcable. Res no deixà
per verd. Dissecà el cinema, tot rient,
fent destacar les característiques que ha-
tingut durant el seu desenvolupament i
les que té actualment amb el sonor.

Fou un curs complet de la història del
cinema explicada en grans síntesis, sin-
tesis, encara, agudament iròniques i re-
colrades en la projecció de gran nom-
bre de fotografies que volien represen-
tar, a través de la visió de l'autor, frag-
ments de films de diverses èpoques del
cinema. Dedicà també una part al ci-
nema amateur, i una altra a la crítica ci-
nematogràfica, sent desil·lusionat pel llenc,
i ressaltant-ne humorísticament els prin-
cipals trets característics de cadascun,
als crítics catalans més coneguts.

* Erik Rhodes, el debut del qual al
cinema succeïx en la pel·lícula musical
"Las delicias del continental" —
en les quals encarna la el paper d'un
italià — li va ésser ofert immediatament
un contracte per una empresa
pel·lícula italiana, però que va haver
de refusar, puix que no sap ni una
paraula de l'idioma del Dant.

* John Beal, el nou artista i ga-
llan jove de l'encisadora Katharine
Hepburn en la pel·lícula per estrenar-se,
"The Little Minister", toca el
piano d'oida sense saber res de m-
sica.

Ni Anne Shirley, ni Tom
Brown, intèrprets del film "Anne of
Green Gables", apareixen amb maqui-
llatge a les escenes; la primera per-
què les seves proves fotogràfiques les
va fer sense maqui·llatge, i el segon
perquè mai l'ha usat davant l'objectiu.

El cinema al servei de la tèc-
nica pianística

L'ull humà registra aproximada-
ment de setze a vint imatges per
segon, i dona dels moviments una
idea aproximada i sovint falsa. Hom
es recorda de les sorpreses dels
pintors quan foren publicades les
primeres fotografies preses amb un
aparell cinematogràfic mostrant-nos
un cavall al galop. Executava mo-
viments que ningú no havia mai so-
pat, a excepció dels habitants de
les cavernes en l'època neolítica.

Això explica que els més il·lustres
pedagogs del piano, els Dussek, els
Czerny, els Kaikbrene no s'hagin do-
nat mai compte dels moviments de
llurs mans sobre el teclat, així com
de contradiccions irreconciliables que
es poden revelar en els diversos mètodes.
L'un vol que els dits es moguin sense
moure la mà ni el monyó; d'altres
són partidaris que la mà quedi apla-
nada, el monyó una mica enlairat, etc-
etc... i finalment n'hi ha encara
uns altres que volen precisament tot
a l'inrevés d'aquests. Hom podria pen-
sar, després d'haver llegit tantes con-
tradiccions, que hi ha mil maneres de
tocar bé el piano, i que els grans vir-
tuosos tenen cadascun una manera
pròpia de tocar els arpegis. Ells ma-
teixos estan també convençuts d'això.
Però el cinema al ralenti ha vingut
(gràcies a la senyora Louta Noun-
berg, que n'ha fet la base del seu en-
senyament) a desmentir totes aquestes
falses nocions. Els seus films
demostran que tots els virtuosos quan
es tracta de Cortot, o d'Horowitz, de
Backhaus o de Borowsky col·loquen
llurs mans de manera idèntica per a
executar els mateixos passatges. La
senyora Nounberg ha tret la conclusió
d'aquestes observacions i ha
formulat un mètode en el qual l'arbi-
trari és bandejat i en canvi el racional
és justificat per fotografies obtingu-
des amb el sistema que hem assenya-
lat. Es veu com la mà ha d'ésser
recollida en la posició que pren na-
turalment al repòs per a executar tota
nota conjuntament i que només ha
d'aparar-se per a l'execució dels in-
tervals per tornar tot seguit a la seva
posició anterior, etc...

Nosaltres desitjarem, per la nostra
part, veure les conclusions que la se-

nyora Nounberg ha tret de l'estudi
de films discuts pels virtuoses i els
grans professors d'aquest temps. De
grans maneres, no deixa d'ésser in-
teressant per als pianistes de conèixer
el títol d'aquest llibre: "Les secrets
de la Technique du piano révélés par
le film".

El film permet sens dubte desco-
brir els defectes de la tècnica, i la cau-
sa de les rampes i de la fatiga mus-
culars. Aquesta obra cinematogràfica
pot reportar a la pedagogia pianística
els serveis que la radiografia ha
prestat a la medicina.

L'aplicació d'aquest mètode, que té
per tendència erigir en llei el que la
naturalesa ordena, condueix, segons
sembla, a resultats sorprenents amb
els infants; i les experiències fetes en
algunes escoles franceses sota el con-
trol de Roger-Ducasse són certament
eloqüents. Tal infant que des de deu
anys tocava sempre el mateix tros
insignificant, s'ha revelat capaç, en al-
gunes setmanes, d'interpretar amb
propietat trossos clàssics. És en efecte
tota una revolució en la tècnica i a
pedagogia del piano que ens aporta
el cinema.

PREUS
REDUITS

Sestal Comerç, 2
(CARB. TRIUMF)

EL MON DEL TEATRE

Rosy Poover, que debutà amb èxit el diumenge passat al Gran Teatre del Liceu.

Demà s'estrena "Don Joan de Terrassa", al Coliseu Pompeia

A un quart d'onze de la nit, en sessió patrocinada per l'Associació de Teatre Selecte, s'estrenarà demà, diumenge, l'agradable comèdia en quatre actes, original de J. Navarro Costabella, "Don Joan de Terrassa".

Aquesta nova producció escènica de l'afortunat autor de "Samuel" és una obra completament oposada a la que

OLYMPIA

CIRC EQUESTRE
Avui, tard, a les 8:30: Repetició del programa de la vesprada d'ahir: LA FIRA DE SEVILLA a OLYMPIA. Funció monstre. Tot el programa de "CIRC EQUESTRE".
Quatre joves de Miquel Borrull, Totsjors, cantadors, ballarins, CHARLOT.
L'autèntic còmic lauri, amb la seva divertida quadrilla, farà les delícies del públic en la "Nit" d'un "FORMOS NOVILLON".
Cedit per l'Empressa Balaña, S.A., a les deu.
Grandiosos èxits de les formidables atraccions.

OSCAR ELEFANTEN REVUE

ELS ELEFANTS SAVIS
ELS ELEFANTS MUSICALS
ELS ELEFANTS MARAVELLOUS
ELS ELEFANTS EQUILIBRISTES
ELS ELEFANTS CALCULADORS
Els elefants que veurà i aplaudirà tot Barcelona, junt amb el següent:

COLOSSAL PROGRAMA

LES 9 FALUDY'S
els millors saltadors del món
LEOPOLDO
canoncial acte cert
La màxima atracció
Exit segur

OSCAR ELEFANTEN REVUE

ELS ELEFANTS SAVIS
ELS ELEFANTS MUSICALS
ELS ELEFANTS MARAVELLOUS
ELS ELEFANTS EQUILIBRISTES
ELS ELEFANTS CALCULADORS
Els elefants que veurà i aplaudirà tot Barcelona, junt amb el següent:

THE NESLEY

EXCITANTS CASQUERS
A RIURE, A RIURE DE PLE
AMB LA GRACIA I L'ART DE
ALEX I FILIP
els superlatius excèntrics musicals

EL CABALLERO MARAVILLA

alta escola moderna
GRANDIOSA EXHIBICIÓN DE LAS NOVAS ATRACCIONES

4 PERCELLIS

els cèlebres equilibristes de l'Albama, de Londres

LES BAHEMONDES

gimnastes maravillosos
HAMILTONS
els indiscutibles reis del tot

The Great Helmanos

el gran imitador
sensacional acte cert de gimnàstica

LES LLANOS

els acrobates de l'Empire
THE 4 OLWARS
els millors trapezistes del "Portor"

NOTES CURTES

L'autor català de moda, no cal esmentar a Lluís Vives, ha escrit una sarsuela a la qual posa música un autor català, que, si encara no està de moda en aquests moments, ho estarà així que hagi estat al Liceu. Ens referim al mestre Gaià.

* Ha estat a punt de produir-se un gros conflicte entre la Radio Associació de Catalunya i l'empresari del teatre Apolló. Sembla que quant la Companyia de l'Apolló ja era a l'estudi per a radiar un acte de "Les verges caigudes", no ho va poder portar a cap perquè hi havia qui tenia interès que no es radies.

Els asseguruen que, tot plegat, fou un malentès i que s'ha aranjat a satisfacció d'uns i altres.

* El dia 9 van "Els homes forts", premi Ignasi Iglesias, al Ploigrama. L'espectacle està a l'altària dels aïonaments, que ja és expectació.

* I el "Don Joan de Terrassa" va directes al Coliseu Pompeia. L'ajornament ha estat per a arranjat millor l'obra.

* A gust del públic, comèdia o drama. Vetaci el títol d'una obra que veurà el més de febrer, patrocinada pels del Teatre Selecte. L'autor? Un nom que sorprendria i que no estem autoritzats a revelar. Potser Shakespeare? No es pot dir.

* Robinson, el gran pianista, ve a Barcelona. Donarà un tot recital i serà públic. Ha fet bé; no sempre la bona música ha d'estar reservada als socis de la "Càmera". Associació Obrera de Concerts o bé de la Cultura.

* I ara que parlem de música, volem fer esment de la que es fa a la Granja Royal. Uns coneixes que s'hi donen cada setmana de música? L'atenció aduec dels nostres crítics.

* El mestre Toldrà, aquest valor per tota redempció, realitza una mica d'ig-

Notes sobre el jazz

El blues i la música negra de les ciutats, naixement i esdevenidor del jazz

El jazz i la música europea: l'esdevenidor

Abans de tractar aquesta qüestió cal posar en clar un punt capital, la importància del qual sembla haver estat d'una manera general a la majoria d'aquells que l'han tractat. Malgrat la seva popularitat a Europa i a tots els països de raça blanca, cal no oblidar que el jazz és per a nosaltres un producte exòtic, que es diferencia de la nostra música, sobretot de la nostra música actual, per la seva mateixa naturalesa, com també per la seva tècnica i àdhuc inspiració, i que per consegüent, per apreciar-la bé i a fortiori per a compondre bon jazz, cal una formació especial. La música de jazz pot ésser inferior en tots els punts a la nostra, però en tot cas és ben diferent. El jazz no és de cap manera un fenomen intern en el desenvolupament de la música occidental; és la manifestació artística d'una raça diferent de la nostra, que ha adoptat en diversos punts els avantatges que ella podia treure del nostre art, però els arrels de la qual queden mentre-

jazz han d'ésser cercades entre les que no volen cercar la imitació, però la inspiració de les quals s'edee una deu que s'hi acostia una mica. El més bell exemple és el "Bolero", de Maurice Havel: una música de dansa d'origen popular i que tècnicament s'assembla al jazz. "Bolero" és una composició del millor jazz. Naturalment, s'ha de cercar entre les imitacions el més agradable i més interessant, i en l'obra de Ravel hauríem d'esmentar encara: "Five O'clock Tea", de l'"Infant i els sortilegis".

No solament és quasi impossible a un escriptor europeu escriure jazz, sinó que si l'escriptor no es trobaria persona capaç d'interpretar-lo. Cap orquestra simfònica no posseeix encara el *bric* suficient i la necessària espontaneïtat per a donar al jazz el "swing" característic. Ja el valia vienes tocat per una orquestra simfònica sense presentar sovint tendre i plàcid. El jazz és, doncs, encara més estranger a la sensibilitat musical d'una semblant orquestra.

Tant per a compondre'l com per a executar-lo, el jazz pròpiament digne d'aquest nom cal haver-lo practicat des de llarg temps assiduament i de conèixer-lo molt a fons. És un veritable estat d'espirit exòtic, una nova estètica musical a assimilar; no basta amb comprendre'l, cal sentir-lo i penetrar-lo; i això cap compositor europeu no ho ha fet encara o bé no ha sabut mostrar-nos el fruit del seu talent.

L'esdevenidor del jazz no està de cap manera en la música europea; la qüestió de la influència que ha pogut exercir és interessant per l'estudi d'aquesta música. Si el jazz dona algunes obres d'alta valor — n'ha donat ja — aquestes vindran d'un home de jazz que haurà compost tota la seva vida i no seran pas d'un home que farà a la millor un o dos assaigs en un gènere difícil i allunyat de la seva mentalitat; o bé, malgrat que això ens sembli més inverossemblant, d'un europeu que hagi consagrat a l'estudi del jazz alguns anys. I els intèrprets seran fills del jazz que toquin els seus instruments tal com respiren, per als quals les dificultats tècniques no existeixin i que posaran en el seu cant tot el foc del seu cos i de la seva ànima endimoniada. La llàstima és que la pràctica prolongada d'un art tan material i comercial destrueix la

sense això, les atencions de la popularitat, és a dir, les necessitats financeres, empenyen per a elevar-se a sobre del mediocre accessible a la gran multitud. Nosaltres no hem d'esperar que Duke Ellington faci només que jazz bo, però podem esperar que farà alguns esforços per a escapar-se alguna vegada de la seva tasca de cap d'orquestra amb gran popularitat per a crear, per a la seva glòria personal i la de la seva raça, algunes obres mestres del jazz, que sens dubte només ell, o un conjunt molt semblant al seu, podran interpretar. Georges Gershwin ja ha donat algunes proves del seu talent; i podrà també esperar que ens en donarà d'altres.

Quant a la forma particular que prendran aquestes obres, és molt difícil de preveure quina serà, si bé personalment ens inclinam a creure que s'assemblaran infinitament més a la nostra música de "camara" que no a les orquestres simfòniques d'Europa.

En efecte, en el jazz veiem reprendre a cada instrument la seva personalitat una mica perduda en el proletariats orquestral del segle XIX, per la virtut del contrapunt. Igualment que en Mozart, veiem com una frase és repetida i cantada per diversos tons successivament, que li comuniquen una part de la seva personalitat; així veiem els acabaments de tema expo-

POMPOFF I TEDDY

al CIRQUE BARCELONES

tant estrangers. El fet que Gershwin o Ted Lewis siguin blancs no prova res: tenen una formació de jazz, i això és el que compta.

Es difícil d'analitzar tot el que pertany a l'espirit del jazz; hom no pot pas agafar-lo per les aparences materials. És cert que l'espirit del minué ha penetrat en les altes esferes de la música. L'espirit veritable del jazz no entrarà mai en la música europea, d'inspiració estètica una mica alta. Tot el que nosaltres coneixem de jazz europeu no oïrem cap interès real. I és que no hi ha res més natural sabent l'origen i la naturalesa del jazz. El minuet, per a Mozart o Haydn, era alguna cosa certament pròpia, la qual els

EDMON DE BRIES

al CIRQUE BARCELONES

setien naturalment, sense cap esforç de curiositat: era en ells. No hi ha res tan fàcil i tan sincer que un minuet d'una simfonia del segle VIII. El ritme d'aquesta dansa, el seu caràcter, els instruments que emprava habitualment per a interpretar-la, tot això no és diferència per res dels elements habituals de la música simfònica. Per al jazz és exactament el contrari. No hi ha quasi res de comú entre ell i la música europea. És perquè, malgrat els as-

POMPOFF I TEDDY

al CIRQUE BARCELONES

saigs de compositors de formació clàssica, cap no ha cecit encara en ter alguna cosa que s'acosti al veritable jazz: són plagis purament tècnics que no arriben a donar-nos l'espirit i l'atmosfera del seu model, per no dir que sempre ens han donat jazz dolent. Nosaltres evitem d'esmentar noms, però l'exemple que anem a explicar és prou eloqüent i mostrarà bé el que volem dir. Kurt Weill, autor de diverses obres teatrals, i en particular de la música de l'excel·lent film de J. W. Pailst "L'opéra de Quat'Sous" i d'un ballet que recentment s'ha presentat a París, passa en general com a introductor en la seva música de motius de jazz. En efecte, és fàcil veure com ha adoptat el ritme i l'aire del contrapunt sincopat. No és que vulguem ara jutjar ací el valor estètic de la seva música; però defensors de son del jazz, ataquem Kurt Weill, quan les crítiques de la majoria dels crítics no aprecien aquesta música; val a dir que són en nombre respectable—afegeixen de passada algunes censures al jazz, i en aquest cas ells s'equivoquen. Les obres europees que s'acosten més a l'espirit del

NOTES CURTES

majoria de les veritables ambicions artístiques; però és precisament el que esperem, una excepció, en Gershwin, en Ellington pot ésser, en un desconegut futur. Punt que no és precis de creure que el jazz improvisat dels negres d'Amèrica morirà perquè successivament totes les grans orquestres són mortals: els anells vius musicals de la raça negra són profunds i s'alimentaran encara per llarg temps de la inspiració i del gust del jazz i de la dansa. Solament que per a fer obra eterna és necessari de superar el límit de la improvisació; a partir del moment que el talent individual començ a dirigir és quan nosaltres trobem en el domini de la música. Fins avui totes les orquestres que han arribat a aquest límit han acabat perdent la partida. No havia d'ésser altra cosa. I és perquè no ha d'ésser una orquestra la que hi ha d'arribar, sinó que ha d'ésser un home independent i que escrigui per a una orquestra:

NOTES CURTES

na d'ell, puix que ha sabut elevar la música del cafè a una alçada pròpia del seu prestigi.

* Hi ha qui assegura que "Las golondrinas", suprimint el que el director d'escena surti a rebre els aplaudiments dels qui no el demanen, hi guanyarien molt.

Però potser ho fa en nom de la família de l'autor traspassat.

* Després d'haver estat tancat uns quants dies, per ordre de l'autoritat i per atacs a la moral, ha obert novament les seves portes el "Batallón". Sembla que amb el tancament es perjudicava en gran manera els casinos radicals, ja que tot sovint aquests ofereixen atraccions més o menys honestes cedides gratuïtament pel senyor Serrano, emperador del music-hall en qüestió.

TEATRE BARCELONA

Companyia Diaz de Arizaga-Collado

Avui, tard
MARIQUITA TERREMOTO
El grandios ball de Navarro i Torrado
Nit, a les deu

LOS CAIMANES

TEATRE VICTORIA

GRAN COMPANYIA LIRICA

Avui, tard
LOS CLAVELES
OONA FRANCISQUITA
Nit, a les deu

La mentira mayor

por R. Mayral i Maria Teresa Planes

majoria de les veritables ambicions artístiques; però és precisament el que esperem, una excepció, en Gershwin, en Ellington pot ésser, en un desconegut futur. Punt que no és precis de creure que el jazz improvisat dels negres d'Amèrica morirà perquè successivament totes les grans orquestres són mortals: els anells vius musicals de la raça negra són profunds i s'alimentaran encara per llarg temps de la inspiració i del gust del jazz i de la dansa. Solament que per a fer obra eterna és necessari de superar el límit de la improvisació; a partir del moment que el talent individual començ a dirigir és quan nosaltres trobem en el domini de la música. Fins avui totes les orquestres que han arribat a aquest límit han acabat perdent la partida. No havia d'ésser altra cosa. I és perquè no ha d'ésser una orquestra la que hi ha d'arribar, sinó que ha d'ésser un home independent i que escrigui per a una orquestra:

TEATRE APOLLO

(Nova empresa)

Companyia catalana de gran espectacle CARALS CLAPERA

Avui, diada de Cap d'Any. Tarda, a tres quarts de quatre:
1. La comèdia en un acte
JA HA ARRIBAT L'ONCLE
2. L'últim més gran del nostre estal.
L'obra més excèntrica
L'obra que no oblidareu

Les verges caigudes

tres actes en set quadres, de Miquel Pòd-Arregal
Nit, a les deu

LES VERGES CAIGUDES

Demà, tard: grandios esdeveniment.
Nit i sempre: Les verges caigudes

CHARLES BOYER

CARAVANA

ANNABELLA

Les darreres estrenes teatrals a París

* Al teatre "Nouveautés" ha estat estrenada l'òpera "Vacances", en tres actes, original de Duvernois i Barde, el llibre: música de Maurice Ivan.

Es una obra fina, espiritual i ben desenvolupada. La seva intriga comença d'una manera inesperada i així segueixen les situacions, sempre interessants i àgils.

* S'ha estrenat l'obra "La dame de Vitte", original de Roger Ferdinand i Georges Dolly, al teatre Palais Royal.

L'assumpte és picaresc i segueix la línia del conflicte d'alcova. Els alicionats als gènere compten per a llur diversió amb una bonica obra més, amb detalls graciosos i alegres.

* Al teatre Paris, parisenc, s'ha estrenat l'obra "Marie Galante", de Jacques Deval, en tres actes, dividits en deu quadres.

El seu assumpte està pres d'una novella del mateix autor, publicada fa tres anys, i de la qual s'ha filmat també una pel·lícula.

Cal convenir que aquesta obra és una invasió al viatge al voltant del món, conseqüent al ràpid canvi de quadres que en ella s'opera i que ens recorda el dinamisme del cinema.

"Marie Galante" és la trista història d'una jove i bonica bordellera, pupila de l'Assistència pública, procedent del camp i des dels setze anys d'edat lliurada a la prostitució. Un dia és víctima del capità d'un petit vaixell de Nantes, qui la porta a Yenneuela i allí l'abandona.

A partir d'aquell moment, ella sola treballa per tal d'estalviar alguns diners, que li són necessaris per a poder tornar a Europa i veure el seu volgut Bourdeus, que no ha oblidat mai. Però quan ha reunit els diners es troba, per la imprudència que ha comès d'intervenir en un contraban d'alcohol, en una emboscada, en la qual troba la mort.

L'obra es ressent de procedir de la novella.

* Ha estat estrenada l'obra "Do, mi, sol, do", al teatre de la Michodière, de París.

Es una comèdia analfàtica. Paul Gerdal ha realitzat l'esforç d'ocupar durant unes tres hores l'escenari a

no en veiem a l'escena més de dos a la vegada. Se succeïxen en un ordre establert, de la qual cosa en resulta una monotonia i un paral·lisme. Però aquest desenvolupament el mateix autor l'ha advertit. "Considereu", ha dit, que els meus quatre personatges en realitat no són més que dos, puix que el conflicte sentimental que serveix de base a la meua obra presenta una dona desdoblada i un home desdoblats també.

* A la Comédie des Champs Elysées ha estat estrenada la comèdia "Un roi, deux dames et un valet", de François Porché, inspirat en un conte de Mme. Simone.

Es una obra bonica, plena de curioses històries, i comença en una matinada en què torna Mme. Main-tenon, amb tot el seu esplendor, de Saint-Cyr; segueix una disputa amb la Montepan, i acaba amb els entusiasmes triomfals, on veiem llançar al carrer els mobles de la Montepan pels suïssos de Bontemps.

El drama és simple, feroç i humà, i escrit amb profund coneixement de l'ambient de l'època.

* Al teatre Antoine ha estat presentada l'obra "L'homme n. 15", procés sensacional en tres audiències, inspirat en "Libel", d'Edward Woolf. Adaptació de Max Dearly.

Es tres actes foren acollits amb aplaudiments calorosos.

Aquesta obra és d'indiscutible originalitat, no tan sols pel que es refereix a la seva presentació, sinó també, i molt especialment, per la seva intriga.

L'acció està molt ben conduïda; l'interès augmenta progressivament, el misteri continua ocult fins a la fi, i el seu segon acte és notable pels seus incidents a l'audiència, pels seus efectes teatrals, dignes del millor Grand-Guignol.

* Al Trionon-Lyrique s'ha estrenat l'òpera "Les jolies viennoises", en tres actes, d'André Mauprey, inspirada en Victor Léon i Léon Stein, música de Johann Strauss.

Es tracta de la rivalitat de tres noies, acudides pel comte Badouin. Conté el llibret molts equívocs graciosos, i quant a la música, és digna del seu compositor.

La Música

NOTICIARI

CONCERT DE L'ORFEO CATALA

Heus ací el programa íntegre del concert extraordinari que l'Orfeo Català donarà al seu Palau de la Música Catalana avui, diada de cap d'any, a les cinc de la tarda:

ORFEO CATALA

"El cant de la senyera". Millet; "Au, campaner, prout mandrejar". Pujol; "Espines". Montserrat Crespo (soprano sol, senyoreta Salvador; cor de noies); "Quin fred!", Pérez Moya;

PRINCIPAL PALACE

PALAU DE L'ESPECTACLE

Companyia de varietats
MARGARITA CARRERA

Avui, tard, a les 8, la superlativa de gran èxit

Las de los ojos en blanco

La millor revista que s'ha fet a Barcelona

"Cançó de l'amor primera". Mari-

mon; "Balada", sardana, Marimon (tenor sol, senyor Torra); "Nit sense repós", Robertson; "Jo estimo l'amor", Holst; "El cant del ferrer", Holst;

"Cançó dels pastors", poemeta nàdela, Pérez Moya (solistes: senyora Fornells, senyoretes Salvador, Roca i Palet; i senyor Torra).

COBLA BARCELONA

Sardanes
"Bon any!" (estrena), Pérez Moya; "Els tres tambors" (estrena), Comella; "Ofrena", Joaquim Serra; "A En Pau Casals", Garreta; "Joan, Manuel i Maria" (estrena), Toldrà; "La ballada dels pastors" (estrena), Pujol.

ORFEO CATALA I COBLA BARCELONA

"Quatre cançons populars catala-

COLISEU POMPEIA

Travessera, 112 - Telèfon 72801

COMPANIA CATALANA

Avui festiu de Cap d'Any. Tarda, a les 8:30, el magnífic espectacle de Josep M. Pujol i Torres

ELS PASTORS O L'ADVENTINEMENT DE L'INFANT JESUS amb assistència de SS. MM. els Reis d'Orient, que observaran els infants amb caramels i els recolliran les cartes que els tinguin escrites

A les 6, i a les 10:15, darreres representacions de dia festiu de PE. EL FILLE DEL SENYOR GOLD

Es despatxa a Compañia i al Centre de localitats de la Plaça Catalunya, 9

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA ANTIGA

El dijous vinent, dia 3, al Saló del Rectorat de la Universitat, aquesta Associació donarà una audició dedicada a "La tonadilla escènica", a la qual precedirà una conferència a càrrec del conegut musicòleg Josep Subirà, actualment hoste de Barcelona. En aquest concert, que promet ésser força interessant, hi prendran part les senyores Carme Gombau, soprano; Concepció Mc. Crory, soprano; i Maria Casaralt, pianista.

El programa d'aquest concert és el següent:

"Cançió de la gitana habilitosa" (de "La gitana" de l'Orfeco", any 1776), de Josep Castel. "Seguidillas del oficial cortejante" (de "Vagabundos i ciegos fingidos", any 1770), de Ventura Galván. "Cançió de las madamitas gorgoriteadoras" (de "El recitado", any 1775), d'Antoni Rosales.

"Minueto en alabanza de la música seria" (de "La consulta", any 1778), de Ferran Ferriandiere. "El juicio del año", any 1779, de Pau Esteve. "Una mesonera y un arriero", any 1757, de Lluís Mison. i "El majo i la italiana fingida", any 1778, de Blai de La-serna.

Aquest concert començarà a les deu en punt de la nit.

Tungram Ràdio

deslita a la seva nombrosa i distingida clientela, un pròper i tel·lè Any Nou

BLENORRAGIA (URTIARI)

CURA GARANTIDA EN DOTZE DIES

CLINIQUE PARISIENNE

51, rue de Valenciennes, 51, tel. 21-21-21

NATACIO

El Club Natació Barcelona als seus homes
Aquest matí, Alvar Berdemàs recollirà el fruit de vint-i-cinc anys de laborios treball en profit del club

Avui aquestes línies s'apartaran un xic dels termes generals de sempre: avui no parlarem de cap nadador ni de cap nou nadador, sinó de cap nova piscina. Avui parlarem d'un home que, sense ésser nadador, ha estat un dels

TALLERS M. I. D. A.
desitja als seus abonats
UN FELIÇ I PROSPER
ANY NOU

qui més ha treballat per la natació catalana. Permetem-nos que en fem la presentació: té un cos reduït, però fort; una cara colorada pel sol i ratllada per les arrugues dels anys, amb una expressió de bondat i energia a la vegada. Aquesta és la figura d'Alvar Berdemàs, l'home que per espai de vint-i-cinc anys ha estat el qui ha tingut cura material del Club de Natació Barcelona, i que avui, en compliment a l'acord unànime pres en la darrera Junta general, ha estat jubilat amb les màximes consideracions.

En la seva joventut fou mariner a les set mars, i un cop ja gran, quan va instal·lar-se el Club de Natació Barcelona, als banys de Sant Sebastià, ell va ésser qui s'encarregà de treure-li la primera piscina, de cobrir el primer rebu i de vigilar que tot anés com cal. Aquesta feina, que la començà el primer de gener del mil nou-cents deu, l'acabà ahir. Per espai de vint-i-cinc anys ha treballat sempre amb aquella bona fe i entusiasme que hom treballa per una cosa pròpia. I si tenim en compte que el Club de Natació Barcelona ha estat el que ha iniciat i desenvolupat l'esport de la natació a Catalunya i a la Península, hem de considerar que tots els homes com Alvar Berdemàs, que tant han fet pel Club de Natació Barcelona, són dignes del nostre més gran respecte i agraïment.

Jo vaig conèixer Alvar Berdemàs en els seus millors temps. El club ja havia donat en ferm les primeres classes i ja tenia un parell de centenars de socis. Aleshores Alvar Berdemàs era l'amo i senyor d'aquella casa pairal, perquè així es podia anomenar el Club de Natació Barcelona d'aleshores. Una casa pairal on vivien completament agermanats una colla de companys, guiat per un mateix ideal. En aquell reduït món, "l'Alvaro", nom pel qual ha estat conegut sempre Alvar Berdemàs, s'hi bellugava com peix a l'aigua. Amb el seu bon uniforme que consistia en una samarreta, uns calçotets tallats sota genoll i unes espadanyes, corria tot el dia d'un cantó a l'altre, vigilant-ho tot, arranjant-ho tot i procurant sempre pel bé del Club. Era temut i respectat per tothom. Era el "pau" per als participants a les contínues guerres d'espadanyes i gimbells, tan en voga en els bons temps del club, i, en canvi, era tingut en gran estima per la gent de pau, perquè moltes vegades suplía amb el seu enginy les deficiències dels serveis.

Més tard, quan el club va fer-se gran i calgué anar canviant o engrandint l'estat, "l'Alvaro" fou sempre el form animador de tot el que significava progrés, encara que ell en sortís perjudicat.

Quan en les jornades decisives pel club, en aquell temps que s'anava a construir la piscina, ell deixà moltes vegades l'uniforme de batalla per a posar-se el vestit de festa i anar a trucar a moltes portes per tal d'ajudar a cobrir l'empremta necessària per a aixecar la nova casa.

I la nova casa fou aixecada, i aleshores ja començà la vida esplendorosa del club. Es tornà un club gran, un club de senyors, però perdé aquell ambient de casa pairal. Ja no hi hagueren guerres d'espadanyes, ni dutes improvisades, i tot va anar-se organitzant d'acord amb les exigències del soci que pagava i volia ésser atès. Actualment, el Club de Natació Barcelona ja no el formen aquelles quatre parets que acollien a una colla de veritables companys. Ara ja és el club conegut arreu del món pel·la seva importància i és, també, orgull de tots els barcelonins. Què és millor? Mantens vegades m'he fet aquesta pregunta i mai he trobat la resposta, perquè jo soc barceloní, però també soc un dels socis d'aquell temps.

Alvar també va tocar-ne les conseqüències, el reemplaçament de la direcció general dels serveis del club per a instal·lar-hi una magnífica secretaria i el col·locar-hi darrera una guixeta que hi ha a l'entrada, amb un uniforme tot blanc (pantaló, jersey i gorra) molt adient a la importància del club i així amb aquest flamant uniforme, el tro-

bem en el seu darrer dia de treball obligatori, sempre somrient, sempre vigilant i sempre atent a tot el que representa un benefici pel club.

Salut, bon vell! Em dol moltíssim que el grapat d'anys que porteu en la vida, us obliguin a desfer-se d'un lloc que, moralment, no hi ha ningú que el pugui reemplaçar. Amb la vostra marxa, s'enderroca una altra de les poques parets que queden "d'aquell" Club de Natació Barcelona. Salut!

Antoni TRIGO

EL PROGRAMA DEL FESTIVAL

Amb tal motiu es celebraran diverses proves esportives en el Frontó i

AUTOMOBILISTES!

Us interessa tenir sempre el vostre cotxe a punt?
TALLERS M. I. D. A.
us ho desolen sense despeses amb el vostre abonament sobre reparacions i engrèix

Piscina de l'Escullera, sota el següent horari:

A dos quarts d'onze, partit de pilota a mà entre els empleats del club: Soler-Sorribas (vermells), contra Oribe-Molinis (blaus).

A les onze s'efectuarà un interessantíssim partit, al qual prendran part el reconegut jugador professional Simon, junt amb els més destacats elements i campions del C. N. B.

Simon - Rosich (vermells), contra Nadal, Massana i Almela (blaus).

A les dotze es donarà començament a la piscina, de les proves de natació i Water-Polo, on prendran part tots els nedadors en actiu i àdhuc els retirats, així com els empleats del club, que s'apresten a col·laborar a tan simpàtic festival.

Entre els citats es farà lliurament a l'homenatge de l'ensenyia d'or que el club dedica als socis al complir les noies d'argent amb l'entitat.

FRONTÓ NOVELTATS

Avui, dimecres, tarda, a les 4:

AMORREBIETA - URZAY

contra

GALLART I III - JAUREGUI

NIL, a les 10:15:

SOLOZABAL-CH. GALLART

contra

ZARRAGA - QUINTANA I

Detalls per cartolina

FRONTÓ PRINCIPAL PALACE

Avui, dimecres, tarda, 4:15

GURUCAGA - GOITIA

contra

AGARATE - TEODORO

NIL, a les 10:15:

ITUARTE - OZALIS II

contra

JUARISTI I - OKLAYA I

Detalls per cartolina

Basquetbol

RESULTATS DE LA TERCERA JORNADA DEL CAMPIONAT DE LA FEDERACIO DE JUVES C. DE CATALUNYA

PRIMERA CATEGORIA

Saba Nova, 22 - Santa Madrona, 16.

Esportiva - New Catalònia (suspès).

Badalona, 34 - Conquesta, 6.

SEGONA CATEGORIA

Sant Josep Oriol, 18 - Centre Social, 17.

Matad - Poble Nou (suspès).

Unió Local, 44 - Sant Martí, 0.

CLASSIFICACIO ACTUAL

PRIMERA CATEGORIA

J. G. E. P. P. F. C.

Badalona 3 3 — 6 82 45

Esportiva 3 1 — 2 43 35

Saba Nova 3 2 — 1 47 35

New Catalònia 2 1 — 1 44 40

Santa Madrona 3 1 — 2 48 74

Conquesta 3 — 3 0 40 84

SEGONA CATEGORIA

J. G. E. P. P. F. C.

Unió Local 3 3 — 6 102 21

Poble Nou 2 2 — 4 46 18

Sant Josep Oriol 3 2 — 1 48 67

Matad 2 1 — 1 31 33

Sant Martí 3 — 3 0 70 38

Centre Social 3 — 3 0 34 66

El Torneig de Lligues de futbol

En una reacció brillant, a la segona part, el Barcelona aconseguí batre l'Oviedo :: A Madrid, l'Espanyol va resultar abundantament batut

El Sabadell i el Júpiter, empataren, i el Badalona

vencé el Saragossa

NOTES CURTES

Ja hem vist un bon equip. L'Oviedo ens ha semblat més en forma que l'anterior, i ha fet un partit — a la primera part — quasi insuperable.

Després la lesió d'Herrera ha ajudat la terrible reacció del Barcelona, i per això s'ha acabat tot com ja és conegut.

La visita de l'Oviedo ha permès de constatar que la gent es llança a les Corts el se li ofereix la perspectiva d'un molt disputat. De totes maneres, i més concretament, el públic anava a veure jugar a Lángara, que a casa nostra té moltes simpaties. El públic no va sortir defraudat, perquè l'autor material de la gran desfilada d'Hongria a Madrid va jugar força i molt bé.

Però ahir Lángara tenia algú que li va fer ombra tota la tarda, puix que Escaló va prodigar el xut, i amb més

amb aquest partit el Barcelona se situa excel·lentment per a poder fer valer el seu nom en el Campionat de Lligues.

Amb l'única nota lamentable que els punts que necessita molt — els del diumenge vinent — els haurà de disputar al camp de l'Espanyol, equip que també necessita els dos punts com el pa que es menja.

El resultat de cinc gols a dos a favor del Barcelona amb què va acabar aquest partit, sembla que sigui contraprestat amb el títol que encapçalava aquest comentari. Aparentment, per a tots aquells a feliçons que no veieren el partit i que tampoc no s'assabentaren de les seves incidències per l'altaveu de la ràdio, si que podrien trobar aquest títol un xic desplaçat per acceptar que l'Oviedo fou, malgrat la deslata per tres gols, un adversari difícilíssim del club campió de Catalunya.

Anticips-nos, doncs, a ratificar que l'Oviedo fou un adversari molt difícil del Barcelona, i s'hauran esvaït els dubtes que hi poguessin haver. L'equip asturià, és cert que finalment va ésser dominat pel Barcelona, però abans havia demostrat, durant una bona part del partit, que es mereixia també la victòria. Quan això succeïa, l'Oviedo va palesar l'excel·lent conjunt que posseïx, especialment la seva davantera.

En aquest aspecte, el quintet atacant és, indiscutiblement, un dels millors de la Península, per no dir el millor. Els seus cinc integrants, no ultra ésser cinc notables jugadors, posseïen entre ells un punt d'enllaç, o sigui que tots sabien jugar en un mateix nivell, la qual cosa, en definitiva, equival a reconèixer que l'Oviedo posseïa una línia davantera completa.

El Barcelona va ésser dominat a la primera part del partit. També en el començament de la segona. L'Oviedo encara va afirmar aquesta superioritat en ésser ell qui va desfer l'empat. En els primers quaranta-cinc minuts la davantera de l'equip asturià es va permetre el luxe de portar la iniciativa de l'atac. No solament el seu domini era produït perquè els seus elements portaven la bola endavant, sinó que les avançades eren una conseqüència de la competència tècnica de tots cinc jugadors. Si l'exterior dreta Casuco es lèia remarcant per la rapidesa amb què avançava; si Gallard ens demostrava novament la precisió en què passa la bola i el seu coneixement de joc, en canvi Lángara, impetuós, decidit, i amb els seus tres executats des de qualsevol posició, i amb una rapidesa vertiginosa, ens permetia de posar de manifest la classe notabilíssima de Nogués, el qual va fer parades de positiu mèrit. Herpèrica, al seu costat, de joc afiligranat, feia una excel·lent parella amb el científic Emillín, el qual es pot apuntar en el seu haver el de tenir Zabalo, a la primera part, un xic desplaçat del seu joc habitual.

Si la resta de l'Oviedo hagués actuat com a davantera, el resultat del partit tal vegada hauria estat un altre. Per com que un equip, no solament es compon de la davantera, sinó que les altres línies també són tant o més importants, a la segona part no van poder realitzar la rapidesa i entusiasme amb què es desplaçava el Barcelona. Si al primer temps els simpàtics barcelonistes passaren estones de neguit, en veure que el seu equip no actuava amb molta regularitat, en canvi, en repenir-se el joc, va quedar de l'emo-

ció que no pas l'asturià. De continuar així el davanter centre blau-grana, no trigaria a ésser el perseguidor millor que haurà tingut mai Catalunya.

Per què el Barcelona va jugar un partit tan irregular durant la primera part? Per què va estar excessivament desafortunat? No ho sabrem pas dir. Van fallar a estones elements tan segurs com Guzmán i Zabalo, i això no pot atribuir-se a res censurable, perquè després van actuar amb encert, sense decarar mai en el seu entusiasme il·limitat. L'únic que no va bolar mai va ésser Nogués.

Cabanes, rellevat en el seu lloc per Pagés, no va trobar ahir el seu lloc fins ben avançada la partida. Com a interior no ens va convèncer, tot i que la seva bona voluntat li havia fet fer la seva part habitual, substituint-la per un joc una mica massat dur.

Amb aquest partit el Barcelona se situa excel·lentment per a poder fer valer el seu nom en el Campionat de Lligues.

Amb l'única nota lamentable que els punts que necessita molt — els del diumenge vinent — els haurà de disputar al camp de l'Espanyol, equip que també necessita els dos punts com el pa que es menja.

El resultat de cinc gols a dos a favor del Barcelona amb què va acabar aquest partit, sembla que sigui contraprestat amb el títol que encapçalava aquest comentari. Aparentment, per a tots aquells a feliçons que no veieren el partit i que tampoc no s'assabentaren de les seves incidències per l'altaveu de la ràdio, si que podrien trobar aquest títol un xic desplaçat per acceptar que l'Oviedo fou, malgrat la deslata per tres gols, un adversari difícilíssim del club campió de Catalunya.

Anticips-nos, doncs, a ratificar que l'Oviedo fou un adversari molt difícil del Barcelona, i s'hauran esvaït els dubtes que hi poguessin haver. L'equip asturià, és cert que finalment va ésser dominat pel Barcelona, però abans havia demostrat, durant una bona part del partit, que es mereixia també la victòria. Quan això succeïa, l'Oviedo va palesar l'excel·lent conjunt que posseïx, especialment la seva davantera.

En aquest aspecte, el quintet atacant és, indiscutiblement, un dels millors de la Península, per no dir el millor. Els seus cinc integrants, no ultra ésser cinc notables jugadors, posseïen entre ells un punt d'enllaç, o sigui que tots sabien jugar en un mateix nivell, la qual cosa, en definitiva, equival a reconèixer que l'Oviedo posseïa una línia davantera completa.

El Barcelona va ésser dominat a la primera part del partit. També en el començament de la segona. L'Oviedo encara va afirmar aquesta superioritat en ésser ell qui va desfer l'empat. En els primers quaranta-cinc minuts la davantera de l'equip asturià es va permetre el luxe de portar la iniciativa de l'atac. No solament el seu domini era produït perquè els seus elements portaven la bola endavant, sinó que les avançades eren una conseqüència de la competència tècnica de tots cinc jugadors. Si l'exterior dreta Casuco es lèia remarcant per la rapidesa amb què avançava; si Gallard ens demostrava novament la precisió en què passa la bola i el seu coneixement de joc, en canvi Lángara, impetuós, decidit, i amb els seus tres executats des de qualsevol posició, i amb una rapidesa vertiginosa, ens permetia de posar de manifest la classe notabilíssima de Nogués, el qual va fer parades de positiu mèrit. Herpèrica, al seu costat, de joc afiligranat, feia una excel·lent parella amb el científic Emillín, el qual es pot apuntar en el seu haver el de tenir Zabalo, a la primera part, un xic desplaçat del seu joc habitual.

Si la resta de l'Oviedo hagués actuat com a davantera, el resultat del partit tal vegada hauria estat un altre. Per com que un equip, no solament es compon de la davantera, sinó que les altres línies també són tant o més importants, a la segona part no van poder realitzar la rapidesa i entusiasme amb què es desplaçava el Barcelona. Si al primer temps els simpàtics barcelonistes passaren estones de neguit, en veure que el seu equip no actuava amb molta regularitat, en canvi, en repenir-se el joc, va quedar de l'emo-

ció que no pas l'asturià. De continuar així el davanter centre blau-grana, no trigaria a ésser el perseguidor millor que haurà tingut mai Catalunya.

Per què el Barcelona va jugar un partit tan irregular durant la primera part? Per què va estar excessivament desafortunat? No ho sabrem pas dir. Van fallar a estones elements tan segurs com Guzmán i Zabalo, i això no pot atribuir-se a res censurable, perquè després van actuar amb encert, sense decarar mai en el seu entusiasme il·limitat. L'únic que no va bolar mai va ésser Nogués.

Cabanes, rellevat en el seu lloc per Pagés, no va trobar ahir el seu lloc fins ben avançada la partida. Com a interior no ens va convèncer, tot i que la seva bona voluntat li havia fet fer la seva part habitual, substituint-la per un joc una mica massat dur.

Amb aquest partit el Barcelona se situa excel·lentment per a poder fer valer el seu nom en el Campionat de Lligues.

Amb l'única nota lamentable que els punts que necessita molt — els del diumenge vinent — els haurà de disputar al camp de l'Espanyol, equip que també necessita els dos punts com el pa que es menja.

El resultat de cinc gols a dos a favor del Barcelona amb què va acabar aquest partit, sembla que sigui contraprestat amb el títol que encapçalava aquest comentari. Aparentment, per a tots aquells a feliçons que no veieren el partit i que tampoc no s'assabentaren de les seves incidències per l'altaveu de la ràdio, si que podrien trobar aquest títol un xic desplaçat per acceptar que l'Oviedo fou, malgrat la deslata per tres gols, un adversari difícilíssim del club campió de Catalunya.

Anticips-nos, doncs, a ratificar que l'Oviedo fou un adversari molt difícil del Barcelona, i s'hauran esvaït els dubtes que hi poguessin haver. L'equip asturià, és cert que finalment va ésser dominat pel Barcelona, però abans havia demostrat, durant una bona part del partit, que es mereixia també la victòria. Quan això succeïa, l'Oviedo va palesar l'excel·lent conjunt que posseïx, especialment la seva davantera.

En aquest aspecte, el quintet atacant és, indiscutiblement, un dels millors de la Península, per no dir el millor. Els seus cinc integrants, no ultra ésser cinc notables jugadors, posseïen entre ells un punt d'enllaç, o sigui que tots sabien jugar en un mateix nivell, la qual cosa, en definitiva, equival a reconèixer que l'Oviedo posseïa una línia davantera completa.

El Barcelona va ésser dominat a la primera part del partit. També en el començament de la segona. L'Oviedo encara va afirmar aquesta superioritat en ésser ell qui va desfer l'empat. En els primers quaranta-cinc minuts la davantera de l'equip asturià es va permetre el luxe de portar la iniciativa de l'atac. No solament el seu domini era produït perquè els seus elements portaven la bola endavant, sinó que les avançades eren una conseqüència de la competència tècnica de tots cinc jugadors. Si l'exterior dreta Casuco es lèia remarcant per la rapidesa amb què avançava; si Gallard ens demostrava novament la precisió en què passa la bola i el seu coneixement de joc, en canvi Lángara, impetuós, decidit, i amb els seus tres executats des de qualsevol posició, i amb una rapidesa vertiginosa, ens permetia de posar de manifest la classe notabilíssima de Nogués, el qual va fer parades de positiu mèrit. Herpèrica, al seu costat, de joc afiligranat, feia una excel·lent parella amb el científic Emillín, el qual es pot apuntar en el seu haver el de tenir Zabalo, a la primera part, un xic desplaçat del seu joc habitual.

Si la resta de l'Oviedo hagués actuat com a davantera, el resultat del partit tal vegada hauria estat un altre. Per com que un equip, no solament es compon de la davantera, sinó que les altres línies també són tant o més importants, a la segona part no van poder realitzar la rapidesa i entusiasme amb què es desplaçava el Barcelona. Si al primer temps els simpàtics barcelonistes passaren estones de neguit, en veure que el seu equip no actuava amb molta regularitat, en canvi, en repenir-se el joc, va quedar de l'emo-

ció que no pas l'asturià. De continuar així el davanter centre blau-grana, no trigaria a ésser el perseguidor millor que haurà tingut mai Catalunya.

Per què el Barcelona va jugar un partit tan irregular durant la primera part? Per què va estar excessivament desafortunat? No ho sabrem pas dir. Van fallar a estones elements tan segurs com Guzmán i Zabalo, i això no pot atribuir-se a res censurable, perquè després van actuar amb encert, sense decarar mai en el seu entusiasme il·limitat. L'únic que no va bolar mai va ésser Nogués.

Cabanes, rellevat en el seu lloc per Pagés, no va trobar ahir el seu lloc fins ben avançada la partida. Com a interior no ens va convèncer, tot i que la seva bona voluntat li havia fet fer la seva part habitual, substituint-la per un joc una mica massat dur.

Amb aquest partit el Barcelona se situa excel·lentment per a poder fer valer el seu nom en el Campionat de Lligues.

Amb l'única nota lamentable que els punts que necessita molt — els del diumenge vinent — els haurà de disputar al camp de l'Espanyol, equip que també necessita els dos punts com el pa que es menja.

El resultat de cinc gols a dos a favor del Barcelona amb què va acabar aquest partit, sembla que sigui contraprestat amb el títol que encapçalava aquest comentari. Aparentment, per a tots aquells a feliçons que no veieren el partit i que tampoc no s'assabentaren de les seves incidències per l'altaveu de la ràdio, si que podrien trobar aquest títol un xic desplaçat per acceptar que l'Oviedo fou, malgrat la deslata per tres gols, un adversari difícilíssim del club campió de Catalunya.

Anticips-nos, doncs, a ratificar que l'Oviedo fou un adversari molt difícil del Barcelona, i s'hauran esvaït els dubtes que hi poguessin haver. L'equip asturià, és cert que finalment va ésser dominat pel Barcelona, però abans havia demostrat, durant una bona part del partit, que es mereixia també la victòria. Quan això succeïa, l'Oviedo va palesar l'excel·lent conjunt que posseïx, especialment la seva davantera.

En aquest aspecte, el quintet atacant és, indiscutiblement, un dels millors de la Península, per no dir el millor. Els seus cinc integrants, no ultra ésser cinc notables jugadors, posseïen entre ells un punt d'enllaç, o sigui que tots sabien jugar en un mateix nivell, la qual cosa, en definitiva, equival a reconèixer que l'Oviedo posseïa una línia davantera completa.

El Barcelona va ésser dominat a la primera part del partit. També en el començament de la segona. L'Oviedo encara va afirmar aquesta superioritat en ésser ell qui va desfer l'empat. En els primers quaranta-cinc minuts la davantera de l'equip asturià es va permetre el luxe de portar la iniciativa de l'atac. No solament el seu domini era produït perquè els seus elements portaven la bola endavant, sinó que les avançades eren una conseqüència de la competència tècnica de tots cinc jugadors. Si l'exterior dreta Casuco es lèia remarcant per la rapidesa amb què avançava; si Gallard ens demostrava novament la precisió en què passa la bola i el seu coneixement de joc, en canvi Lángara, impetuós, decidit, i amb els seus tres executats des de qualsevol posició, i amb una rapidesa vertiginosa, ens permetia de posar de manifest la classe notabilíssima de Nogués, el qual va fer parades de positiu mèrit. Herpèrica, al seu costat, de joc afiligranat, feia una excel·lent parella amb el científic Emillín, el qual es pot apuntar en el seu haver el de tenir Zabalo, a la primera part, un xic desplaçat del seu joc habitual.

Si la resta de l'Oviedo hagués actuat com a davantera, el resultat del partit tal vegada hauria estat un altre. Per com que un equip, no solament es compon de la davantera, sinó que les altres línies també són tant o més importants, a la segona part no van poder realitzar la rapidesa i entusiasme amb què es desplaçava el Barcelona. Si al primer temps els simpàtics barcelonistes passaren estones de neguit, en veure que el seu equip no actuava amb molta regularitat, en canvi, en repenir-se el joc, va quedar de l'emo-

ció que no pas l'asturià. De continuar així el davanter centre blau-grana, no trigaria a ésser el perseguidor millor que haurà tingut mai Catalunya.

Per què el Barcelona va jugar un partit tan irregular durant la primera part? Per què va estar excessivament desafortunat? No ho sabrem pas dir. Van fallar a estones elements tan segurs com Guzmán i Zabalo, i això no pot atribuir-se a res censurable, perquè després van actuar amb encert, sense decarar mai en el seu entusiasme il·limitat. L'únic que no va bolar mai va ésser Nogués.

Cabanes, rellevat en el seu lloc per Pagés, no va trobar ahir el seu lloc fins ben avançada la partida. Com a interior no ens va convèncer, tot i que la seva bona voluntat li havia fet fer la seva part habitual, substituint-la per un joc una mica massat dur.

Amb aquest partit el Barcelona se situa excel·lentment per a poder fer valer el seu nom en el Campionat de Lligues.

Amb l'única nota lamentable que els punts que necessita molt — els del diumenge vinent — els haurà de disputar al camp de l'Espanyol, equip que també necessita els dos punts com el pa que es menja.

El resultat de cinc gols a dos a favor del Barcelona amb què va acabar aquest partit, sembla que sigui contraprestat amb el títol que encapçalava aquest comentari. Aparentment, per a tots aquells a feliçons que no veieren el partit i que tampoc no s'assabentaren de les seves incidències per l'altaveu de la ràdio, si que podrien trobar aquest títol un xic desplaçat per acceptar que l'Oviedo fou, malgrat la deslata per tres gols, un adversari difícilíssim del club campió de Catalunya.

Anticips-nos, doncs, a ratificar que l'Oviedo fou un adversari molt difícil del Barcelona, i s'hauran esvaït els dubtes que hi poguessin haver. L'equip asturià, és cert que finalment va ésser dominat pel Barcelona, però abans havia demostrat, durant una bona part del partit, que es mereixia també la victòria. Quan això succeïa, l'Oviedo va palesar l'excel·lent conjunt que posseïx, especialment la seva davantera.

Què ha passat al camp del Racing de Santander? No podem comprendre com l'Atlético ha pogut perdre per sis gols a cap davant del Racing, ja que hem vist els dos equips al camp de la carretera de Sarrià, i ens ha semblat que hi havia una gran diferència a favor dels buros, i que els mutanyes no podien, ni al seu camp, guanyar dos pun

ELSPORTS

Guzman, Lecuona, Pedrol, Ventofra, Raich, Escaló, Cabanes i Pagès.

Al cap d'un minut, un centre de Ventofra a Escaló, que aquest va xutar ras, va ésser tornat per Florença, però Pagès, ben plaçat, la va endinsar a la xarxa. Vuit minuts més tard, Emili va centrar, i Gallard, de cap, va aconseguir l'empat. Al cap de 25 minuts, Raich va xutar al pal, sense que aquesta ocasió pogués ésser transformada. Al cap de cinc minuts, un centre alt que Languera va recollir de cap, va burlar la sortida de Nogués, i d'aquesta manera l'Oviedo obtenia el segon gol. Al cap de tretze minuts, Lecuona va enviar un tret que Jessin va desviar, però Raich, de cap, va aconseguir el gol de l'empat. Al cap de vint-i-nou minuts, Pedrol va tirar un cop franc que Escaló va rematar, però Florença va tornar la bola, rematant finalment Raich el tercer gol. El quart gol obra d'Escaló d'un tret fortíssim, i el cinquè una jugada personal d'ell, un minut abans d'arribar al final.

JOSEP ONCINS

L'Espanyol és batut pel Madrid per set gols a dos

Madrid, 30. — El camp de Chamartín es veia completament ple, abir, amb motiu del partit Madrid-Espanyol.

El partit no resultà com s'esperava, puix que l'Espanyol féu la seva actuació més dolenta i, per tant, el Madrid es limità a efectuar una exhibició.

Va arbitrar el senyor Vallana, el qual arrencarà així els equips:

Espanyol: Martorell, Arater, Ibañez, Cifuentes, Soler, Edelmiro 11, Prat, Edelmiro, Iriundo, Manolín i Bosch.

Madrid: Zamora, Ciria, Quesada, Regueiro, Bonet, León, Eugenio, Regueiro, Sañudo, Hilario i Lazcano.

Els locals es feren amb la pilota i realitzaren un avanç per la dreta, que acabà Regueiro, el qual cedí a Sañudo. Aquest llançà un bon tret, que fou el primer gol del Madrid.

Continuaren els madrildistes el seu joc molt brillant i portaren la iniciativa del partit. Produïren jugades de veritable perill davant Martorell, però al cap de sis minuts, tingué l'empat. Prat escapà ràpidament i envià un centre llarg, que Bosch, des de lluny, rematà amb el cap, sense que Zamora pogués evitar el gol.

El joc tingué uns moments indecisos però, després, de mica en mica, s'anà imposant el Madrid, el qual realitzà un joc molt seri i eficaç. El segon gol fou degut a un tret de Sañudo, que Martorell rebutjà, però es feu novament amb la pilota el davanter ventre, el qual marcà imparabilement.

El tercer gol fou de penalty, càstig d'una falta d'Arater a Hilario. El tirà Regueiro, imparabilement.

El quart gol fou una rematada, amb el cap, de Lluís Regueiro, a una centrada de Lazcano.

El cinquè gol degut a una centrada d'Eugenio, la qual no pogué aturar Martorell. Aquest caigué a terra i es féu amb la pilota Lazcano, qui envià a la xarxa. Així acabà el primer temps.

A la segona part, el joc decayé visiblement, però tot i així així el Madrid continuà dominant. Iriundo, lesionat, es col·locà d'extrem dret; Prat d'interior, i Edelmiro, de centre.

Sañudo marcà el sisè gol, i el setè fou també obra de Sañudo, en rematar una passada de Lazcano.

El segon gol de l'Espanyol el marcà Iriundo, amb un tret fluix.

Per l'Espanyol lluitaren extraordinàriament el mig centre Soler i els dos extrems Prats i Bosch. La resta actuaren de manera deficient.

Del Madrid, el millor, la línia davantera.

El Badalona triomfa del Saragossa per dos gols a un

El Badalona donà un bon comiat a l'any amb la victòria damunt un notable equip: el Saragossa.

I hem de dir que el triomf va ésser ben meregut i la partida molt disputada i sempre interessant.

Vencedors i vençuts van lluitar amb ardor i rivalitzaren en bones jugades, amb tècniques diferents, és cert, però amb igual decisió.

El joc no va decaure ni un moment. No creïem que el Saragossa vingués amb la convicció que havia d'ésser batut, sinó al contrari, i no sabem si per això no va preocupar-se massa de la defensa, i així vàrem veure com els mitjos no eren pas massa eficaços en la defensa i en canvi es mostraven més amatents a ajudar l'atac, mentre que els mitjos del club català eren infatigables interceptant joc, igual que passant als davanteres. La diferència d'actuació dels mitjos, doncs, és el que va donar la balança a la partida. I no cal pas dir que l'activitat dels mitjos badalonins fou esplèndidament secundada, tan pels davanteres, com pels defenses. El quint atacant particularment, va aprofitar molt el joc i portà moltes vegades perill a la porta tan ben defensada per Lenin, l'home millor del Saragossa. Indiscutiblement, i gràcies al qual el resultat no fou tot un altre. El públic l'aplaudí amb admiració i simpatia.

Del Saragossa el més sobresortint fou la davantera molt perillosa amb el seu joc ras de passades curtes, però massa entretingut en no tirar a gol. Primo i Tomás els més eficaços elements, si bé aquest amb la seva

L'homenatge a Pausas

Avui, al camp de la carretera de Sarrià, l'Espanyol dedicà un homenatge al jugador Pausas, el qual ha decidit acomiatar-se del futbol i de la nostra afició. Aquesta decisió Pausas l'ha presa a causa d'haver-se-li reproduït una lesió al genoll que ja feia dos anys que s'estava curant.

L'homenatge consistirà en un partit que jugarà l'Espanyol contra una forta selecció de jugadors de primera categoria.

Hom confia que tots els nostres aficionats aniran a retre el tribut d'homenatge al jugador que es veu obligat a llunyar-se de la pràctica del futbol a causa de les lesions rebudes.

AVUI, AL CAMP D'ENTRENAMENT DEL F. C. BARCELONA

Al seu camp d'entrenament, situat a l'avinguda del 14 d'Abril, prop del de Villanueva, a la barriada de Les Corts, celebrà el F. C. Barcelona avui, a tres quarts de tres de la tarda, un partit amistós entre un primer equip amateur i un quart del club blau-grana.

L'entrada al camp està reservada als socis i familiars dels dos clubs contendents.

ATLETISME

Joan Gomis, guanyador del Trofeu d'Assegurances

Manuel Andreu, i el F. C. Barcelona, venedors de la VI Volta a peu a Sarrià

El Trofeu d'Empleats d'Assegurances

Diuenge es celebrà a l'Estadi Municipal de Montjuïc el Trofeu dels Empleats Municipals d'Assegurances organitzat per l'Associació General d'Assegurances, i amb el control de la Federació Catalana d'Atletisme i Acció Atlètica.

Aquest festival va servir per a revelar-se, a un excel·lent atleta, Joan Gomis, el qual va assolir marques magnífiques. Heus-les aquí:

80 metres, 9 s. 3-15; 85,20 punts; pes, 7'14; 640 punts; alçada, 1'52; 776 punts i 300 metres 38 segons 3-5; 1.030 punts i en total 3.277-20.

L'organització fou perfecta. La classificació general fou la següent:

1. Joan Gomis, "La Unió", punts 3.277-20.

2. Carles Prats, Caixa Previsió i Asseg., 2.774-40.

3. Alfons Saumell, Caixa Previsió i Asseg., 2.392-60.

4. Enric Palouzie, "L'Abeille", 2.338-60.

5. Joan Pellisa, Caixa Previsió i Asseg., 2.338-60.

6. Pere Alvaraz, "La Unió", 2.164-20.

7. Pere Torres, Caixa Previsió i Asseg., 1.944-60.

8. P. Cartanyà i Aleu, "La Unió", 1.784-20.

9. Sixte Marí.

10. Albert Herbera.

11. Eleuteri Contreras.

12. Rafael Agacó.

13. Pau Yagüe.

14. Eudard Volpini.

15. Tomás Vilanova.

16. Lluís Yagüe.

17. Artur Medina.

La VI Volta a Sarrià

Diuenge passat ve celebrà-se la sisena volta a peu a la vila de Sarrià, organitzada pels actius elements del "Sarrià Esportiu".

Cinquanta set corredors de diversos clubs varen participar-hi.

La sortida es va donar a la Plaça de la Vila i els corredors seguiren pel Passeig de la Bonanova, Angli, Plaça Borras, carrer de Sarrià, Passeig Reina Elisenda, Avinguda de Pedralbes, Carretera de Güell, Eduard Conde, Bonaplata, Plaça Atàs, carrer Sarrià i retorn al lloc de sortida; en conjunt prop uns set quilòmetres.

La lluita fou molt disputada, però ràpidament es va veure com Manuel Andreu va avançar amb Camí, Miró, Mur, Pareit, aconseguint brillantment l'ex-campió peninsular, el primer lloc. Per clubs, el F. C. Barcelona, va triomfar per un gran avantatge de punts.

LA PUBLICITAT

Article 1. El Barcelona - Universitari Club organitza pel dia 13 de gener del 1935, el primer Campionat de Catalunya Escolar de "Cross-Country".

Article 2. El Cross tindrà lloc als terrenys de la muntanya de Montjuïc, amb sortida i arribada a l'Estadi del mateix i en un recorregut total d'uns tres quilòmetres i mig, aproximadament.

Article 3. Podran prendre part en aquest Campionat tots els estudiants que en el moment oportú puguin acreditar lloc condició.

Article 4. El desplaçament dels atletes anirà a càrrec dels mateixos o de l'Escola o Facultat que representin.

Article 5. Podran prendre part en aquest Campionat els atletes estrangers que cursen l'ensenyament a Catalunya.

Article 6. Les inscripcions es reburan fins el dia 10 de gener, a les 8 del vespre, a l'estatge del B. U. C., Rambla de Catalunya, 66, quart, quarta.

Article 7. Al guanyador d'aquesta prova se li concedirà el títol de campió de Catalunya Universitari de Cross-Country, essent concedit el títol per equip a aquella Escola o Facultat que millor classifiqui a 3 atletes, segons la classificació d'arribada.

Article 8. Per a prendre part en aquest Campionat, l'atleta o delegat d'equip haurà de presentar-se a l'Escola o Facultat de l'Espanyol d'Atletisme, sense el qual requisit no li serà permesa la sortida.

Article 9. A l'acte d'efectuació de l'inscripció es farà el lliurament de 0,50 pessetes per drets d'inscripció i dorsal per a cada atleta inscrit.

Article 10. Les Facultats i Escoles, pel sol fet de la seva inscripció, s'entendrà que accepten les presents disposicions i totes quantes puguin dictar-se per la bona marxa del mateix.

Article 11. Tota reclamació, per a ésser presa en consideració, deurà ésser feta per escrit i signada pel delegat de la Facultat o Escola que la fa i acompanyada de 10 pessetes que seran retornades si la protesta fou presa en consideració, tenint d'ésser presentada en el termini d'una hora a comptar des del moment d'arribar el darrer classificat.

Article 12. El Barcelona Universitari Club declina tota responsabilitat pels danys d'ordre moral o material que puguin causar o sofrir els participants en el Primer Campionat de Catalunya Universitari de Cross-Country.

Ciclisme

DIUMENGE AL TIRADOR

JOSEP CEBRIA FERRER, ALTRA VEGADA CAMPIO D'ESPANYA DEL MIG FONS

LA CURSA NO TINGUE INTERES

Al velòdrom del Tirador, de Palma de Mallorca, tingué lloc diuenge la cursa final del campionat d'Espanya del mig fons.

La cursa, com diem més amunt, no tingué pas interès. Josep Cebria Ferrer no tingué contrincant.

Pes a les esperances que es tenien amb Planes, el jove Mallorquí, Cebria Ferrer en féu el que volgué en tot moment.

De sortida prengué la davantera, i ja no la deixà en la resta de la cursa. Per demostrar la superioritat del vencedor, solament cal remarcar que en finir la cursa Planes entrà amb vint-i-vuit voltes de desavantatge.

Bachero, un xic abans de finalitzar la cursa, abandonà pretextant indisposició quan Planes li havia pres dues voltes.

Hi assistí regular nombre de públic, el qual se sentí quelcom defraudat per la manca d'interès que oferí la cursa.

R. V. P.

HOMENATGE A CANARDÓ I CANTI

FOU UN EXIT DE PUBLIC I ORGANITZACIO

Diuenge al matí, al local de la Germania de Memòries i amb assistència de nombros públic, tingué efecte el verum homenatge al campió de Catalunya professionals i veterans, Manó Canardó i Jaume Cantí. L'acte constituïa una bella demostració de la simplicitat de que gaudeixen els homenajats.

El local, força ampli, presentava un aspecte brillant en donar començ a l'acte. Tres fileres de taules, totes voltades d'entusiastes de l'esport del pedal, eren presidides per la d'honor, on s'ajen Canardó i Cantí amb llurs respectives mullers.

Assistiren, entre altres entitats, la Penya C. Victòria, Esport Ciclista Català, A. C. Santboiana, U. C. Sagrera, C. C. Montsirol, U. E. de Santa i el seu Consell directiu, C. C. Barceloneta, U. C. Poble Nou, U. C. Martorell, U. C. Andreuena, Col·legi d'Arbitres, C. C. Gracienca i Joan Espinós, del Comitè de la U. V. Espanyola.

LA PUBLICITAT

Parlà el president del Comitè de Catalunya. Seguidament es féu lliurament als homenajats de les medalles i pergamina. Canardó i Cantí, emocionats, donaren les gràcies.

Se succeïren els parlaments, fent ressaltar tota la significació de l'acte i la valia dels que presidien en aquells moments. Els feren: pel Comitè de la U. E. Espanyola, el senyor Espinós; el senyor Fontdevila, per l'E. C. Català, el qual, en nom d'aquesta entitat, féu ofrena als dos campions de dues enenys.

Soler, de la U. E. Sant, breument posà de relleu el que valen els esmentats homenajats, i tingué paraules d'encoratjament per a ells. Mas i Cauats, per l'A. C. Montjuïc i Santboiana, feren tres quarts del mateix.

En conjunt, l'homenatge constituïa una veritable exposició de l'entusiasme que regna en els rangs ciclistes.

Acte de simplicitat i entusiasme, que a no dubtar deixarà un bell record entre els presents.

RAMON P. VERNIS

Bugby

El Campionat de Catalunya

Sorollosa victòria de la Santboiana. -- Més suspensions. -- Comentari

La classe, la gran classe, de la Santboiana s'ha imposat una vegada més. La victima ha estat en aquesta ocasió el quinze del Cornella, considerat avui com el més directe i perillós adversari dels campions.

Aquesta classe no era per ningú negada. No obstant, la copiositat del resultat i la forma en què l'ha aconseguit han produït no poca sorpresa en l'afició, molt més tenint en compte la impressionant favorabilitat que les darreres actuacions de campions dels cornellencs havien causat, i també per conceptualment molt capaç de donar un disgust als de Sant Boi, àdhuc en el seu propi feude. No solament no ha estat així, sinó que la victòria dels campions, aconseguida després de demostrar una incontestable superioritat damunt dels seus adversaris superant-los en tots els aspectes i modalitats, es pot qualificar de justa i merecuda. Amb gran seguretat, i precisió gairebé absoluta, els locals han imposat de bell autuvi la modalitat més adient a les circumstàncies i a les característiques del quinze adversari, prenent avantatge tot seguit per a augmentar-lo progressivament i acabar amb un 37 a 0 ben demostratiu.

Creiem que no cal estendre's més en l'actuació de la Santboiana; ja demostrat, una vegada més, la seva alta classe, latent tan neta com un adversari com el Cornella. D'aquest, què en direm? La seva actuació en l'encontre que contenem no pot, certament, concloure els seus simpatitzants; les injeccions de classe i moral que representen les darreres i repetidament esmentades adquisicions internacionals i la inclusió en l'equip d'elements no tan coneguts, però sí d'indubtable valia, havien elevat el quinze subcampió de Catalunya a la categoria d'as. Hom volgué veure en ell el rival desitjat i necessari de la Santboiana, convertida, per obra i gràcia del descens de forma del Barcelona, en indiscutible i vitalícia "vedette" del rugby català. No obstant, la presumpta rivalitat ha estat frustrada. Causes? No són aquests els moments d'escatir-les, molt més tenint en compte que tots els quinze tenen els seus alts i baixos i que el Cornella, de classe sobrerament demostrada, pot trobar-se en aquest cas. No obstant, direm que avui com avui hem considerat els campions superiors als cornellencs, als quals la manca de brega internacional (dues o tres temptatives en aquest aspecte, i no massa favorables, no compten) és palesa. El que cal desitjar és que aquests contratemps no minvin els entusiasmes i les esperances dels voluntariosos nois de Cornella, els quals creiem sincerament que esperen jors de merecedora glòria.

La suspensió del Joventut Universitari no ens ha sorprès. Per esperada, però, no deixa d'indignar-nos, si bé creïem que aquestes decisions mereixen una comentaris més amplis i concrets, comentaris que publicarem oportunament.

De segons equips solament se celebrà el Cornella - Santboiana; acabà amb la victòria dels primers per catorze a cap. Felicitem cordialment els vencedors.

R.

LA PUBLICITAT

El campió de l'Espanya del pes pes, per a la disputa del títol de campió d'Espanya del pes gall, el dia 22 de gener, a Anvers.

No havent-se rebut cap inscripció en la competició oberta per a designar el campió d'Espanya del pes pes, s'obrirà una nova competició, la data de la qual serà assenyalada oportunament.

PETIT BIQUET CONSERVA EL SEU TITOL

En el matx de campions d'Europa dels pesos galls, celebrat el diuenge passat a Lille, el belga Petit Biquet reeixí a conservar el seu títol en fer matx nul amb el francès Frank Hersene després d'una lluita igualada en la qual Biquet demostrà més experiència que Hersene, mentre que aquest es mostrà molt combatiu. Com és sabut, Petit Biquet haurà de posar novament en joc el campionat el proper dia 22 a Anvers davant el nostre compatriota Carles Félix.

VARIA

Sembla que la Federació Italiana està decidida a adoptar els guants de quatre unces i els embenatges durs. La qüestió serà plantejada en la pròxima assemblea del dit organisme, en la qual també serà examinada la possibilitat que una represa pugui ésser allargada quan un dels boxadors es troba a terra, mentre el director de combat compta els segons, de manera que no es pugui mai donar el cas que un boxador a terra resulti "salvat pel gong".

Alguns diaris s'escandalitzen de fet que la Federació de l'Estat d'Illinois donés caràcter de campionat del món al combat celebrat darrerament a Chicago entre Max Baer i King Lewinsky, conclou a "quatre represes". Max Baer s'hi va comportar com un pallissot, i entre rialles i excentricitats, aconseguí tanmateix tornar el seu adversari pel compte definitiu a cap de tres minuts i cinquanta-un segons d'haver començat la lluita. Assistiren a l'encontre setze mil persones, les quals pagaren prop de dues-centes mil pessetes.

Es demà, dimecres, que Cheo Morejon serà enfrontat a Kid Nitran a la sala del Paris Ring, de París.

El campió de França dels pesos mig forts, Argotte, ha comunicat a la Federació francesa que posava l'esmentat títol a la seva disposició, i havia decidit retirar-se del ring. Argotte va ésser víctima, ara fa un mes, d'un accident de tramvia no pas greu; però de resultes li ha quedat una artritis traumàtica al colze dret que no li permet d'entrenar-se.

Divendres, a l'Elisi de Montmartre, Lebrize va vèncer Rolando per punts en deu represes; però la decisió fou considerada injusta. En la mateixa reunió i a idèntica distància, Andersen i Lauriot feren matx nul.

Dissabte, al Central S. C., de París, Angelmann va vèncer amb moltes dificultats Dupuis (per punts en deu represes), després d'un encontre molt violent i en el qual Dupuis va haver d'ésser cridat a l'ordre per boixar incorrectament.

LA PUBLICITAT

La sessió d'ahir en aquest mercat, com a final d'any, es veié força concorreguda, i hom pogué constatar, en general, bon interès per a fer negocis; de totes maneres, si bé es registraren algunes compres, no tingueren gaire importància.

Bate: Seguiu l'oferta força activa i amb bona disposició per part dels venedors, però com que la fabricació continua desanimada, no fou possible portar a terme cap venda.

Ordí i olivada: També hi veiérem més interès per part de l'ofertament, però la manca de compradors féu difícil tot negoci, en particular d'ordi, ja que hom creu que davallará encara més. S'ofertà d'Extremadura a 29 pessetes sobre vagó origen.

En civada, el poc que es registrà i encara per fora de la platja va ésser també d'Extremadura al preu de 25'50 pessetes amb tarifa llarga.

Erps i guixes: L'oferta per ambdós gèneres seguia sostinguda igualment al preu de 36'50 pessetes indistintament, però no s'aconseguí res. Jer als erps paguen a 36 pessetes en vagó origen.

aves i favons: Continuen amb poca demanda i, per tant, tendeixen a baixar els preus. Les faves s'ofereixen a 40 pessetes sobre vagó sortida, i res no pot aconseguir-se. En favons, anàrem una venda en classe fina d'Andalusia, a 39 pessetes posat el gènere bord port de Sevilla.

Els altres articles no oferiren cap novetat. Esperarem la vinent sessió en la qual probablement es registraran algunes modificacions en preus.

LA PUBLICITAT

COMPANIA TELEFONICA NACIONAL D'ESPANYA, S. A.

Canvi d'Accions Preferents 7 % números 100.001 al 200.000

Esgotats els cupons en els títols amunt esmentats, i a l'efecte d'efectuar el seu canvi per altres de nous que es lliuraran amb cupons número 42 i següents, posem a coneixement de totes aquelles persones o entitats que tinguin en el seu poder títols d'aquesta classe i numeració que, a partir del dia 2 de gener vinent, podran obtenir al centre Telefònic de la seva localitat, o dirigint-se a les nostres oficines de Madrid (Departament de Tresoreria general), Avinguda de Pi i Margall, núm. 2, les factures de declaració que han d'utilitzar-se per al dit canvi i en les quals s'indiquen les corresponents instruccions.

En interès dels nostres accionistes recomanem que los dits factures siguin cursades abans del 15 de gener vinent, per tant com les accions declarades dintre del dit termini podran permutar-se, a elecció dels possessors de títols, en qualsevol de les localitats següents:

ALBACETE, ALACANT, AVILES, BARCELONA, BILBAO, BURGOS, CADIZ, CALATAYUD, CASTELLO, CORUNYA, GIRONA, GIJON, GRANADA, OSCA, LOGRONO, MADRID, MALAGA, OVIEDO, PAMPLONA, SANT SEBASTIA, SANTANDER, SANTIAGO, SEVILLA, TARRAGONA, TORRELAVEGA, VALENCIA, VALLADOLID, VIGO, VITORIA, SARAGOSSA, CORDOVA.

Les accions que es declaren l'esprés de la dita data hauran de enviar-se a les nostres oficines de Madrid.

Madrid, 26 de desembre de 1934. — ESTANISLAU D'URQUIJO, president.

LA PUBLICITAT

REIS IMPERMEABLES I CAPETES PER A NENS

El millor assortiment

Fàbrica: Balmes, 18

Pacarou i Serifa

S. en C.

LA PUBLICITAT

SI ES ELECTRIC I DEL VOSTRE AUTOMOBIL

es el reparador oficial i b. a. el

CADATGE ELECTRIC

CARRER MORA, 618 (Araba - Chapin)

LA PUBLICITAT

TALLERS DE SERRALLERIA - TREBALLS ARTISTICS I D'OBRES

ALFRED VILAPLANA

Despatx i tallers: SARDENYA 318

A. V. BARCELONA

Telèfon 52320

LA PUBLICITAT

Mob'es i Decoració A N G U E R A

De totes menes i estils - Fabricació pròpia

Facilitat de pagament

ANAGÓ, 318 (entre Llibria i Bruu)

Journal BRUC, 87 - Telèfon 18812 - BARCELONA

LA PUBLICITAT

Desitja als seus amics i clients pròsper i feliç ANY NOU

TELEFON 80417

LA PUBLICITAT

El campió de l'Espanya del pes pes, per a la disputa del títol de campió d'Espanya del pes gall, el dia 22 de gener, a Anvers.

No havent-se rebut cap inscripció en la competició oberta per a designar el campió d'Espanya del pes pes, s'obrirà una nova competició, la data de la qual serà assenyalada oportunament.

PETIT BIQUET CONSERVA EL SEU TITOL

ESPECTACLES

[illegible]

Cemita. — "Convivando". "Yo creí a
Cemita". "La gerra del gato". En espa.
nyol.

Celom. — "Se ha furado un draco". "El
celo chufi". "El diñute". Cristóbal A.
Beau.

Corte Cien. — "Elizir de amor". "Pe-
regños". "La consentida". "Aves sin
rumbo". "El conde se divierte". "Les
Glorias". "La inquina se espanta". "Les
últimas". En espantol. "Lig
breve instante".

Caplat. — "Doble sacrificio". "Se ha ro-
bado un hombre". "El lago de las da-
mas".

Excelsior. — "Padre e hijo" (dramen-
tado). "Aprendiz de los marinos".
"El collar". "El sapo".

Fantasio. — "Demandadas mujeres". "Le-
yenda de Pascua". "Noches mosco-
vitas".

Fámina. — "El príncipe de medianoche".

Frógol. — "Alma de ballarina". En espa.
nyol. "La comedia de la vida". "Ad-
miración".

Fec No. — "Pistoleros de amor dulce".
"El rey de la suerte". "Ladrones".

Felices. — "El amor de la vida".

Goya. — "Paso a la juventud". "Carre-
tera estiva". "El beso de la mierde".

Iris. — "Paso a la juventud". "Caga-
do mudo". "El mundo de la vida".

ma". "El pacifista". "Fruits verde".
Initim. — "Tudo por el amor". "En la-
don de los árboles" y "Bolerito", en es-
pañol.
Luz. — "Odo de buzo". "El hijo del
caravansal". "El fiscal vengador".
Lustrato. — "Yo, la y elta". "El hombre
del antifaz blanco". "La máquina infer-
nal". "Caravana". "El salvaje".
Majesté. — "El niño de las roles".
en español. "Sarracino". en español.
"Un truco genial".
Mand. — "El maestro hermanitas".
Marina. — "El dilectado". "Casanova".
"Un marido en apuros".
Metropol. — "El maestro detectives". "El
camión". "Smoking".
Mundial. — "Sor Angelica". en español.
"Anny Ann".
Natal. — "El tigre del tinte" (sinpleme-
tard). "El voy voy en el rí". "La gata
del caño". en español.
Natal. — "El truco genial". "Indio en
el agua". "Voy voy en el salvaje".
Monumental. — "Deuda de sangre". "Ma-
ria Luisa". "La casa de Rothschild".
en español.
Natal. — "El mismo". en español. "No
deses la puerta abierta". en español.
"Vaquero torbellino".
Noria. — "La pandilla". "Canario des-
comulgado". "Caso a la juventud" y sus
prillemos nra.
Paris. — "Nches en los bosques de Vie-
na". "Eveva la vida".
Pathé Palace. — "El leñante de los bo-
cos". "Aprendiz de los marinos". "Ojo
solitario".
Pescado. — "Pícaros amigos". "Abne-
gación". "El mismo cambio". en español.
Publi Cinema. — "Repentiz de actuali-
dad".
Principal. — "Abnegación". "Tarzan y
su compaña".
Rambles. — "Ana Maria". "Tarzan y su
compaña".
Recran. — "Medio millón y una novia".
"El arrial". en español.
Royal. — "El desfiladero de la muerte".
"Maria Luisa". "La casa de Roth-
schild". en español.
Saiet. — "El fantasma de oro".
"Con la cámara en el fondo del mar".
"El niño de las roles". en español.
Saiet. — "El otro misterioso".
Saiet. — "El amor en el extranjero".
Saiet. — "Anny Ann". "Sor
Angelica". en español.
Smart Cinema. — "Sor Angelica". en es-
pañol. "Anny Ann".
Splendid. — "Por qué trabajar". "El
Dambio azul".

noirturno" — "Bótero".
 Tripano. — "Alma de ballarina", en español. "La comedia de la vida" — "Adorable embustero".
 Tatávan. — "Hombre de letras". "El poder y la gloria".
 Triomfo. — "El diácono". "Cassanova".
 Triomfo. — "El marido en apuros".
 Tivoli. — "El rey de los campos Eliseos".
 Uruguinaína. — "Inmortal triunfante".
 "Salvada las vidas".
 Walkyrie. — "Una mujer para dos".
 "Honduras de inferno".
 no en vida. "Bolchee", en español.
 Voles. — "Forastero en Honduras" (argumento francés).
 "Complicados de juego".
 "Viva la vida".
 Xile. — "Dos noches", en español.
 "Sor Angélica", en español.

DIVERSOS

Casa libre. — Avul / cada día. the dancing.
 Granja royal. — Yes / cada día. de teatros.
 Hotel Ritz. — Avul / cada día. the dancing.

MUSIC-HALLS

Apolló. — Varietas / Mercedes Fitt.
 Ba-Te-Cien. — Varietas / Conchita Martínez.
 Bombay. — Varietas / Mary Contreras.
 Westminster. — Varietas / Inésita Peña.
 Hotel Concert. — Varietas / John S. and Celeste Grilo.
 Hollywood. — Triomfo de la formidables.
 Demoséa Paris.

Diététique - Electrothérapie
De 12 à 1 de 4 à 30. Festus. 42 g 1

 RESERVEE

RENET

Loya

quineria de luxe

OSTIZ

Teléfono 24816

TO BANCA

5 PIS.

LA VOZ DE AMO

6-1000
50 PIS. mes

5-1000
50 PIS. mes

Batería
40 PIS. mes

Modelo 34

COLONIAL
EMERSON
TODAS LAS HORAS
TODAS LAS COMODIDADES

15 PIS. mes

20 PIS. mes

25 PIS. mes

25 PIS. mes

ALUNA 92 (Entre Ponce y Niquel)

1940